

813. ๕๕
ค ๕๕๖ จ
๕๕

2

วัตถุนิยมจากนวนิยายชุดแรบบิท
ของ จอห์น อัฟไคค์

ปริญญานิพนธ์
ของ
สาวิตรี อักษรจรุง

๓๑ พ.ค 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วัตถุนิยมจากนวนิยายชุดแรบบิท
ของ จอห์น อัฟไกค์

บทคัดย่อ
ของ
สาริตรี อักษรจริง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2527

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาวัตถุนิยม จากนวนิยายชุด Rabbit ของ จอห์น อัฟไคค์ ซึ่งเป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงมาก อีกหนึ่งในสามของหนังสือชุดนี้ คือ Rabbit Is Rich ได้รับรางวัลพูลิตซ์เซอร์ไพรซ์ ประจำปี 1981 ด้วย ทั้งนี้โดยศึกษาวัตถุนิยมจากตัวละคร และการบรรยายฉากของ ผู้แต่ง และเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาปรากฏว่า จอห์น อัฟไคค์ ได้เสนอแนวความคิดว่าสังคมอเมริกัน ในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงจากสมัยก่อนสมัยสงครามโลกครั้งที่สองมาก โดยสังเกตได้จากประเด็นต่าง ๆ คือ การแต่งงาน เพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว สุขภาพ อนามัย เชื้อชาติ และผิว การศึกษา การประกอบอาชีพ สภาพบ้านเมืองที่อยู่อาศัย และการพักผ่อนหย่อนใจ

ในนวนิยายทั้งสามเล่มคือ Rabbit, Run; Rabbit Redux และ Rabbit Is Rich อัฟไคค์ชี้ให้เห็นว่า วิธีชีวิตของคนตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งกล่าวอ้างแต่ต้องพึ่งพาอาศัยวัตถุมากขึ้นทั้งสิ้น และพึ่งพามนุษย์น้อยลง ชีวิตคนในสังคมนี้ ไขว่คว้าหาวัตถุเหล่านั้นมาเป็นเจ้าของ และพยายามเปลี่ยนแนวการดำเนินชีวิตให้เป็นแบบวัตถุนิยม แต่ในที่สุดอัฟไคค์ก็ได้เสนอแนวคิดว่า คนในสังคมยังไม่พบความสุขและความสงบอันแท้จริงจากการดำเนินชีวิตแบบวัตถุนิยม แต่กลับแสวงหาความสุข ความสงบ กล่าวจากสิ่งเหนือธรรมชาติและศาสนาอันเป็นปรัชญาชีวิตแบบจิตนิยมอยู่ตลอดเวลา

MATERIALISM IN JOHN UPDIKE'S
RABBIT SERIES

AN ABSTRACT

BY

SAWITRI AKSORNJAPUNG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

April 1984

The purposes of this thesis were to study materialism in John Updike's Rabbit Series which have gained popularity. In addition, one from the series, Rabbit Is Rich, won the Pulitzer Prize in 1981. The study was done by considering characterization and the author's description, and this research was presented by means of descriptive analysis.

The result of the study was that John Updike presented the idea that the current American society has much changed from the period before the Second World War in many aspects of life style such as marriage, sexual relation, family relation, health and sanitation, race and complexion, education and profession, the condition of environment and lodging and recreation.

In all of the three novels, Rabbit, Run, Rabbit Redux and Rabbit Is Rich, Updike indicated that human life and such aspects of environment became more dependent on matter and less on humanity whereby people strive to acquire materialistic outlook and life style. Eventually, Updike viewed that Americans could not find true peace and happiness through sheer materialism and, instead, begin gradually to pursue them through spiritualism.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ .

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยที่ ด้วยความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำ และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แรงราม บุญทริก อาจารย์ คาร์ล สปริงเกอร์ และรองศาสตราจารย์เสาวณี อินทรภักดิ์

นอกจากนี้ยังมีผู้มีพระคุณที่กรุณาให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ และให้กำลังใจ ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลงด้วยดี คือ คุณพ่อ คุณแม่ คุณพิทักษ์ ทองคง และอาจารย์อรรษา ภาคานพวงศ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ในโอกาสนี้ด้วย

สาวิตรี อักษรจรุง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
คานิยามศัพท์เฉพาะ	6
วิธีการศึกษาค้นคว้า	7
2 ประวัติย่อของ จอห์น อัฟไคค์ และงานวิจารณ์ที่เกี่ยวข้อง	
กับนวนิยายทั้ง 3 เรื่อง	8
ประวัติย่อของ จอห์น อัฟไคค์	8
ผลงานของ จอห์น อัฟไคค์	9
เนื้อเรื่องย่อของนวนิยายที่วิจัย	12
งานวิจารณ์ที่เกี่ยวข้อง	17
3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	22
จิตนิยมและวัตถุนิยม	22
ลักษณะของวรรณคดีอเมริกันสมัยปัจจุบัน	24
การวิเคราะห์วรรณคดี	25
วิธีวิเคราะห์วัตถุนิยม	27

4	วิเคราะห์ทัศนนิยมในนวนิยายชุด Rabbit	36
	เพศสัมพันธ์ การแต่งงาน สุขภาพอนามัย	
	และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	38
	เชื้อชาติและผิว	87
	สภาพบ้านเมืองที่อยู่อาศัยและการพักผ่อนหย่อนใจ	96
	การศึกษาและการประกอบอาชีพ	133
	การแต่งกายและเครื่องอานาถความสะดวก	159
5	สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า ข้อเสนอแนะและแนวโน้ม	
	ของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของชาวอเมริกัน	170
	บรรณานุกรม	176

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นอกจากความจริงที่ว่า วรรณคดี (Literature) สามารถปลุกมโนคติ (Imagination.) ทำให้เพิกเฉย และเกิดอารมณ์คล้อยตามบทประพันธ์นั้น (วิทย์ ศิวะศรียานนท์ 2504 : 1) แล้ว เนื้อเรื่องในวรรณกรรม (Literary work) ทุกชิ้นยังผูกพันกับชีวิต และสังคมอย่างเหนียวแน่นอีกด้วย ซึ่งจะสะท้อนสภาพของการดำรงชีพและสภาพของสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ตามยุคสมัยของท้องถิ่นนั้น ๆ รายละเอียดบางประการซึ่งพบได้ในวรรณคดี อาจไม่พบบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ หรือพงศาวดาร ทั้งนี้เนื่องจากเขาเหล่านั้นมองสังคมกันคนละด้าน และยิ่งกว่านั้นวรรณคดียังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของคนในสังคมที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างแจ่มชัดด้วย

วิภา กงกะนันทน์ กล่าวว่า "นักเขียนเรื่องสั้นและนวนิยาย มักจะบ่าวัดดูคติมาจากสังคมและวัฒนธรรมอย่างจริงจังอีกด้วย นอกเหนือจากที่เค่งเขาโดยไม่ไถ่ถึงใจ อันเป็นผลของอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมที่ปะทะตัวนักเขียน" (วิภา กงกะนันทน์ 2519 : 80) จากความข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักประพันธ์จะใช้สภาพสังคมเป็นวัตถุดิบในการสร้างงานเขียน ดังนั้นวรรณกรรมจึงเป็นเหมือนผลิตภัณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อสะท้อนสภาพของชีวิตและสังคม ถึงแม้ว่าในการเขียนนักประพันธ์แต่ละคนจะมีอัจฉริยภาพต่างกัน หรือเขียนเรื่องในแนวต่างกันก็ตาม งานเขียนย่อมสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น ๆ ออกมา

อาจมีผู้สงสัยเป็นทานองว่า นักประพันธ์หาได้อยู่ใต้อิทธิพลของสังคมทุกคนไม่ หากแต่บางคนหรือบางอย่างสังคมไม่มีอำนาจเหนือนักประพันธ์เลย นักประพันธ์เองกลับมีผลต่อสังคมเสียอีก ในปัญหานี้ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ กล่าวว่า "เราจำเป็นต้องพิจารณา

ปัญหาอีกทีหนึ่ง ปัญหาเรื่องอิทธิพลนี้ยุ่งยากมาก บางขณะ บางกรณี กวีนกว่ามีความคิดเห็นเป็นอิสระ ไม่ได้ถูกอิทธิพลของสังคมทำให้เอนเอียงเลย แต่ความจริงก็ถูกอิทธิพลนี้มาครอบงำโดยไม่รู้ตัว" (วิทย์ ศิวะศรียานนท์ 2504 : 192)

จากข้อคิดเห็นข้างต้น เราสามารถตีความได้ว่า การที่คิดว่านักประพันธ์มีความเป็นอิสระนั้น อาจเนื่องจากผู้ประพันธ์ใช้กลเม็ดและพรสวรรค์ของผู้ประพันธ์กลบเกลื่อนอิทธิพลส่วนนี้ลง

ในกรณีเฉพาะของวรรณกรรมอเมริกันสมัยปัจจุบันซึ่งผู้วิจัยเลือกศึกษา เป็นผลงานที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเติบโตอย่างรวดเร็ว ความต้องการอิสระและเสรีภาพมีพลังสูง สิ่งอำนวยความสะดวกเกิดขึ้นในอัตราสูง และสภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปของโลกตกต่ำ ดังนั้นผลงานของนักประพันธ์ในยุคนี้ จึงสะท้อนผลกระทบนี้ออกมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ฉันทนา ไชยจิต กล่าวว่า "ใน Backgrounds of American Literary Thoughts ร็อด คัมเบิลยู ฮอร์ตัน (Rod. W. Horton) และ เฮร์เบิร์ต คัมเบิลยู เอ็ดเวิร์ดส์ (Herbert W. Edwards) กล่าวว่า

"ในทศวรรษปี ค.ศ. 1960 สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคือ สังคมอันยิ่งใหญ่ โลกอันมั่นคง ความสะดวกสบายอันพร้อมพร้อม และความยากจนคนแค่น้อยที่ยุติลงแล้ว อีกทั้งความมีโอกาสดีเท่าเทียมกันของทุกคน นั่นคือ ความผันอันยิ่งใหญ่ของชนชั้นกลาง ไม่มีผู้ใดเลยที่ปรารถนาจะปฏิเสธคำสัญญาของความผันเช่นนี้"

(ฉันทนา ไชยจิต 2523 : 287)

วรรณกรรมแทบทุกเรื่องอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคม ดังนั้นแนวเขียนใหม่ ๆ ของวรรณคดีอเมริกันยุคนี้ ก็มีการเปลี่ยนแปลงโดยได้ถูกทดลองใช้แนวเขียนใหม่อย่างมากมายและน่าตื่นเต้น น่าพิศวงมากที่สุดคือ ผลงานที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านั้นได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วและก็สูญเสียความนิยมอย่างรวดเร็วเช่นกัน นักวิเคราะห์วรรณคดีและศิลปะหลายท่านได้ลงความเห็นว่ายุคใหม่คือยุคแห่งการทดลอง ซึ่งประสบผลสำเร็จเพียงสองสามอย่าง ส่วนใหญ่นั้นจะล้มเหลว เพราะดูเป็นเพียงเรื่องประหลาดพิสดารเท่านั้น ดังนั้นวรรณคดีอเมริกันซึ่ง

ยังคงอยู่ในความนิยมของชาวโลก จึงน่าจะเป็นลักษณะโดยแท้จริงของวรรณคดีอเมริกันในยุคปัจจุบัน

จอห์น อัฟโด๊ค (John Updike) เป็นนักประพันธ์อเมริกันคนหนึ่งในสมัยปัจจุบัน ผลงานปรากฏตั้งแต่กลางทศวรรษที่ 1960 และยังคงปรากฏผลงานอย่างสม่ำเสมอจนถึงปัจจุบัน โดยได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างสูง พิสูจน์ได้จาก การที่เขาได้รับรางวัล National Book Award for fiction จากนวนิยายเรื่อง Centaur และรางวัล Pulitzer Prize ประจำปี 1982 จากนวนิยายเรื่อง Rabbit Is Rich และอื่น ๆ อีกทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางวรรณคดีได้ให้ความสนใจและวิจารณ์ผลงานของเขาอย่างกว้างขวาง อาทิเช่น

อัลเฟร็ด คาซีน (Alfred Kazin) เขียนไว้ในหนังสือ Bright Book life American Novelist and Storytellers from Hemingway to Mailer ว่า อัฟโด๊คเป็นนักเขียนนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับสังคม โดยมองสังคมเป็นเสมือนนิทานหรือเรื่องโกหก ซึ่งขึ้นอยู่กับที่ให้เราวาทา..... และสังคมเป็นเพียงกลุ่มของตัวละคร... (Riley. 1975 Vol 3 489)

เอดเวิร์ด พี. วาร์โก (Edward P. Vargo) เขียนในหนังสือ Rain - storms and Fire. ว่างานเขียนของอัฟโด๊ค เป็นนวนิยายที่ได้อรรถาธิบายของชนชั้นกลางที่ดำรงชีพอยู่ในกลางศตวรรษที่ 20 และจากที่คงอยู่ในโลกของพนักงานธนาคาร นักเคมีชีววิทยา พนักงานเรียงพิมพ์ และแม่บ้านในซานเมืองของอเมริกา สิ่งที่แสดงความแปลกกันของนวนิยายที่อัฟโด๊คเขียน ก็คือการรวมต่อเนื่องของ ขบวนการ, หน้าที่, สปีริต (Spirit) ของพิธีกรรมทางศาสนาที่จะแสดงออกถึงการคร่ำครวญหาในจักรวาลที่นิยมวัตถุอย่างเกินขีด ---

(Riley. 1975 Vol 7 487)

ในวารสาร Virginia Quarterly Review. ได้กล่าวถึงอัฟโด๊คว่าเขาเป็นนักเขียนที่สำรวจปัญหาภายในการดำรงอยู่ของมนุษย์ โดยมุ่งประเด็นสำคัญที่การทำให้เห็นทางของครอบครัว การทำลายล้าง ความแตกแยกของสังคมในโลกของคนสมัยใหม่ และประเด็นของการต่อสู้เพื่ออิสระภาพ

ฮัฟไคค์จะแสดงออกซึ่งการสำรวจคุณค่าของมนุษย์ที่แฝงอยู่ในความรัก, ความคิดถึง ความสำนึกในสิ่งแวดล้อมที่เป็นวัตถุ

แดเนียล มอร์เรสซี่ (Daniel Morressey) กล่าวในวารสาร Commonweal ว่า แก่นเรื่องที่เด่นที่สุดของฮัฟไคค์มีอยู่ 2 ประการคือ การผิผิประเวณี และเรื่องของอดีตนักกีฬาวยกลางคน แต่เป็นการบันทึกเหตุการณ์เรื่องราวอันน่าวิตก และ น่าเป็นห่วงของชาวอเมริกัน ในทัศนะปลีกย่อยทางศาสนา

ปีเตอร์ แอ็คครอยด์ (Peter Ackroyd) กล่าวไว้ในวารสาร The Spectator ว่า ฮัฟไคค์เป็นนักประพันธ์ที่มีอารมณ์ขันแบบเก่า ๆ แต่ชอบที่จะใช้วัสดุ ที่แตกต่างกันมาเข้าคู่กัน โดยอาศัยเทคนิคการผูกเรื่องคำที่มีความคล้ายคลึงกันอย่างปราณีต กลมกลืน และงดงามอย่างหาที่ติไม่ได้เลย...

(Riley. 1975 Vol 7 485 - 488)

เวย์น ฟอลด์ (Wayn Falke) กล่าวในวารสาร Modern Fiction Studies ว่า ความแปลกที่เห็นได้อย่างเด่นชัดอย่างหนึ่งของนวนิยายที่ฮัฟไคค์เขียนก็คือ การแสดงที่เด่นด้วยการพรรณาถึงการกระทำทางเพศที่เกือบจะเป็นเรื่องลามก อนาจารเสนอควบคู่กับการรังเกียจของพวกเพียวริตัน (Puritan) เพื่อเป็น สัญลักษณ์ของการปฏิเสธความต้องการของชีวิต หลักฐานของความเหงา หรือความเอารัก เอะเปรียบ ... ฮัฟไคค์ สามารถบรรยายฉากเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์โดยเสนอในรูปที่มีความรู้สึกน้อยเบา ซึ่งน้อยกว่างานของเฮมมิงเวย์ บทบจะไม่มีตัวละครใดของฮัฟไคค์ที่ แสดงออกซึ่งความสามารถในเชิงรักเลย, แม้ว่าตัวละครนั้นจะมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่มี เงื่อนไขใด ๆ แต่ตัวละครนั้นก็ไม่เคยเกิดความสนุกเพลิดเพลินและผ่อนคลาย

อลิส และเคนเน็ธ แฮมิลตัน (Alice and Kenneth Hamilton) กล่าวในหนังสือ The Elements of John Updike ว่าฮัฟไคค์เป็นนักประพันธ์ที่ นาเราไปสู่แง่มุมต่าง ๆ ของโลกซึ่งเราสามารถผูกกับตนเองเกี่ยวกับสวรรค์ และแสดง ได้เรารู้ว่าจะทำตัวอย่างไรจึงจะสัมพันธ์กับโลกอย่างมีคุณภาพ ฮัฟไคค์ได้เสนอฉากของ ชีวิตในทุก ๆ วัย ตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยกลางคน และจนกระทั่งวัยชรา

โดยเน้นฉากเฉพาะในเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ อัฟโกล์ จะพาเราออกจากแนวคิดทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับยุคใหม่ไปสู่สถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมที่เป็นชีวิตธรรมดาที่ประสบอยู่ทุก ๆ วัน (Riley, 1975 Vol 5 . 150)

จากข้อคิดโดยส่วนรวมจะเห็นว่า จอห์น อัฟโกล์ มีวิธีการเขียนที่แปลก มีความสามารถอย่างสูงยิ่งในการผสมผสานสิ่งต่าง ๆ ทั้งน้อยใหญ่ให้เข้ากันได้อย่างมีมนวล แต่ถึงหลังอ่านอาจดึงดูดความสนใจ ติดตามเรื่อง โดยไม่มีการบรรยายเป็นช่วง ๆ ไม่ติดต่อกัน แต่ก็สัมพันธ์กันด้วยการตั้งปัญหาบางอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยคำบรรยาย เช่น " ในเรื่อง Leaves ซึ่งใช้วัสดุแตกต่างกัน แต่ผลเข้ากันได้อย่างไม่ผิดเพี้ยนและเป็นการรวมกันที่อยู่กับคนละครับกับเนื้อเรื่อง แนวคิดหรือมุขมวน... แสดงการกระทำในรายละเอียดโดยอ้อมแฝงและเป็นนัย ตั้งยังควบคุมไม่ให้เกินกว่าความหมายและสัมผัสด้วยดวงรายละเอียดอื่น ๆ (จุฬา ศาสตร 2525 : 203) เรื่อง Rabbit, Run ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้เขาในฐานะที่เป็นบรรณากรรมร่วมสมัยได้แก่ที่ให้ความประทับใจแก่ผู้อ่านอย่างสูง โดยบรรยายฉากและดำเนินเรื่องอย่างมีมนวลชวนฟัง โดยกล่าวถึงเด็กหนุ่มผู้ร่าเริงหาชีวิตในวัยเรียนซึ่งเป็นคารานักกีฬาของโรงเรียน จนถึงที่สุดชีวิตก็มุ่งลงสู่ปลาย ว่างเปล่าและกรรยาออกแสงหาสิ่งที่ต้องการ และ Rabbit Redux ซึ่งเป็นเรื่องต่อเนื่องจาก Rabbit, Run เนื้อเรื่องภายในเล่มบรรยายถึงสภาพที่เด็กหนุ่มคนเดิมกลังเผชิญกับเงาสีชีวิตอย่างหนัก ทั้งชีวิตครอบครัววันเต็มไปด้วยปัญหาทั้งจากใจกลับเข้านี้กับภรรยา ความตึงเครียดของสังคมในเรื่องของนิเวศ ความรุนแรงและการทำลายล้าง เสรีภาพในเรื่องเพศ ยาเสพติดและการห่างเหินของชีวิตในวัยหนุ่มสาว ซึ่งทุกตอนล้วนสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมอเมริกันในยุคปัจจุบัน

เมื่อประมวลแนวคิดข้างต้นทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยคิดว่าการศึกษาวรรณคดีจากงานเขียนของจอห์น อัฟโกล์ เพื่อเข้าถึงความต้องการของชีวิตและสังคมของชาวอเมริกันจะสมเหตุสมผลและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาวัตถุนิยมที่ปรากฏในนวนิยายชุด Rabbit ของ จอห์น อัฟไคค์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบว่าโลกทัศน์ของคนในสังคมอเมริกันสมัยปัจจุบันแสดงออกในรูป และ ลักษณะใดบ้าง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

นวนิยายของ จอห์น อัฟไคค์ 3 เรื่อง คือ

- Rabbit, Run
- Rabbit Redux
- Rabbit Is Rich

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

วัตถุนิยม (Materialism) คือลัทธิที่บุคคลคิดว่าวัตถุสำคัญกว่าจิตใจ วัตถุเท่านั้นที่มีอยู่จริง ไม่เชื่อชาติหน้าและกฎแห่งกรรม เมื่อทำสิ่งใดก็ตามจะเลือกทำเฉพาะ สิ่งที่เกิดขึ้นในชาตินี้เท่านั้น เขาถือว่าความสุขทางกายเป็นพื้นฐานของความสุขทางใจ เช่น เขาจะแสวงหาความสุขจากเพศสัมพันธ์แบบต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมหรือยอมเสียเงิน มากมายเพื่อเล่นกีฬาชั้นสูงของสังคม อาทิ การเล่นกอล์ฟ เป็นต้น ทั้งนี้เพียงเพื่อความ สมายใจและเทียมหน้าเทียมตาคนในสังคม

จิตนิยม (Spiritualism) คือลัทธิความเชื่อที่บุคคลมีแนวความคิดว่า จิตสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด เขาจึงสนใจโลกของจิตมากกว่าโลกของวัตถุเขาจะถือว่า การทำ ให้จิตใจสูงขึ้นมีค่ามากกว่า การทำให้ร่างกายมีความสุข เช่น นับถือและเชื่อในสิ่ง

ศักดิ์สิทธิ์และปฏิบัติคนที่แสวงถึงความนับถือ อาทิการไปโบสถ์สวดมนต์ทุกวันอาทิตย์ หรือการระลึกถึงพระเจ้าอยู่ตลอดเวลาที่กระทำการต่าง ๆ ในลักษณะของบาป และ บุญ

วิธีการศึกษาครั้งนี้

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยชี้ขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาความหมายและทฤษฎีวัตถุนิยมและจิตนิยม
2. ศึกษาสถานการณ์สังคมปัจจุบันของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกาในระหว่างปี ค.ศ. 1960 ถึงปัจจุบัน
3. ศึกษาทฤษฎีของจอห์น อีฟโคก ตามรายชื่อที่ได้กล่าวไว้ในขอบ

เขตของการศึกษา

4. ศึกษาชีวิตประวัติของจอห์น อีฟโคก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 5. วิเคราะห์วัตถุนิยมในงานดังกล่าว โดยศึกษาจาก ลักษณะดังนี้คือ
 - 5.1 ตัวละคร
 - 5.2 ฉากและการบรรยายของผู้ประพันธ์
- โดยจะดำเนินการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของวัตถุนิยมในลักษณะต่อไปนี้

- เสนอสัมพันธ์ การแต่งงาน สุขภาพอนามัย และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- เชื้อชาติและผิว
- สภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัย และการพักผ่อนหย่อนใจ
- การศึกษาและการประกอบอาชีพ
- การแต่งกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก

บทที่ 2

ประวัติย่อของจอห์น อัฟไค์และงานวิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายเรื่อง

Rabbit, Run, Rabbit Redux และ Rabbit Is Rich.

ประวัติย่อของจอห์น อัฟไค์

จอห์น โฮเยอร์ อัฟไค์ (John Hoyer Updike) เป็นบุตรชายคนโตของเวสเลย์ อาร์ อัฟไค์ (Wesley R. Updike) ชาวนาแห่งเมืองนิวเจอร์ซีย์ กับลินดา จี (โฮเยอร์) อัฟไค์ (Linda G. (Hoyer) Updike) ชาวเพนซิลวาเนีย บิดาของเขาเป็นพนักงานตบสายส่งโทรศัทพ์ในเมืองเพนซิลวาเนีย ในตอนต้นของยุคเศรษฐกิจตกต่ำบิดาได้ตกงาน จึงย้ายไปอยู่กับพ่อตาไปเมืองวิลคิงตัน รัฐเพนซิลวาเนีย ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองริคกิง จึงได้เป็นครูสอนหนังสือในโรงเรียนมัธยมกลาง และพระของโบสถ์ลูเธอรัน ที่เมืองวิลคิงตันนี้เองเป็นสถานที่เกิดของจอห์น อัฟไค์ คือเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 1932 เขาเติบโตและศึกษาชั้นต้นในเมืองนี้

ในวัยเด็กจอห์น อัฟไค์ ชื่นชมและประทับใจกับการ วาดภาพ และการสะสมหนังสือ

จากนั้น อัฟไค์ ได้เข้าศึกษาต่อในชั้นมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยเลือกเรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสำเร็จได้รับปริญญาเกียรตินิยม (Summa cum laude) ในปี 1954 และได้รับทุนการศึกษา Knox fellowship ที่ Ruskin School of Drawing and Fine Art ที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษในปี 1954 - 1955 และเมื่อสำเร็จการศึกษาก็เดินทางกลับสู่สหรัฐอเมริกา ในเดือนสิงหาคม 1955 เขาได้รับเข้าร่วมทำงานในพนักงานหนังสือพิมพ์ New Yorker โดยเป็นนักข่าวในคอลัมน์ "Talk of the Town" บุคคลที่เขาประทับใจในคำงานเขียน

ในเวลานั้นคือ เจมส์ เซอร์เบอร์ (James Thurber) วอลคอต กีบส์ (Wolcott Gibbs) และโรเบิร์ต เบนช์เลย์ (Robert Benchley) อิทธิพลของบุคคลทั้งกล่าวปรากฏในเรื่องแบบล้อ (Parodies) บทความตลก (Humourous essays) และโคลงกลอนเล่นสำนวน (Witty verse) ที่เขาเขียนให้กับหนังสือพิมพ์

New Yorker

ในเดือนมีนาคม 1957 อฟโกล์ได้ออกจากงานหนังสือพิมพ์ เพื่อมุ่งเขียนนิยาย (Fiction) แต่ก็ยังคงเขียนงานเรื่องสั้น ๆ ให้กับวารสารบ้างเล็กน้อย ต่อจากนั้นก็ไม่พบผลงานในวารสารอีกเลย

โคลงจำนวนมากของอฟโกล์ที่ลงในนิวยอร์กเกอร์สมัยแรก ๆ ส่วนใหญ่เป็นการเล่นสำนวน, พุคเสียดสีขนบธรรมเนียมประเพณีที่แปลก ๆ, การโฆษณา, การหนังสือพิมพ์ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้รวบรวมไว้ในวารสาร The Carpentered Hen (Harper 1958)

จอห์น อฟโกล์ ได้เข้าพิธีสมรสกับ แมรี อี. เพนนิ่งตัน (Mary E. Pennington) เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 1953 และมีบุตรด้วยกัน 4 คน คือ อลิซาเบธ เควิก มิเชล และมิแรนดา อฟโกล์ ได้ซื้อบ้านของบุคคลทวารวดี 17 เป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัว ที่เมืองอิมพัชวิคซ์ รัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อปี 1959

ต่อมาได้แยกทางกับภรรยา และ ในกลางทศวรรษที่ 1970 อฟโกล์ ก็ได้เข้าพิธีแต่งงานเป็นครั้งที่ 2 กับ มาธา (Matha)

สถานที่ที่ใช้เป็นสำนักงาน และเขียนบทประพันธ์ ของอฟโกล์เป็นอาคารคานาเคียว ตั้งอยู่ในย่านการค้า ซึ่งห่างจากบ้านเพียงเล็กน้อย เขามีตารางการทำงานที่ค่อนข้างแน่นอน คือตื่นนอนแต่เช้าตรู่และเขียนหนังสือราว 3 ถึง 5 ชั่วโมงในตอนเช้าโดยตั้งใจให้ได้วันละ 3 หน้า

อฟโกล์ นับถือศาสนาคริสต์นิกายลูเธอรัน ต่อมาเปลี่ยนเป็น Congregationalist เป็นสมาชิกของ Authors Guide และของ The National Institute of Arts and Letters ตั้งแต่ปี 1964

สำหรับชื่อเสียงของอัฟไคค์ ได้รับจากทั้งร้อยกรองและร้อยแก้ว อาทิเช่นในปี 1959 เข้าได้รับรางวัลจาก The National Institute of Arts and Letters ซึ่งเป็นรางวัลแรกจากนวนิยายเรื่อง The Poor House Fair ต่อมาในปี 1964 นวนิยายเรื่อง The Centaur ได้รับรางวัล The National Book Award for fiction และในปีเดียวกันนี้เอง เขาก็ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกของ The National Institute of Arts and Letters เรื่องสั้นของเขาได้รับรางวัลจาก O'Henry Award 8 รางวัล รวมทั้งรางวัลที่ 1 ด้วย ในปี 1971 เขาได้รับโล่เกียรติยศ Signet Society Medal For Achievement in the Arts. เป็นอาจารย์บรรยายในสหภาพโซเวียต, อัฟริกา, ออสเตรเลีย, เกาหลี และเวเนซุเอลา ผลงานด้านดุคดีอัฟไคค์ได้รับรางวัลคือ Rabbit Is Rich โดยได้รับรางวัล Pulitzer Prize ประจำปี 1982

ผลงานประพันธ์ของจอห์น อี. ไกล์

ชื่อเรื่อง	ประเภท	ปีที่แต่ง	หมายเหตุ
- เขียนเรื่องสั้นและบทร้อยกรอง ลงพิมพ์ในวารสาร		1955-1957	ประจากองบรรณาธิการ นิตยสาร <u>New Yorker</u>
- The Carpentered Hen	ร้อยกรอง	1958	
- The Poor House Fair	นวนิยาย	1959	เป็นนวนิยายเรื่องแรก และได้รับรางวัล Rosenthal Award of the National Institute of Arts and Letters ประจำปี 1959

ชื่อเรื่อง	ประเภท	ปีที่แต่ง	หมายเหตุ
- The Same Door	เรื่องสั้น	1959	
- Rabbit, Run	นวนิยาย	1960	
- Pigeon Feathers	เรื่องสั้น	1962	
- The Magic Flute	หนังสือเด็ก	1962	
- Telephone Poles	ร้อยกรอง	1963	
- The Centaur	นวนิยาย	1963	ได้รับรางวัล The National Book Award
- Olinger Stories A Selection	เรื่องสั้น	1964	
- The Ring	หนังสือเด็ก	1964	
- Assorted Prose	บทความ	1965	
- Of The Farm	นวนิยาย	1965	
- A Child's Calendar	หนังสือเด็ก	1965	
- The Music School	เรื่องสั้น	1966	
- Couples	นวนิยาย	1968	
- Bottom's Dream	หนังสือเด็ก	1969	
- Midpoint	ร้อยกรอง	1969	
- Beck A Book	เรื่องสั้น	1970	
- Rabbit Redux	นวนิยาย	1971	เป็นนวนิยายที่ขายดีที่สุด
- Museums And Women	เรื่องสั้น	1972	
- Buchanan Dying	บทละคร	1974	
- A Month of Sunday	นวนิยาย	1975	

ชื่อเรื่อง	ประเภท	ปีที่แต่ง	หมายเหตุ
- Picked - Up Pieces	บทความ	1975	
- Marry Me	นวนิยาย	1976	
- Tossing and Turning	ร้อยกรอง	1977	
- The Coup	นวนิยาย	1978	
- Too Far To Go	เรื่องสั้น	1979	
- Problems and other stories	เรื่องสั้น		
- Rabbit Is Rich	นวนิยาย	1981	ได้รับรางวัล Pulitzer Prize ประจำปี 1982

เนื้อเรื่องย่อของนวนิยายที่วิจัย

Rabbit, Run

แฮร์รี่ อังสตรอม ชาวเมืองบริวเวอร์ ซึ่งอยู่ในรัฐเทนเนสซี มีชื่อเล่นว่า แรบบิท เคยเป็นนักบาสเกตบอลโด่งดังเมื่อครั้งยังชั้นมัธยมศึกษา ขณะปัจจุบันอายุ 26 ปี เป็นพนักงานแนะนำสินค้าประเภทเครื่องครัวชื่อ แม็กกีวูด เขามีภรรยาชื่อ เจนนิส สปริงเกอร์ ลูกสาวเจ้าของบริษัทขายรถโตโยต้า หล่อนหน้าตาน่ารักแต่คิดสุราและกำลังตั้งครรภ์ลูกคนที่สอง ลูกชายคนแรกคือ เบลตัน บ่ายวันหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิ แรบบิทได้หยุดเล่นบาสเกตบอลกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งในการเล่นครั้งนี้ทำให้เขาระลึกถึงความหลังเมื่อเขามีชื่อเสียง ทำให้เกิดความหวังของชีวิตขึ้นมา แต่เมื่อกลับถึงบ้านเขาก็กลับพบ

ภรรยาหนึ่งคิมสุรา และคุโทรทัศนัยการของเด็กอยู่ หล่อนได้ทำสิ่งที่โง่เขลา คือ พาลูกไปฝากพ่อแม่ของเขา และรุดฝากใจที่บานพ่อแม่ของหล่อน แรบมิทไปรับลูกและรุดแต่เมื่อไปถึงบ้านพ่อแม่ของเขา แรบมิทกลับเกิดความรู้สึกกังวลอย่างขึ้นในใจ จึงเปลี่ยนความตั้งใจคิดหนีไป แรบมิทไปเอารถที่บ้านพ่อแม่ของแจนีสแล้วขับไปเรื่อย ๆ อย่างไร้จุดหมาย ขณะนี้ความรู้สึกของเขา เหมือนแอบทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เขาคิดทัศนัยใจยาวนานในที่สุดจึงตัดสินใจกลับบ้าน

แต่แทนที่จะกลับบ้านเลขที่เดียว แรบมิทกลับขับมุ่งตรงไปหาครูฝึกบาสเก็ตบอลของเขาสมัยเป็นเด็กนักเรียนที่เขาชื่นชอบมาก ชื่อ มาร์ตี้ โทเชโร ซึ่งพักอยู่ในโรงแรมร้างสภาพพังทลายหนึ่งในบริเวณเมืองบรีวเวอร์ แรบมิทมาหาครั้งนี้เพื่อขอคำแนะนำในการแก้ปัญหาเรื่องที่เกิดขึ้น ในตอนแรก ๆ โทเชโร มีที่เข้าเต็มใจ แต่ในที่สุดก็ไม่ได้ทำอะไรมากไปกว่าได้เขาพักค้างคืน และในตอนหัวค่ำนั่นเองโทเชโร ได้แนะนำให้แรบมิทไปรู้จักกับ ภูธ เลโอนาร์ก ซึ่งเป็นหญิงโสดเก๋ แรบมิทเกิดชอบภูธ จึงทัศนัยใจจะมาอยู่กับเธอ

ในตอนเช้าของวันต่อมา แรบมิทกลับมามานั่งเฝ้าบาเอาเสื่อผ้า แต่พบกับพระหนุ่มนิยายเอพิสคอปอลเลียนชื่อแจ็ก เบ็คเคิลส์ ซึ่งได้รับการขอร้องจากพ่อแม่ของแจนีสให้มาช่วยแก้ปัญหาความแตกแยกของเขา หลังจากได้สนทนากับแรบมิทและบาดหลวงเบ็คเคิลส์รู้สึกเข้ากันได้ก็ จึงได้ขับกันไปตีกลอง

ด้วยความช่วยเหลือของบาดหลวงเบ็คเคิลส์ ทำให้แรบมิทได้ทำงานใหม่เป็นคนสวนของนายโฮเรส สมิต ในช่วงเวลานี้แรบมิทได้เล่นกอล์ฟกับบาดหลวงเบ็คเคิลส์เป็นประจำและได้ร่วมชีวิตอยู่กับภูธ สำหรับบาดหลวงเบ็คเคิลส์เองก็ไม่สับสนกับก้นหาแทนแท้ของปัญหาที่ตั้งใจไว้แต่แรกได้

เวลาผ่านไปจนใกล้กำหนดคลอดของแจนีส แรบมิทจึงได้กลับบ้าน ทั้งภูธไว้เตาล้าง แรบมิทได้งานใหม่ในบริษัทขายรถยนต์ของพ่อตา หลังจากแจนีสคลอดได้ไม่นานก็เกิดปัญหาขึ้นอีก คือแรบมิทได้มีความต้องการทางเพศ แต่เนื่องจากเป็นระยะหลังคลอดบุตร แจนีสจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ แรบมิทคิดจะไปหาภูธ จึงได้

ออกจากบ้านไปในระหว่างทางเกิดสำนึกได้แต่ยังไม่กล้ากลับบ้านจึงไปกางที่โรงแรม
แห่งหนึ่ง ซึ่งจากการกระทำในครั้งนี้ยังผลให้เจนนีสกลุ้มใจและดื่มสุราอีกจนมีอาการเมามาก
และทั้ง ๆ ที่ยังเมายู่นี้เจนนีสได้อาบน้ำให้กับรีเบกกาแล้วคนที่เกิดใหม่ ด้วยความเมา
จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น รีเบกกาได้จมน้ำในอ่างตาย แรมมิทได้ทราบข่าวจึงรีบกลับมา
และดำเนินพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งเขาต้องพบกับความอกสอใจอย่างยิ่ง จากสายตาที่ตำหนิ
ก็เตือนจากผู้ร่วมพิธีศพ จากเหตุการณ์ในพิธีศพทำให้แรมมิทตัดสินใจจะไปหารูอีกครั้งหนึ่ง
และเมื่อได้พบกับรู ปรากฏว่ารูได้ตั้งกรรม และขอให้แรมมิทเลือกจะอยู่ร่วมกับใคร
ระหว่างเธอและเจนนีส ทำให้แรมมิทเกิดปัญหาในการตัดสินใจมาก ผลที่สุดด้วยความฉุนเฉียว
ในการดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดจนไม่อาจสู้หน้ากับสังคมได้อีกต่อไป เขาจึงตัดสินใจหนีไปจาก
สังคม

Rabbit Kedux

เนื้อเรื่องต่อจากที่แรมมิทได้หายไป 10 ปี ขณะนี้แรมมิทอายุ 36 ปี เล่นเกม
แรมมิท ได้เดินทางไปยังแหล่งค้าซื้อจริงคือ แฮร์รี่ อังกฤษ

แฮร์รี่ตั้งหลักด้วยการทำงานแบบสามัญธรรมดาในโรงพิมพ์แห่งหนึ่ง เริ่มชีวิต
คู่ใหม่อีกครั้งด้วยการกินดีกับแวนิลดาเป็นไปอย่างจี๊ดจ๊าด เขาอมรับอย่างเหนื่อยหน่ายต่อ
สภาพสิ่งแวดล้อมที่เขาได้พยายามหนีไปครั้งหนึ่งแล้วเมื่อเขายังเป็นกบฏ ประสพการณ์ที่
เขาได้รับทำให้เขากลายเป็นคนหัวเก่าแบบอนุรักษ์นิยม การเสียบุตรไปคนหนึ่งด้วยความ
ไม่รับผิดชอบของเขายังคงเตือนความจำเขาเสมอ และเป็นเหตุที่ทำให้เขาไม่มีวันที่จะหนี
อีกต่อไป เขาจะหยุด หยุดลงด้วยความเหนื่อยหน่าย ความกระตือรือร้นที่ยังคงเหลืออยู่ใน
บรรดาที่มีอยู่ไม่มากนักก็คือความสนใจต่อความงามของประเทศ โดยเฉพาะสงครามเวียดนาม
และเกาหลี ซึ่งเขารู้สึกว่าอยากกลับเข้าสู่ชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง และหวังว่าคงจะไม่พบกับ
ความผิดหวังดังเช่นในสมรภูมินั้นอีก

สำหรับเจนีสได้มีสัมพันธ์กับชาร์ลี สตาบรอด ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานในบริษัทขายรถยนต์โตโยต้าของบิดาของเธอ โดยเจนีสได้มาทำงานตั้งแต่แอร์รี่จากไปเมื่อ 10 ปีที่แล้ว หลังจากแอร์รี่กลับมาคืนดีไม่นานนัก ก็ได้ข่าวเข้าหูว่าเจนีสมีความสัมพันธ์กับชาร์ลี ทำให้แอร์รี่สงสัยและไม่สบายใจ จึงได้สอบถามในเวลาต่อมา และก็ได้ทราบความจริง จากนั้นเจนีสก็ได้แยกไปอยู่กับชาร์ลี ทิ้งให้แอร์รี่อยู่กับลูกตามลำพัง

หลังจากเจนีสบรรยายของแอร์รี่ได้ออกจากบ้านไปแล้ว แอร์รี่ได้รู้จักกับ จิล อดีตนักร้องจากซานเมืองและสก็อตเตอร์ เพื่อนของจิลซึ่งเป็นคนผิวดำหัวรุนแรง เขาทั้งสองได้มาอยู่ร่วมกับแอร์รี่และลูก (เนลสัน)

ต่อมาเนลสันและจิลสนิทสนมกันมาก โดยเนลสันรักและนับถือจิลเป็นเสมือนพี่สาวคนหนึ่ง สำหรับสก็อตเตอร์และจิลมีสัมพันธ์ทางเพศกันโดยสก็อตเตอร์ใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องผูกมัดจิล และมีการร่วมรักกันอย่างวิถถาวรรุนแรง ซึ่งการกระทำดังกล่าวสก็อตเตอร์แสดงออกถึงความสุขมากที่เขาสามารถแก้แค้นทำให้จิลซึ่งเสมือนเป็นตัวแทนของคนผิวขาวเจ็บปวดและทุกข์ทรมานได้

ในขณะที่เดียวกันแอร์รี่ก็ได้พบและมีสัมพันธ์กับผู้หญิงซึ่งถูกสามีทอดทิ้งคนหนึ่ง ชื่อว่า เบ็กกี้ ซึ่งเบ็กกี้เองก็มีบุตรชายคนหนึ่งอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเนลสัน และเด็กทั้งสองต่างก็สนิทสนมกันเป็นอย่างดี วันหนึ่งขณะที่แอร์รี่อยู่ที่บ้านของเบ็กกี้ บ้านของเขาก็ถูกขว้างขว้างเพลิงเนื่องจากสาเหตุที่แอร์รี่ยอมให้คนผิวดำเข้าอาศัยอยู่ด้วย อันเป็นที่รังเกียจของคนผิวขาว การถูกวางเพลิงในครั้งนี้ทำให้จิลถึงแก่ความตาย ทั้งนี้เนื่องจากขณะเกิดเพลิงไหม้จิลเสพยาจนเมาไม่ไคล่สติ จึงไม่สามารถหนีออกมาได้

จากนั้นแอร์รี่และเนลสันได้ไปอาศัยอยู่กับบิดาของตน มิเรียม ฮังสตรอม - } หรือ มิม อันเป็นน้องสาวของแอร์รี่ ซึ่งเคยเป็นเด็กเรียบร้อยบริสุทธิ์ไว้แต่ยงสาและได้หนีไปจากบ้านเป็นเวลานานแล้ว ได้กลับมาอยู่ร่วมกับบิดามารดาอีกครั้งในขณะนี้ ได้ทราบปัญหาของแอร์รี่จึงพยายามเข้าไปเกี่ยวข้องและมีสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับชาร์ลี เพื่อต้องการช่วยให้แอร์รี่ได้คืนดีกับเจนีส ในขณะที่เดียวกันเจนีสก็คิดจะแยกทางกับชาร์ลีเพราะตระหนัก

คิดว่าเธอเองก็ไม่เหมาะสมที่จะอยู่กับชาร์ลีนสามีภรรยาได้ ในที่สุดแอรี่และเจนนีจึงได้กลับมาครองชีวิตคู่กันใหม่อีกครั้ง

Rabbit Is Rich

เป็นนวนิยายเล่มที่ 3 ของชุดแรบบิท โดยเริ่มเรื่องในปลายเดือนมิถุนายน 1979 ซึ่งเป็นปีที่อเมริกาขาดแคลนน้ำมันอย่างหนัก

ขณะนี้แอรี่อายุ 46 ปี ฐานะร่ำรวยขึ้นมาก เนื่องจากได้เข้าทำเนียบกิจการซื้อขายรถยนต์โตโยต้าของเฟร็ด สปริงเกอร์ ซึ่งเป็นพ่อตาและได้ถึงแก่กรรมลงด้วยโรคชรา แอรี่และครอบครัวได้ย้ายมาอยู่รวมกับแม่ยาย จากความสุขสบายและอายุสูงขึ้น ทำให้เขาอ้วนและมีไขมันหน้าท้องมาก ดังนั้นเขาจึงต้องออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันเพื่อลดน้ำหนักและยังเป็นการออกจากบ้านเพื่อลดความจำเจที่ต้องเผชิญกับภรรยาและแม่ยายทุกวัน ความคิดของเขาขณะนี้คือนำครอบครัวเขาคิดว่าจะอยู่กับลูกและภรรยาตลอดไปจนสิ้นชีวิต

ดังนั้นเขาจึงพยายามสร้างชีวิตครอบครัวให้พบกับความสุข และมีความมั่นคงในทุกวิถีทาง เขาได้นำเงินส่วนหนึ่งไปซื้อเงินและทองคำเพื่อเก็งกำไร เนื่องจากราคาเงินตราและทองคำขณะนั้นผันแปรอย่างมากตามเหตุการณ์ของโลกโดยเฉพาะสงครามในอิหร่านและอัฟกานิสถาน รวมทั้งใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมด้วยการ เล่นกีฬา คือ แอรี่จะไปตีกอล์ฟ ส่วนเจนนีจะตีเทนนิส และสังสรรค์กับเพื่อนตามสโมสรต่าง ๆ ที่เขาเป็นสมาชิกเมื่อฐานะร่ำรวยขึ้น

เนลสันซึ่งได้ส่งไปเรียนที่ไอโฮโอได้กลับมาบ้านโดยไม่สำเร็จการศึกษาพร้อมกับครูซึ่งกำลังตั้งครรภ์ แอรี่จึงจำเป็นต้องจัดให้เขาพิธีสมรส เนลสันได้สร้างความอึดอัดใจให้แก่แอรี่อย่างมากเพราะเนลสันเกลียด, ไม่ศรัทธา และต้องการกลืนกลืนแอรี่ เนื่องจาก

ยังฝังใจในเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีต เช่นการตายของน้องสาวและจิตใจซึ่งเขาถือว่าแอรี่
เป็นคนที่ปล่อยให้เขาทั้งสองต้องเสียชีวิตเพราะการไม่รับผิดชอบ อีกทั้งฐานะที่เป็นอยู่เช่น
ทุกวันนี้ได้ก็ไม่ใช่ด้วยความสามารถของแอรี่ แต่เป็นมรดกของตา ดังนั้นเขาจึงต้องการ
เข้ามามีส่วนร่วมทำงานในบริษัทยนต์นี้ด้วย แอรี่เองไม่ต้องการให้เนลสันทำงาน เขา
อยากจะให้ศึกษาต่อจนสำเร็จมากกว่า แต่ก็ต้องยอมให้ทำเพราะถูกภรรยาและแม่ยายซึ่ง
มีสิทธิในกิจการ เต็มที่เป็นผู้บังคับให้เขายอมรับลูกเขทำงานด้วย

จากนั้นไม่นานแอรี่, แจนิสและเพื่อน ๆ ได้ไปพักผ่อนที่หมู่เกาะในทะเล
แคริบเบียน ในขณะที่ทั้งหมดกำลังสนุกสนานอยู่กับการตากอากาศ มารดาของแจนิสก็
โทรศัพท์ทางไกลมาและบอกว่าเนลสันได้หนีไปแล้วเพราะมีเรื่องฉกฉวยกับภรรยา แอรี่และ
แจนิสจึงต้องกลับบ้านก่อนกำหนด ซึ่งเมื่อมาถึงก็พบว่าเขาทั้งสองกลายเป็นผู้ชะล่าไป
เสียแล้วเพราะถูกสะกดควบคุมตรสาวแล้ว จากนั้นไม่นานแอรี่ก็ได้รับจดหมายจากเนลสัน
ว่ากำลังศึกษาต่อตามความต้องการของเขา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแอรี่ในขณะนี้ประสบความสำเร็จในชีวิตทุกประการแล้ว
ก็ตาม เขาก็ยังพยายามค้นหาอนาคตในชีวิตวัยชราต่อไปอีก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จอห์น ออฟไคคเป็นนักประพันธ์ที่นับว่าประสบความสำเร็จและได้รับการรับรอง
จากวงการนักอ่านหนังสือและนักวิจารณ์วรรณคดีเป็นอย่างดี ซึ่งบางส่วนได้แสดงไว้ใน
บทที่ 1 แล้ว สำหรับผลงานทั้งสามเรื่องที่ยูริบายเลือกศึกษาปรากฏมีวิจารณ์ไว้ในเอกสาร
ต่าง ๆ มากมาย เท่าที่สามารถรวบรวมได้พอสังเขปดังนี้

Rabbit, Run

ยูจีน ลีของส์ (Eugene Lyons) กล่าวในวารสาร (Critique; Studies in Modern Fiction) ว่า Rabbit, Run ถึงแม้ว่าจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่นับได้ว่า เป็นนวนิยายที่คมคายในแง่ของความลึกถึงชั้นซนที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันของตัวคนและสถานที่ ในแง่ของการกลัวความเหงาและความไม่สามารถที่จะหนีให้พ้นจากความคับข้องใจได้ ปัญหาสองแง่สองมุมระหว่างความรับผิดชอบและอิสระภาพ ซึ่งทั้งหมดเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เฉพาะบางประการหรือรายละเอียดที่สังเกตุ ... นอกจากนี้ยังมีข้อดีที่ควรยกย่องอีกมากมาย แต่กล่าวโดยสรุปได้ก็คือ เป็นผลงานที่ใช้ได้ (Riley. 1975 Vol 5 : 485)

เจมส์ เอลิสัน (James Ellison) กล่าวในวารสาร Psychology Today ว่า มีความสนุกสนานอย่างมากใน Rabbit, Run และความฉลาดที่น่าสพรึงกลัว กับอาจหาญในงานเรื่อง Rabbit Redux ถ้าพิจารณาว่าเป็นนักเขียนนวนิยายเพื่อสังคมแล้ว อัฟโคคอาจจะได้ชื่อว่า เป็นทั้งผู้สร้างและเหยื่อของสังคมยุคที่เขาเลือกที่จะเขียนเรื่องราวขึ้นมา

โดแนล เจ ไกรเนอร์ (Donald J. Greiner) เขียนในหนังสือ The Other John Updike หน้า 185 ว่า การชื่นชมในกวีพินิจงานร้อยแก้วของอัฟโคคมีลีลาหลักแหลม และถ่ายทอดความคิด, ความรู้สึกตลอดจนอารมณ์ได้อย่างที่สม่ำเสมอคงที่ ซึ่งบางคนอาจนึกถึงเรื่อง The Same Door และ Rabbit, Run ทัศนะอันเป็นการบรรยายที่เกินเช่นความวิตกกังวลที่จะพบได้เมื่อตัวละครเอกซึ่งเป็นนักบาสเกตบอลเก่าไม่สามารถส่งลูกบอลผ่านตาข่ายไปได้โดยที่ไม่ตกใจกลัว ตัวอย่างที่ดีของแง่มุมพิเศษที่อัฟโคคมองเห็นในการกีฬาคือการที่กอล์ฟใน Rabbit, Run

เกริก คี, กัลโลเวย์ กล่าวในหนังสือ The Absurd Hero as Saint มีใจความว่า Rabbit, Run เป็นเรื่องราวของความกังวลของชายหนุ่มซึ่งพยายามต่อสู้ฝ่าฟันเพื่อชีวิตที่พร้อมและทักษะความชำนาญในชีวิตที่เคยมี คือ การมีชื่อเสียงในกีฬา บาสเกตบอล

แต่เรอบิทไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ชนะ วิธีที่จะประสบความสำเร็จบรรลุถึงการ เป็นชนชั้นกลาง และพนักงานขายรถยนต์หรือเครื่องครัวไม่ได้ขึ้นอยู่กับความฉลาดหลักแหลมของเขา

Rabbit Redux

ยูจีน ลีออน (Eugene Lyons) กล่าวในวารสาร Critique : Studies in Modern Fiction ว่า วารสาร The New Yorker ได้แนะนำ เรื่อง Rabbit Redux ของจอห์น อัฟโกล์ อาจจะเป็นนวนิยายอเมริกันที่ดีที่สุด ในปี 1971 อันเป็นนวนิยายที่สะท้อนทั้งจิตใจและความรู้สึกของผู้อ่าน ... เรอบิท อังสตรอม ตัวละครเอกซึ่งล้มเหลวในชีวิตกลับมาอีกครั้งหนึ่ง เขาได้เปลี่ยนแปลงไปดังเช่นที่อเมริกา เปลี่ยนแปลงในช่วงสิบปีที่ผ่านมาโดยเปลี่ยนไปทางเลวลง

เวย์น ฟอล์ค (Wayne Falk) กล่าวในหนังสือ Modern Fiction Studies ว่า Rabbit Redux เป็นนวนิยายที่ล้ำสมัยอย่างแท้จริง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสำนึกในการกระทำที่ผิดพลาดของอเมริกาทั้งในประเทศและในต่างประเทศ เช่น การปฏิบัติการกักขังชาวอเมริกันผิวดำ, การสังหารและเข้าไปคาเป็นสงครามที่ป่าเถื่อนในต่างประเทศ

ริชาร์ด ล็อก (Richard Locke) กล่าวในหนังสือ John Updike หน้า 7 ว่าใน Rabbit Redux เป็นครั้งแรกในชีวิตที่อัฟโกล์เขียนเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับ สาธารณชนมาก ๆ อันได้แก่ความรุนแรง สงครามเวียดนาม การปฏิบัติของคนผิวดำ ยาเสพติด และชีวิตแบบฮิปปี้ เป็นต้น (Thorburn and Eiland. 1979 : 7)

เวย์น ฟอล์ค ยังให้แนวคิดอีกว่าอัฟโกล์ได้แสดงความรู้ส่วนตัวออกมาโดยผ่านตัวละครเอก ใน Rabbit Redux ซึ่งคุณสมบัตินี้ตัวละครที่ผ่านมาในเรื่องอื่น ๆ แทบจะไม่เคย

ปรากฏเลย ดูราวกับว่าผู้เขียนเองได้ยักยอกและยอมรับความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า ความรู้ความทุกขมาสู่ตน ผลก็คือ Rabbit Redux อาจจะเรียกได้ว่าเป็นผลงานที่สมบูรณ์ที่สุดของอัฟโกล์ เพราะในท้ายสุดทัศนะที่เสนอในงานเขียนนวนิยายของเขาได้มีการสอนให้ต่อต้านความจริงพอควร ในงานเขียนรุ่นก่อน ๆ ความจริง มีอยู่จริงแท้ก็อยู่เหนือการเอื้อมถึง

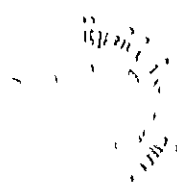
Rabbit Is Rich

จีน ลีของส์ (Jene Lyons) กล่าวในวารสาร The Nation ว่าสำหรับ Rabbit Is Rich เป็นหนังสือเล่มที่สามของอัฟโกล์ที่เกี่ยวกับการ: นักบาสเก็ตบอล โรงเรียนจากเมืองบิวเวอร์ เพนซิลวาเนีย คนเดิม รูปแบบของการเขียนและสำนวนก็เกินมาก นับเป็นหนังสือที่ดีกว่าหนังสือที่ดีที่สุดของอัฟโกล์ในหลายปีที่ผ่านมา

โทมัส อาร์ เอ็ดเวิร์ด (Thomas R. Edward) เขียนในวารสาร The Atlantic กล่าวว่า ถ้านวนิยาย Rabbit 2 เล่มแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนาและการเมือง Rabbit Is Rich ก็เป็นเรื่องของชีวิตเศรษฐกิจอย่างชัดเจน ซึ่งกระโดดข้ามไปข้างหน้าอีก 10 ปี คือปี 1979 ซึ่งปรากฏว่าเฮรัลด์นี้ตั้งร่ำรวยและอ้วนท้วนขึ้น เพราะได้เข้าคาเนินกิจการรถยนต์ ในช่วงเวลาที่โลกของความเป็นจริงกำลังซบเซาคลอนน้ำมัน.... นวนิยายเรื่องนี้นับว่าเป็นเรื่องที่ดีที่สุดของอัฟโกล์ นอกจากนั้นแล้วรายละเอียดภายในยังแสดงให้เห็นวัฒนธรรมของปี 1979 เหมือนดังที่ Rabbit Redux ที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมของปี 1969 โดยในแต่ละตอนที่แสดงรายละเอียดดังกล่าวได้ถ่ายทอดเข้าสู่ประสบการณ์ส่วนตัวของเฮรัลด์

จาก The New York Review of Book กล่าวว่า Rabbit Is Rich เป็นตอนที่แทบจะไม่มีอีกต่อไป ในเรื่องเฮรัลด์ อังสตรอม ได้ลดความเร็วลง

กลายเป็นเดินอย่างช้า ๆ เพื่อชื่นชมกับความมั่นคงในวัยกลางคน ในฐานะเป็นหัวหน้า
ตัวแทนฝ่ายขายของบริษัทขายรถยนต์สปริงเจอร์ มอเตอร์ ในบริวเวอร์ เพนซิลวาเนีย
เขาได้ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง ... ยกเว้นการเสื่อมลงของสังขารที่เกือบคลานเข้ามา
อย่างช้า ๆ

บทที่ 3

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จิตนิยมและวัตถุนิยม

จิตนิยม (Spiritualism) คือ ลัทธิความเชื่อที่กล่าวว่ามนุษย์มีองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ จิต กับ กาย แม้ว่าจิตนิยมจะถือว่ามนุษย์ทั้งจิตและกาย แต่ก็ถือว่า จิตหรือวิญญาณสำคัญกว่าร่างกาย เพราะจิตเป็นตัวตนที่แท้จริงของมนุษย์ ร่างกายไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง ซึ่งทัศนะสำหรับจิตนิยมนี้จะโอบงอย่างที่ไม่ได้เป็นสสารหรือวัตถุแต่ก็สามารถเป็นสิ่งที่อยู่จริงได้ เช่น จิต พระเจ้า และความดีงาม เป็นต้น จิตนิยมถือว่าความดีความงามมีค่า (Value) และมีผลถึงการเกิดใหม่ในภพหน้า สำหรับเหตุผลเพื่อสนับสนุนทฤษฎีจิตนิยมมี 2 ประการคือ

1. จิตหรือวิญญาณเป็นอมตะ ไม่มีการบุพพังเสื่อมสลายเหมือนร่างกาย เมื่อมนุษย์ตายลงร่างกายก็จะเป็นซากศพ บุพพังเสื่อมสลายเน่าเปื่อยไป เหลือไว้แต่วิญญาณซึ่งเป็นอมตะและต้องไปชำระกรรมดีหรือกรรมชั่วของตนที่สร้างไว้ในสวรรค์หรือนรก เมื่อได้ชำระกรรมจนครบกำหนดแล้ว วิญญาณก็จะมาเกิดใหม่เพื่อทำกรรมดีหรือกรรมชั่วต่อไปอีก วนเวียนอยู่อย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าคนจะเกิดใหม่และตายกี่ครั้ง จิตหรือวิญญาณของคนก็ไม่มีการเสื่อมสลายไป ยังเป็นดวงจิตดวงเดียวกันอยู่ แต่คนเรานั้นเมื่อสามารถเกิดได้หลาย ๆ ครั้ง จึงมีร่างกายได้หลายร่างในขณะที่ดวงจิตหรือดวงวิญญาณยังคงเป็นดวงเดิม

2. จิตเป็นผู้บังคับให้ร่างกายปฏิบัติตามความต้องการของเรา เมื่อเราอยากได้เงินเดือนเพิ่ม 2 พัน เราคือจิต ก็จะบังคับให้ตัวเราคือร่างกาย ขยันหมั่นเพียรปฏิบัติงานราชการ การที่เราอยากได้ 2 ชั้้นนั้น จิตนิยมถือว่าตัวที่อยากคือจิตของเรา ไม่ใช่ร่างกาย (รุ่งธรรม สุจิธรรมรักษ์ 2523 : 119)

วัตถุนิยม (Materialism) เป็นลัทธิความเชื่อที่กล่าวว่ามนุษย์

ไม่มีจิตหรือวิญญาณ ชาววัตถุนิยมจึงไม่เชื่อเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ เพราะถือว่า
คนมีเพียงร่างกายอย่างเดียว เมื่อตายก็ไม่มีอะไรเหลืออยู่อีก และยังมีทัศนะว่า จิต
พระเจ้า ความดี ความงาม เป็นสิ่งที่มนุษย์คิดขึ้นเอง สิ่งเหล่านั้นมีอยู่ในความคิดของ
มนุษย์เท่านั้น ไม่ได้มีอยู่จริงก็คือการกระทำต่าง ๆ ที่คนเราชอบและไม่ชอบการกระทำ
ที่คนชอบก็เรียกว่าดี ถ้าไม่ชอบก็บอกว่ามันไม่ดี ดังนั้น ความดี - ความชั่ว จึงเป็น
ความรู้สึกของแต่ละบุคคล

เมื่อชาววัตถุนิยมเชื่อว่าร่างกายสำคัญกว่าจิตใจ ไม่เชื่อว่ามโนโลภหวัช เขา
จะใช้ชีวิตเพื่อความสุขในโลกนี้เท่านั้น โดยถือว่าความสุขที่เกิดจากการสนองความ
ต้องการของร่างกาย เช่น การกิน ดื่ม เที่ยว เล่น กามารมณ์ ฯลฯ เป็นสิ่งสำคัญ
กว่าความสงบของจิต (รุ่งธรรม ศุจิธรรมรักษ์ 2523 : 132 - 140)

เหตุผลที่ชาววัตถุนิยมไขว่คว้าหาความสุขเชื่อว่ามนุษย์มีเพียงร่างกายอย่างเดียว
 คือ สิ่งที่ควบคุมร่างกายให้เลือกทำหรือไม่ทำอะไรจนเหมือนมีจิตควบคุมนั้น คือสมอง
 ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าสมองของคนไหนไม่เจริญเติบโตตามปกติ คนนั้นก็จะมีปัญหามากกว่าคนอื่น
 หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าสมองของคนไหนไม่เจริญเติบโตตามปกติ คนนั้นก็จะมีปัญหามากกว่าคนอื่น
 หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ ถ้าสมองของคนไหนไม่เจริญเติบโตตามปกติ คนนั้นก็จะมีปัญหามากกว่าคนอื่น

วิธีแก้ปัญหาแบบจิตนิยมและแบบวัตถุนิยม

จิตนิยมเชื่อว่าสาเหตุสำคัญของปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นจากการกระทำของ
 จิตใจของคนไม่ดี เมื่อจิตของคนไม่ดีก็ย่อมทำสิ่งที่เลวร้ายต่าง ๆ ตามแต่จิตของเขา
 ต้องการ ซึ่งเขาเหล่านี้จิตใจจะมากไปด้วยกิเลสตัณหา ซึ่งทำให้กระทำความชั่วร้ายต่าง ๆ
 สำหรับวิธีแก้ไข ชาวจิตนิยมต้องแก้ที่เหตุคือต้องฝึกจิตใจของคนนั้นให้ดีเสียก่อน โดย
 การอบรมสั่งสอน คือพยายามสร้างแรงจูงใจภายใน เพราะถือว่าจิตกำหนดวัตถุ เมื่อ
 จิตใจได้รับการอบรมจนดีแล้วย่อมเลือกกระทำแต่สิ่งที่ดีงาม ไม่เห็นแก่วัตถุหรือสิ่งของ
 และเงินรางวัล

สำหรับวัตถุนิยม ไม่เชื่อว่าสาเหตุสำคัญที่มนุษย์สร้างปัญหานั้นมาจากจิตเพราะไม่มีจิต แต่เชื่อว่าสาเหตุสำคัญอยู่ที่ร่างกายของเขา คือร่างกายอยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น อยู่ในกลุ่มของคนไม่ดีอยู่ก่อน ความยากจน การขาดการศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนหาหนทางต่าง ๆ เช่นการ เป็นนักเลง โจรขโมย ทิศาเยสพทิศ ได้ ดังนั้นถ้าคนยังยากจนอยู่ สังคมยังนิยมยกย่องคนรวย รังเกียจคนจน การจะหวังให้คนที่ไม่มีโอกาสโง่ง ไม่โง่งกินนั้นเป็นไปได้ยาก เพราะวัตถุเป็นตัวกำหนดความต้องการ สิ่งแวดล้อมกำหนดการกระทำของคน วิธีแก้ไขจึงต้องแก้ที่สภาพแวดล้อม คือทำให้คนพอกินพอใช้ เปลี่ยนค่านิยมของสังคมไม่ให้นิยมยกย่องฐานะอย่างเดียว สร้างแรงจูงใจภายนอก เช่นออกกฎหมายลงโทษ หรือการให้รางวัล

และต้องพึงระลึกเสมอว่าผู้ที่มีโลกทัศน์แบบวัตถุนิยมไม่จำเป็นต้องลุ่มหลงอยู่กับวัตถุจนไม่เห็นความสำคัญของจิตใจ เขาเพียงต้องการสะสมวัตถุเพื่อเป็นพื้นฐานรองรับให้เกิดความสุขความสบายใจ

ลักษณะของวรรณคดีอเมริกันสมัยปัจจุบัน

สมัยปัจจุบัน แนวการเขียนวรรณคดีของนักประพันธ์อเมริกันได้มีลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิมมาเนื่องจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ

1. เสรีภาพในการเขียน อเมริกาในช่วงเวลานี้ประชาธิปไตยเติบโตอย่างสูงสุด จุดเด่นที่เห็นได้ชัดก็คือมีความเสมอภาคทางฐานะของคนและอิสระในการคิด, เขียน ตลอดจนการตีพิมพ์ อันเป็นสาเหตุให้เกิดการประทุกต์, คัดแปลง และสร้างสรรค์ในทุกอย่างรวมทั้งวรรณคดีด้วย

2. สภาพของสังคม สำหรับสภาพของสังคมซึ่งนักประพันธ์ใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างผลงานนั้น อเมริกาในสมัยนี้ทรัพยากรที่จำเป็นมีอย่างเหลือเฟือ ทั้งนี้เนื่องมาจากอเมริกาเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ทั้ง อาณาจ ขนาด และจำนวนประชากร

นอกจากนี้ในสมัยนี้ยังมีการ หลั่งไหลของประชากรมาจากทุกมุมโลกเพื่อประกอบธุรกิจนับจำนวนไม่ถ้วน, เหตุการณ์สำคัญ ๆ ปัญหาทั้งระบบการเมืองและเศรษฐกิจ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกิดขึ้นแทบทุกเสี้ยววินาที

จากปัจจัยทั้งสองประการนี้ส่งผลให้รูปแบบของงานทางวรรณคดีอเมริกันสมัยปัจจุบันเกิดเปลี่ยนแปลง โดยมีการทดลองใช้แนวเขียนที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ อย่างมากมาย จนมีนักวิจารณ์หลายท่านกล่าวว่า เป็นยุคสมัยของการทดลอง แต่ผลที่ปรากฏกลับไม่ทำให้รูปแบบในการเขียนเปลี่ยนแปลงไปมากนัก ส่วนที่เปลี่ยนไปเป็นเพียงแนวคิดและทัศนะต่อระบบการเมืองและเศรษฐกิจ ซึ่งลักษณะเด่น ๆ ที่เห็นได้ คือ ปัญหาเรื่องเชื้อชาติ ปัญหาเรื่องการเรียกร้องเสรีภาพ ปัญหาสงคราม และเพศสัมพันธ์แบบใหม่ ๆ ลักษณะเหล่านี้จะแทรกซึมอยู่ในวรรณกรรมของอเมริกันสมัยปัจจุบันแทบทุกประเภท

การวิเคราะห์วรรณคดี

วรรณคดีเป็นผลงานซึ่งเกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างกฎแห่งความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตของมนุษย์กับจินตนาการใรรำลึกและจินตนาการวันประติตของนักประพันธ์ จนทำให้ได้วรรณกรรมที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางสุนทรีย์ และน่าติดตามศึกษา นักประพันธ์เป็นเสมือนผู้นำเราผ่านทิวทัศน์ ไปสัมผัสกับชีวิตของเพื่อนมนุษย์ในถิ่นแดนต่าง ๆ และในหลายแห่งหลายมุม ดังนั้นวรรณคดีจึงเป็นการขยายขอบเขตของประสบการณ์ชีวิตแก่ผู้ศึกษา

การศึกษาวรรณคดีไม่ใช่การอ่านหนังสือเพื่อใช้เวลาให้หมดไป แต่การศึกษาวรรณคดีเป็นการอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจถึงเนื้อหา ความคิดและทัศนะของชีวิตอารมณ์ ความรู้สึก ความงามความไพเราะที่นักประพันธ์จงใจมอบให้ ดังนั้นสิ่งที่เกิดคู่กับวรรณคดีก็คือ การวิจารณ์และวิเคราะห์ผลของวรรณคดี ซึ่ง สุชา ศาสตราได้เสนอทฤษฎีวิเคราะห์วรรณคดีไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา เนื่องจากวรรณคดีเป็นบทประพันธ์ที่แต่งขึ้นโดยอาศัยพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมของมนุษย์เป็นวัตถุดิบ ก่อรูปกับจิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่

ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้การที่ผู้ศึกษาวรรณคดีจะใช้จิตวิทยาช่วยในการวิเคราะห์วรรณคดี จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะสืบหาความหมายที่แท้จริงของวรรณคดีได้

จิตวิทยาจะเผยเหตุผลและผลของวรรณคดีด้านจิตใจและอารมณ์ โดยวิธีนี้จึงสามารถดึงเอาสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความรู้สึก และพฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในบทประพันธ์ออกมาได้ ดังเช่น ชิกมันด์ ฟรอยด์ผู้มีชื่อเสียงด้านการศึกษาวรรณคดีเชิงจิตวิทยาได้ใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์พิจารณาบทประพันธ์ ความสนใจที่ฟรอยด์มีต่อวรรณคดีนั้นจะเน้นที่เนื้อหา ส่วนลีลาการแต่ง น้ำเสียง ฯลฯ จะอยู่นอกเหนือการพิจารณาของเขา

สำหรับ การ์ด ยูง ผู้มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง วิเคราะห์วรรณคดีโดยใช้หลักจิตวิทยาทั่วไป ประกอบกับความรู้คานอลเคมี (alchemy) เสาสนา ปรัชญา และกติอน โดยเห็นว่าเพียงจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์อย่างเดียวไม่พอเพียงในการวิเคราะห์

2. ทฤษฎีวิเคราะห์วรรณคดีเชิงปรัชญา นักประพันธ์กับความเชื่อและศีลธรรม เป็นสิ่งที่ถูกผูกพันมาโดยตลอด วรรณกรรมละตอนหนึ่งเท่านั้นในฐานะที่เป็นอุกบถ เป็นเกณฑ์ความประพฤติ และเป็นคุณค่าสูงสุดของมนุษย์ ปรัชญาเข้ามามีส่วนสัมพันธ์กับวรรณคดี เช่นเดียวกับจิตวิทยา คือสัมพันธ์ทั้งในส่วนชกนักประพันธ์ และส่วนของผู้ที่ทำการศึกษา ดังนั้นในการพิจารณาถึงบทความความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญากับวรรณคดีอาจทำได้ 4 ลักษณะคือ

- ก. ศึกษาความกิดชวของนักประพันธ์จากผลงานหลาย ๆ ชิ้น
- ข. วิเคราะห์ความแตกต่างของปรัชญาในงานประพันธ์ชิ้นต่าง ๆ จึงมีที่มา

รวมกัน

- ค. ศึกษาการใช้ปรัชญาในงานประพันธ์บางชิ้น
- ง. ค้นหาความกิดชวของนักประพันธ์ซึ่งใช้ปรัชญาในงานทางวรรณกรรม

3. ทฤษฎีวิเคราะห์วรรณคดีตามแนวสังคม วรรณคดีก็เช่นเดียวกับสถาบันอื่น ๆ ในสังคม ย่อมเป็นกระจกเงาสะท้อน หรือเป็นผลของปัจจัยต่าง ๆ ทางวัตถุ สถานะเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้น ดังนั้นการวิเคราะห์ในแนวนี้จึงกำหนดว่าในการวิเคราะห์ตัวละครในวรรณคดีนั้น นักประพันธ์จะตั้งใจหลักว่าตัวละครเป็นเสมือนหุ่น

ที่แสดงบทบาทไปตามอำนาจของปัจจัยทางสังคม หากมีอิสระเป็นตัวของตัวเองไม่
 คุ้มเหตุนี้แนวทางในการศึกษาจึงอาจแยกออกพิจารณาได้ดังนี้คือ

ก. ผู้ประพันธ์ไม่ว่าผู้ประพันธ์จะอยู่ในสังคมชนชั้นใดหรือระดับใดก็ตาม
 เขาจะได้รับอิทธิพลจากสังคมและมีหน้าที่ต่อสังคมนั้น ซึ่งจะสะท้อนออกมาในผลงาน
 ทางวรรณกรรมด้วยถึงแม้ว่าบางครั้งผู้แต่งไม่ได้เป็นตัวแทนของชนชั้นคนก็ตาม

ข. สังคมของผู้ประพันธ์ ได้แก่สภาพแวดล้อมทางจารีต ความคิด การ
 ปกครอง บรรยากาศในประเพณีของวรรณกรรม และแรงกระตุ้นจากสังคม ตลอดจน
 จินตนาการที่พบในสังคมของผู้ประพันธ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่องานประพันธ์แต่ละ
 ชิ้น (สุธา ศาสตรา 2525 : 130 - 147)

สำหรับการวิเคราะห์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันผู้วิเคราะห์มักใช้หลักผสมผสาน
 กันหาองค์ประกอบกลางคือใช้ทฤษฎีต่าง ๆ กันกล่าวผสมกันโดยไม่เน้นหรือยึดเพียง
 ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยและใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้

วิธีการวิเคราะห์ทฤษฎี

จากความจริงที่ว่า นวนิยายหรือวรรณคดีคือการถ่ายทอดความคิด อารมณ์
 ความรู้สึกใด ๆ ของตัวละครโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ดังนั้นในการพิจารณาศึกษา
 วรรณกรรมในครั้งนี้ อาจศึกษาได้เป็น 2 ทางคือ

1. ทฤษฎีที่แสดงออกจากการบรรยายของผู้ประพันธ์โดยตรง เช่น
 จากหนึ่งในเรื่อง The Great Gatsby ของ F. Scott Fitzgerald

There was music from my neighbor's house through
 the summer nights. In his blue gardens men and girls came
 and went like moths among the whisperings and the champagne
 and the stars. At high tide in the afternoon I watched his
 guests diving from the tower of his raft, or taking the sun
 on the hot sand of his beach while his two motor-boats slit

the waters of the Sound, drawing aquaplanes over cataracts of foam. On weekends his Rolls-Royce became an omnibus, bearing parties to and from the city between nine in the morning and long past midnight, while his station wagon scampered like a brisk yellow bug to meet all trains. And on Mondays eight servants, including an extra gardener, toiled all day with mops and scrubbing-brushes and hammers and garden-shears, repairing the ravages of the night before.

Every Friday five crates of oranges and lemons arrived from a fruiterer in New York—every Monday these same oranges and lemons left his back door in a pyramid of pulpless halves. There was a machine in the Kitchen which could extract the juice of two hundred oranges in half an hour if a little button was pressed two hundred times by a butler's thumb. (ฉันทนา ไชยจิต 2523 : 52)

ซึ่งถอดความได้ว่า "ตลอดทุกราตรีในฤดูร้อน มีคนตรีล่องลอยมาจากคฤหาสน์ของเพื่อนบ้านของผม ในสวนสีน้ำเงินของเขาทั้งชายหญิงต่างพากันเข้า ๆ ออก ๆ เหมือนตัวแมงเม่าที่บินไปมาท่ามกลางเสียงกระซิบกระซาบ เหล่าแซมเปญและดวงการา ในตอนบ่ายขณะน้ำขึ้น ผมเฝ้ามองบรรดาแขกเหรื่อของเขาค่าน้ำมาจากหอคอยสูงของแพของเขาหรือไม่เช่นนั้น บรรดาแขกผู้มาเยือนคฤหาสน์ของแกทส์บีก็จะนอนอาบแดดอยู่บนทรายอันร้อนระอุของชายหาดในบริเวณที่ปัก ในขณะที่เรือยนต์สองลำของแกทส์บีแล่นฝ่าผืนน้ำอยู่บริเวณเคอะชวังก์ และลากกระดานที่มีคนยืนอยู่ไปตามแก่งน้ำที่พวยพุ่งเป็นฟอง ในระหว่างวันสุดสัปดาห์ดโรลส์รอสส์ของแกทส์บีได้กลายเป็นรถยนต์โดยสารเพื่อบรรทุกแขกเหรื่อเหล่านั้นไป ๆ กลับ ๆ ระหว่างคฤหาสน์กับในเมืองระหว่างเก้าโมงเช้าจนกระทั่งเที่ยงคืน ขณะที่รถสเทชั่นแวกกอนของเขา

กำลังวิ่งวิ่งเหมือนแมลงตัวเล็กสี่เหลี่ยมที่นอนบาง เพื่อไปรับและส่งบรรดาผู้มาเยือนที่สถานีรถไฟทุกเที่ยวรถไฟเข้าออก และทุก ๆ วันจันทร์คนรับใช้แปดคนรวมกับคนทำสวนพิเศษอีกคนหนึ่งพร้อมถ้วยน้ำเช็ดเท้า แปรงถูพื้น ม็อนและกรรไกรทำสวน คนพวกนี้จะทำงานทั้งวันเพื่อซ่อมแซมสิ่งที่เสียหายเมื่อคืนก่อน

ทุกวันศุกร์จะมีรถมาส่งสัมและมะนาวห้าถังจากร้านผลไม้ในนครนิวยอร์กที่คฤหาสน์ ของแกทส์บี้และทุกวันจันทร์สัมและมะนาวจำนวนเดิมจะจากประตูหลังคฤหาสน์ของแกทส์บี้ไปในลักษณะรูปปริมาตรที่ถูกกลส่วนที่มีเนื้อไปครึ่งหนึ่ง ในครัวมีเครื่องจักรอย่างหนึ่งที่สามาร ถคั้นน้ำส้มสองร้อยผลไต่ภายในครึ่งชั่วโมง เพียงแค่หัวหน้าคนใช้ในครัวใช้หัวแม่มือกดปุ่มเล็ก ๆ ที่เครื่องนั้นสองร้อยครั้ง (ฉันทนา ไชยชิต 2523 : 34)

ข้อความข้างต้นที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงโลกทัศน์แบบวัตถุนิยม ซึ่ง เป็นการพรรณนาถึงงานเลี้ยงที่หรูหราของแกทส์บี้ เจ้าของบ้านจัดงานเลี้ยงขึ้นที่บ้านพักอันโอฬาร พาหนะรับส่งแขกที่มาในงานล้วนแล้วแต่ราคาแพงทั้งสิ้น อาหารและเครื่องดื่มเลือกสรรจาก แหล่งที่มีชื่อ กลองจนอุปการณอ่านวยความสะดวกที่ทันสมัย

เจ้าของบ้าน ทัศนะในค่านิยมอย่างแจ่มชัด เขาคิดว่าชีวิตจะหาความสุข ได้จากวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่เขาพยายามหามาได้และเป็นที่ยอมรับยกย่องในสังคม เขา พยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ โดยไม่คำนึงว่าความสุขอาจหาได้จากวิธีอื่นที่ไม่ใช่ วัตถุสิ่งของดังกล่าว

ตัวอย่างงานประพันธ์ที่ชี้ให้เห็นโลกทัศน์แบบวัตถุนิยมอีกชิ้นหนึ่งคือ ตอนหนึ่งจาก The Pearl ของ John Steinbeck ซึ่งเป็นเรื่องที่สามี่ ภรรยา และลูกน้อย โดยวันหนึ่ง คิโน ผู้เป็นสามี ได้ค่าน้ำและโคหอยมุก ซึ่งมีไข่มุกเม็ดใหญ่มาก จากนั้นเขาก็ได้แต่หวังว่าจะขายไข่มุกเม็ดนั้นให้ไ้ราคาดีที่สุด เพื่อนำเงินมาซื้อความสุขให้แก่ลูกและภรรยา

ฉากต่อไปนี้เป็น การบรรยายความรู้สึกซึ่ง เป็นความหวังของตัวละครเอง เขาหวังว่าถ้ามีเงินมากเขาจะมีความสุขสมปรารถนาทุกประการ เช่น ได้แต่งงานตามพิธีทางศาสนา การแต่งกายอย่างสวยงาม และความเป็นอยู่ที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อมสรรพ ฯลฯ ทั้งนี้

In the pearl he saw Juana and Coyotito and himself standing and kneeling at the high altar, and they were being married now that they could pay. He spoke softly, "We will be married-in the church"

In the pearl he saw how they were dressed-Juana in a shawl stiff with newness and a new skirt, and from under the long skirt Kino could see that she wore shoes. It was in the pearl-the picture glowing there. He himself was dressed in new white clothes, and he carried a new hat-not of straw but of fine black felt-and he too wore shoes-not sandals but shoes that laced. But Coyotito-he was the one-he wore a blue sailor suit from the United States and a little yachting cap such as Kino had seen once when a pleasure boat put into the estuary. All of these things Kino saw in the lucent pearl and he said "We will have new clothes." (Steinbeck. 1953 : 39)

ซึ่งออกความได้ดังนี้ "... ในเมื่อกี๊ Kino แลเห็นตัวเขาเอง เห็นฮัวนา และเห็นโคโยติโตกำลังยืนและถูกเข้าทรงหน้าต้นไม้อายุสูง Kino กับฮัวนากำลังอยู่ในพิธีแต่งงาน เพราะเขามีเงินที่จะไถ่จ่ายในพิธีได้แล้ว Kino จึงพูดอย่างแผ่วเบา ออกมาในตอนนี้ว่า "เราจะแต่งงานกัน - ในโบสถ์"

ในไข่มุก เขามองภาพจากเขาทั้งกายอย่างไร ฮัวนามีผ้าคลุมไหล่ซึ่งดูแข็งทื่อ เพราะยังใหม่อยู่ และหลอนสวมกระโปรงยาวตัวใหม่ Kino เห็นด้วยว่าฮัวนาใส่รองเท้าใหม่ด้วย ภาพที่เห็นอยู่เรื่องรองอยู่ในไข่มุก ตัวเขาเองนั้นสวมเสื้อผ้าใหม่เอี่ยมสีขาวและ

ถือหมวกใบใหม่ หมวกที่มีใช้ทำด้วยหางนกยูงแต่เป็นหมวกกำมะหยี่สีดำอย่างดี และเขาสวมรองเท้าด้วยเช่นกัน ไม่ใช่รองเท้าแตะธรรมดาหากแต่เป็นรองเท้าที่มีเชือกผูกแต่โดยโยคีโตะละ ลูกก็รวมอยู่ในกรอบกริ้วเช่นกัน ลูกใส่เสื้อจุกกลาสีน้ำเงินจากสหรัฐฯ และใส่หมวกแก๊ปใบเล็ก ๆ อย่างเช่นที่ครั้งหนึ่งคิโนเคยเห็นตอนที่เรือสำราญลาหนึ่งแล่นเข้ามาจอดในปากแม่น้ำ คิโนเห็นภาพสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดภายในไข่มุกสีเรืองรองเมื่อนั้น เขาจึงพูดออกมาว่า "เราจะมีเสื้อผ้าไหม" (ฉันทนา ใบพัด 2523 : 138)

จากความข้างต้นแสดงถึงตัวละครเอกในเรื่องที่มีชีวิตยากจน เมื่อพบไข่มุกจึงไฝ่ฝันถึงสิ่งที่เป็นวัตถุ ซึ่งเขาเชื่อมั่นว่าจะยังความสุขแก่เขาและครอบครัวได้ อันเป็นท่อนหนึ่งของวัตถุนิยม

2. การวิเคราะห์โลกทัศน์แบบวัตถุนิยมจากตัวละคร ซึ่งจะศึกษาได้จากการแสดงออกตลอดจนท่อนที่แสดงออกทางภาพลักษณ์ ตัวอย่างเช่น ท่อนหนึ่งจากเรื่อง This Side of Paradise ของ F. Scott Fitzgerald

Rosalind Amory, I'm yours-you know it. There have been times in the last month I'd have been completely yours if you'd said so. But I can't marry you and ruin both our lives.

Amory We've got to take our chance for happiness.

Rosalind Dawson says I'd learn to love him.

(Amory with his head sunk in his hands does not move. The life seems suddenly gone out of him.)

Rosalind Lover! Lover! I can't do with you, and I can't imagine life without you.

Amory Rosalind, we're on each other's nerves. It's

just that we're both high-strung, and this week -----

(His voice is curiously old. She crosses to him and taking his face in her hands, kisses him.)

Rosalind I can't, Amory. I can't be shut away from the trees and flowers, cooped up in a little flat, waiting for you.

You'd hate me in a narrow atmosphere. I'd make you hate me. (Again she is blinded by sudden uncontrolled tears.)

Amory Rosalind -----

Rosalind Oh, darling, go ----- Don't make it harder! I can't stand it -----

Amory (His face drawn, his voice strained) Do you know what you're saying? Do you mean forever? (There is a difference somehow in the quality of their suffering.)

Rosalind Can't you see -----

Amory I'm afraid I can't if you love me. You're afraid of taking two years' knocks with me.

Rosalind I wouldn't be the Rosalind you love.

Amory (A little hysterically) I can't give you up! I can't that's all! I've got to have you!

Rosalind (A hard note in her voice) You're being a baby now.

Amory. (Wildly) I don't care! You're spoiling our lives'

Rosalind I'm doing the wise thing, the only thing.

Amory are you going to marry Dawson Ryder?

Rosalind Oh, don't ask me. You know I'm old in some ways - in others-well, I'm just a little girl. I like sunshine and pretty things and cheerfulness-and I dread responsibility. I don't want to think about pots and kitchens and brooms. I want to worry whether my legs will get slick and brown when I swim in the summer. (Fitzgerald. 1948 209 - 210)

ถอดความได้ว่า

โรซาลินด์ , อะมอรี ฉันเป็นของกุด-กุดก็รู้ มีหลายครั้งในเกือบทุกตัว ที่ฉันเป็นของคุณอย่างสมบูรณ์ แต่ฉันไม่เคยมารบกวนทำงานกับคุณและทำลายชีวิตทั้งสองของเราได้

อะมอรี , เราต้องช่วยโอกาสความสุขของเรา

โรซาลินด์ , คอว์สัน บอกว่าฉันคงจะรักเขาได้

(อะมอรีพูดหน้ากับฝ่ามือ ก็มองอย่างไม่ไหวติง ชีวิตดูเหมือนจะโอบน้อมออกจากตัวเขาอย่างฉับพลัน)

โรซาลินด์ , ที่รัก ที่รัก ฉันแต่งกับคุณไปได้, และฉันก็นึกภาพชีวิตที่ปราศจากคุณไม่ได้

อะมอรี , โรชาสันต์ เราต่างก็อยู่ในหัวใจของกันและกัน เป็นเพียงว่าเราทั้งสองต่างก็เจ็บปวดยิ่งนัก และอาทิตยนี้

(เสียงของเขาแก่งอย่างเห็นได้ชัด หลอนเข้าไปใกล้เขาและจับใบหน้าเขาไว้ในอุ้งมือของหลอน และจูมพิตเขา)

โรชาสันต์ , ฉันทำไม่ได้อะมอรี ฉันไม่สามารถอยู่โดยถูกกักขังจากต้นไม้ดอกไม้ และถูกจากคอกอยู่ในห้องเขาเล็ก ๆ แล้วรอคุณอยู่ คุณคงจะเกลียดฉัน ในบรรยากาศแคบ ๆ นั้นฉันคงจะทำให้คุณเกลียด (อีกครั้งหนึ่งให้หลอนพาเขาวิ่งลงด้วยน้ำตาที่ไม่สามารถกลั้นไว้ได้)

อะมอรี , โรชาสันต์ -----

โรชาสันต์ , โอ ที่รัก, ไปเสียเถอะกะ--อย่าทำให้เศร้ากว่านี้ ฉันทนไม่ได้---

อะมอรี , (กอด) เสียงอ่อนลงคล้ายเห็นคเห็นข) คุณรู้ไหมว่าคุณกำลังทำอะไร คุณหมายความว่าตกลงไปหรือ (ความทุกข์ของทั้งสองแตกต่างกันเล็กน้อย)

โรชาสันต์ , คุณไม่เข้าใจหรือ ---

อะมอรี , ผมเกรงว่าผมไม่เข้าใจ ถ้าคุณรักผม

โรชาสันต์ , ฉันไม่ใช่โรชาสันต์ที่คุณรักอีกแล้ว

อะมอรี , (ตกใจ, ตีโหยศท้าย, ร้องไห้เล็กน้อย) ผมรักกับคุณไม่ได้ ผมทำไม่ได้ ผมต้องมีคุณ

โรชาสันต์ , (เสียงแข็งขึ้น) คุณกำลังเป็นเด็กทารกอีกแล้ว

อะมอรี , (โกรธ) ฉันไม่แคร์ คุณกำลังทำลายชีวิตของเรา

โรชาสันต์ , ฉันกำลังหาสิ่งที่ฉลาด สิ่งเกี่ยวเท่านั้น

อะมอรี , - คุณจะแต่งงานกับ กอว์สันไรเตอร์หรือ

โรชาสันต์ , โอ! อย่าถามฉันเลย คุณรู้ว่าฉันเป็นผู้ใหญ่แล้วในบางด้าน แม้ว่าด้านอื่น ๆ ฉันยังเป็นเด็กก็ตาม ฉันชอบแสงอาทิตย์และของสวย ๆ งาม ๆ และความเบิกบานใจ --- และฉันกลัวความรับผิดชอบ ฉันไม่ต้องการคิดถึง กาน้ำกรวย และไม่กวาด ฉันสนใจแต่เพียงว่า เขาของฉันจะกลมกลึงและเป็นสี่เหลี่ยมหรือไม่เมื่อฉันว่ายน้ำในฤดูร้อน

ฉากนี้แสดงให้เห็นถึงตัวละครที่มีภักดีขณะของชีวิตแบบวัตถุนิยมอีกแง่หนึ่ง กล่าวคือ ตัวเอกฝ่ายหญิง มีความนิยมยกย่องและหลงใหลในสิ่งหรูหราภายนอกกาย แก้วแหวน เงินทอง และความร่ำรวย หลงใหลใฝ่ฝันใฝ่ฝันที่คิดว่าตนรักได้อย่างง่าย เพราะไม่สามารถหาสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวให้แก่หาคอนได้ เพราะความยากจน

ตัวละครเอกฝ่ายหญิงคิดว่าหาคอนไม่มีความสุขอย่างแน่อนหากหาคอนต้องอยู่ในภาวะยากจน ต้องหางานบ้านคอยตนเอง หลงใหลใฝ่ฝันถึงความสุขที่อาจหาได้จากชีวิตสมรส ส่วนตัวละครเอกฝ่ายชายนั้น ก็มีโลกทัศน์แบบวัตถุนิยมเช่นกัน เขายึดมั่นถึงสิ่งที่เป็นตัวตนว่าตัวเองเป็นเจ้าของ เมื่อภรรยาจะหนีจากไปเขาจึงกับกรำกรวญประหนึ่งว่าจะขาดใจตาย เพราะคิดว่าหาคอนเป็นชีวิตของเขา เป็นสิ่งเกี่ยวที่หาให้เขามีความสุขได้

วิเคราะห์ทัศนนิยมในนวนิยายชุด Rabbit

นวนิยายชุด Rabbit ซึ่งแต่งโดย จอห์น อัฟโคค ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน โดยแยกเป็น 3 เล่ม เล่มที่ 1 คือ Rabbit, Run เล่มที่ 2 คือ Rabbit Redux และเล่มสุดท้ายคือ Rabbit Is Rich เหตุการณ์ของเรื่องดำเนินไปตามลำดับเวลา และชีวิตของตัวละครเอกของเรื่องคือ แรมบิท หรือ แฮร์รี่ อังสตรอม เรื่องราวใน Rabbit, Run คือเหตุการณ์ชีวิตของแรมบิทตั้งแต่ปี 1960 - 1969 Rabbit Redux ตั้งแต่ปี 1969 - 1979 และ Rabbit Is Rich ตั้งแต่ปี 1979 ถึงปีที่นวนิยายชุดนี้ตีพิมพ์ คือปี 1981

เมื่อพิจารณาจากช่วงเวลาภายในเนื้อเรื่อง สามารถสรุปได้ว่าเรื่องนี้น่าเกิดขึ้นในช่วงที่วิกฤติเศรษฐกิจในอัตราสูง ผู้คนนิยมลัทธิวัตถุนิยมมาก โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาถึงเฟื่องฟูถึงขีดสูงสุด ซึ่งผลของวัตถุนิยมนี้สะท้อนออกมาในหลายรูปแบบ ทั้งด้านที่ดีและด้านร้าย กล่าวคือในสังคมที่คนคลั่งไคล้ลัทธินี้จะจมอยู่กับวัตถุและสิ่งต่าง ๆ ที่เปรียบหรือเทียบเท่ากับวัตถุ อาทิ ค่านิยมในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจ เพศสัมพันธ์ ที่อยู่อาศัย การศึกษา เป็นต้น

คำว่าวัตถุนิยม มิได้หมายถึงแค่เพียงสิ่งที่เป็นวัตถุสิ่งของที่สัมผัสได้ด้วยกายเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงสิ่งที่บุคคลสามารถสัมผัสด้วยประสาทอื่น ๆ ด้วย เช่น ชาววัตถุนิยมอาจยอมแลกเปลี่ยนเงินล้านกับเบียร์ในแก้ว ๆ ของโมสาร์ท กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ชาววัตถุนิยมยอมทำบางอย่างซึ่งคนอื่นอาจคาดไม่ถึง เพียงเพื่อให้สนองความต้องการหรือความยึดมั่นถือมั่นของตน บางคนจะฝ่าฝืนอุปสรรคต่าง ๆ เพียงเพื่อให้ได้พบเห็นนักวิ่งคนโปรด ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงวัตถุนิยม จะหมายถึงการกระทำต่าง ๆ ที่มุ่งหวังสิ่งที่เป็นวัตถุสิ่งของ และค่านิยมต่าง ๆ ด้วย

ในการวิเคราะห์วัตถุนิยมจากนวนิยายชุด Rabbit ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากตัวละคร และการบรรยายของผู้แต่ง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. เพศสัมพันธ์ การแต่งงาน สุขภาพอนามัยและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
2. เชื้อชาติและผิว
3. สภาพบ้านเรือน ที่อยู่อาศัยและการพักผ่อนหย่อนใจ
4. การศึกษาและการประกอบอาชีพ
5. การแต่งกายและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในชีวิต

ตัวละครในเรื่องเป็นบุคคลที่อาศัยและมีชีวิตอยู่ในเมืองบริวเวอร์ ซึ่งเป็นเมืองเมืองหนึ่งในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเมืองนี้เป็นเมืองที่เจริญในด้านอุตสาหกรรมมาก

ตัวละครในนวนิยายชุด Rabbit ปีคังต่อไปนี้

แฮร์รี่ อังสตรอม หรือ แรบบิท	ตัวละครเอกฝ่ายชาย
เจนนิส อังสตรอม	ภรรยาของแฮร์รี่
เนลสัน	ลูก
เอิร์ล อังสตรอม และ	พ่อและแม่ของแฮร์รี่
แมรี อังสตรอม	
เฟร็ด สปริงเกอร์	พ่อของเจนนิส
นาง สปริงเกอร์ หรือ เบสซี่	
ภรรยาของเฟร็ด ซึ่งเนลสันเรียกว่า มอม - มอม	
แจ็ก แอ็คเคิลส์	บาทหลวงหนุ่มนิยายเอพิสคอปอล
ลูซี่ แอ็คเคิลส์	ภรรยาของแจ็ก
รูธ เลโอนาร์ค	อดีตโสเภณีที่แฮร์รี่ไปอยู่ด้วย
มาร์ที โทเฮโร	อดีตครูฝึกบาสเก็ตบอลของแฮร์รี่

นาง โยเรส สมิข

รีเบคก้า

มิเรียม หรือมิม

บาทหลวงครูเพ็นบัก

เทเรซา ลูเบิล หรือ พรุ

ชาร์ลี สตาวรอส

จิล

สก็อตเตอร์

เบ็กกี้ ๗๐ สนั่น

เมลานี

บูคานาน

ปาจาเท็ก

เวิร์บ และ วินดี้ เมอร์เก็ต

บัคกี้, รอนนี่ และเชลมา แฮวิสสัน

หญิงหม้ายฐานะดีที่แฮร์รี่เป็นคนทำสวนให้

ลูกสาวของแฮร์รี่

น้องสาวของแฮร์รี่

พระประจากรอบคกริวสปริง เองอร์

ภรรยาของเนลสัน

พนักงานขายรถ

สาวใจแตก

ชายผิวขาวหัวรุนแรง

เพื่อนของแจนนิส

เพื่อนของ "พรุ"

คนงานโรงพิมพ์ผิวดำ

เจ้าของโรงพิมพ์

เพื่อนร่วมสโมสรของแฮร์รี่

เพศสัมพันธ์ การแต่งงาน สุขภาพอนามัยและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

คำนิยามเรื่อง เพศสัมพันธ์ในสังคมแบบวัตถุนิยม ดูราวกับว่าเป็นแบบเดียวกันจนเหมือนแบบอย่างที่เป็นมาตรฐานแล้ว (Standardized) กล่าวคือ เพศสัมพันธ์ที่ปรากฏในสังคมนี้มักไม่คำนึงถึงจิตใจมากนัก ทั้งในแง่ของจิตใจหนุ่มสาวเองและบุพการี หากแต่คำนึงถึงความสุขที่ได้จากร่างกายเป็นส่วระ ในนวนิยายชุดนี้หนุ่มสาวทุกคนมีเพศสัมพันธ์กันและเมื่อฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ก่อน จึงจะต้องจัดพิธีแต่งงาน ซึ่งการแต่งงานนี้จะมีขึ้นก็ต่อเมื่อคู่รักนั้นไม่สามารถหาหนทางอื่นแก้ปัญหาได้แล้ว จึงดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาที่เห็นเจ้าสาวอุ้มท้อง 3 - 7 เดือน เข้าโบสถ์เพื่อทำพิธีแต่งงานให้ถูกต้องตามศาสนา อฟโฟคัลได้บรรยายไว้ตอนหนึ่งว่า

Nelson was born seven months after the Episcopal service.

(Upatke. 1960 11)

ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1960 คือสมัยที่แบบิทและแจนีสยังเป็นหนุ่มสาว ซึ่งปรากฏในนวนิยายเล่มแรกของชุดนี้คือ Rabbit, Run

แต่แม้ว่าเวลาจะผ่านไปอีกก้านิยมเรื่องความสุขทางกายจากการมีเพศสัมพันธ์ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง กล่าวคือในช่วงทศวรรษที่ 1970 - 1980 คือเรื่องราวใน Rabbit Is Rich เนลสันบุตรชายของแบบิทและแจนีสได้โตเป็นหนุ่มแล้ว จำเป็นต้องเข้าพิธีแต่งงานอย่างจำใจ เพราะเขาและเทเรซาหรือพรู มีเพศสัมพันธ์กันจนพรั่งครรรภ์ได้ 4 เดือน และหลอนไม่ยอมทาแท้ง ซึ่งประเด็นนี้แสดงให้เห็นว่าเรื่องของเพศสัมพันธ์และการแต่งงานนั้น หนุ่มสาวยังคงยึดถือความสุข ความพอใจของตนเป็นสำคัญ โดยมิได้คำนึงถึงความพร้อม ภาระหน้าที่ ความถูกต้องของสังคม และความรู้สึกของบุพการีว่าจะเสียชื่อเสียง เกียรติยศหรือไม่

การที่หนุ่มสาวมีเพศสัมพันธ์กันอย่างเปิดเผย ส่วนใหญ่เขาพิธีแต่งงานเมื่อฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ โดยไม่สามารถแก้ปัญหาตั้งครรภ์ได้แล้วนั้น สาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่งเกิดจากความเจริญทางค่านิยม คนในสังคมอเมริกันซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นสังคมแบบวัตถุนิยมนั้น ได้จัดรถยนต์เป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำรงชีวิตเสียแล้ว รถยนต์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม หนุ่มสาวจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์กันอย่างโจ่งแจ้งในรถยนต์โดยไม่คำนึงถึงความอาย หรือบาปตามความเชื่อทางศาสนา

Rabbit looks toward Ruth and sees that the second Daiquiri is on its way and the first has been delivered. She tilts. 'This awful thing about them,' she says, "was that they did it in the car. Here was poor

Ronnie, trying to drive through all this Sunday-night traffic, and I looked back at a stoplight and Betsy's dress was up around her neck."

(Updike. 1960 · 145)

ทั้งนี้ความสัมพันธ์ทางเพศของหนุ่มสาวจำนวนมากกระทำเพื่อความสุขทางกาย ชาววัตถุนิยม มักจะมีเหตุผลอีกประการหนึ่งคือเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดอันเกิดจากการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตที่ล้อมรอบตัวอยู่ด้วยความคิดและการกระทำที่เป็นวัตถุนิยม ไม่คำนึงถึงความสุขทางใจ เพศสัมพันธ์จึงหาได้เกิดจากความรัก และ ความผูกพันทางใจไม่ดังผู้แต่งได้บรรยายไว้ใน Rabbit, Run ตอนหนึ่งว่า

Once inside, as she reaches for the light, he knocks her arm down, a little gauge inside her ribs doubles and redoubles his need for pressure, just pure pressure, there is no love in it, love that glances and glides along the skin...

(Updike, 1960 62)

นอกจากนี้ ฮักไคค์ยังเสนอแนวคิดที่ว่าเพศสัมพันธ์ในสังคมแบบนี้ บางครั้งเกิดจากความจำเป็นของการดำเนินชีวิต เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เนื่องจากในสังคมแบบวัตถุนิยมนี้ ผู้คนอยู่กันอย่างปากกัดตีนถีบ บุคคลที่ต่ำต้อยไม่สามารถแสวงหาวัตถุต่าง ๆ มาสนองความต้องการหรือความสุขของตนตามวิถีทางที่สังคมยอมรับได้ จึงต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ใครมาซึ่งเงินทองเพื่อแลกกับวัตถุต่าง ๆ วัสดุ เลื่อนาร์ด เป็นตัวแทนของบุคคลเหล่านี้ หลอนมีเพศสัมพันธ์กับชายไม่เลือกหน้าเพื่อแลกกับเงิน และหลอนก็ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งผู้แต่งเปิดเผยให้ทราบว่าหลอนมีเงินอยู่ในธนาคารถึง 500 เหรียญ ในขณะที่เรบิทผู้มีอาชีพประจามีเงินน้อยกว่า

He feels on even keel. For two days he and Ruth have lived on his money and he still has fourteen dollars left. Furthermore he has discovered, poking through her bureau this morning while she was out shopping, that she has an enormous checking account, with over five hundred dollars in it at the end of February.

(Updike. 1960 94)

เพศสัมพันธ์ของชนรุ่นเก่าที่อยู่ในสังคมแบบเก่าแตกต่างจากของชนรุ่นใหม่ในสังคมวัตถุนิยมอย่างมาก กล่าวคือชนรุ่นเก่าคำนึงถึงความเหมาะสม จิตใจ ความรู้สึกของคนอื่นในสังคม และความเชื่อทางศาสนาของตนมาก เรื่องราวของความสัมพันธ์ทางเพศเป็นสิ่งรื้อฐาน ไม่สามารถขุดคุ้ยหรือเปิดเผยได้แม้แต่กับคูครองของตนก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ต้องปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติ แม้หากว่าไม่สมคูลย์กัน คู่สามีภรรยานั้นก็จะหาทางอื่นที่เป็นความสุขทางใจมาทดแทน โดยเฉพาะการไปโบสถ์เพื่อสวดมนต์ระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าที่เขาศรัทธา เอิร์ล อังสตรอมเป็นตัวแทนของชนรุ่นเก่าดังกล่าว

"We don't talk about it, Harry, it isn't in our nature, it isn't the type of thing she and I have ever talked about. Your mother and I just let a certain type of thing go unsaid, it was the way we were brought up, maybe it would have been better if we hadn't..."

(Updike. 1971 11)

ลักษณะการประพาศิปฏิบัติดังกล่าวตรงข้ามกับแนวคิดและการกระทำของชาววัตถุนิยม ซึ่งถือว่าเพศสัมพันธ์เป็นเสมือนเรื่องราวธรรมดาสามัญของสุภาพร่างกายของมนุษย์ ทุกคนสามารถถกเถียง แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกันได้เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้นและจะยังให้เกิดความสุขมากขึ้นในชีวิตสมรส

เพศสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งสำหรับชาววัตถุนิยม เพราะชาววัตถุนิยมคำนึงตามลัทธิซึ่งถือเอาความพอใจเป็นกุศล (Hedonism) กล่าวคือ ชาววัตถุนิยมทั้งหลายนับรวมเป็นส่วนหนึ่งของชาวเฮโดนิส (Hedonist) ด้วย โดยที่พวกเขาจะทำทุกอย่างเพื่อความสุกสันเกิดแก่ร่างกาย ไม่คำนึงถึงสิ่งอื่นใด ไม่คำนึงถึงบาป บุญ คุณ โทษ พระเจ้า หรือจิตใจของผู้อื่น ดังเช่นแจนีส หลอนทั้งสามีไปอยู่กับ ชาร์ลี สตาวรอด ชายชู้ พนักงานขายรถในบริษัทของพ่อ โดยไม่สนใจความรู้สึกของเธียผู้สามีว่าจะเจ็บปวดหรืออับอายเพียงใด หลอนประพาศิดังกล่าวเพียงเพื่อความสุขทางกามารมณ์เท่านั้น เพราะหลอนถือว่าเป็นความสุขที่ได้ลิ้มรสใหม่

She tried to imagine how. One of the nice things about having a lover, it makes you think about everything anew.

(Updike. 1971 51)

แต่แล้วอัฟโกล์กลับเสนอแนวความคิดว่าในสถานะของสังคมวัตถุนิยมที่ทุกคนต้องมีการะหน้าที่การงานที่ต้องคอยให้ความสำคัญเอาจริงเอาจังอยู่เสมอ เพราะมีการแข่งขันกันอย่างจริงจังนั้น ผู้คนไม่สามารถพบกับความสุขในชีวิตสมรสได้ แม้จะอยู่ตามลำพังกับภรรยาในห้องนอนอันรโหฐาน จิตใจของคนก็ยังคงพะวงถึงงานและปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องทำในวันรุ่งขึ้น ทำให้ไม่สมหวังตามความต้องการ หรือการเรียกร้องของร่างกายตามธรรมชาติ ทำให้มนุษย์เกิดความคับข้องใจ (frustration) แจนีสมีชู้ทั้งสามีและลูกน่อยไปอยู่กับชายชู้ก็เนื่องจากสาเหตุที่สามีไม่ได้ให้ความสุขทางกามารมณ์แก่หลอน ตรงข้ามชายชู้สามารถตอบสนองความต้องการของหลอนได้ ทำให้หลอนมีความสุข มีชีวิตชีวา หลอนจึงประพาศิดังกล่าวแม้ว่าจะเป็นการทำร้ายจิตใจสามีก็ตาม

Determined to bring herself off, Janice returns her hand and opens her eyes to look at Harry sleeping, all hauled into himself, stupid of him to keep her sex locked up all these years, his fault, all his fault, it was there all along, it was his job to call it out...

(Updike. 1971 54)

ทั้งนี้เพราะตอนถือว่าเป็นความผิดของสามีที่หมกมุ่นกับงานจนไม่สามารถให้ความสุขทางกามารมณ์แก่หล่อนได้ หล่อนจึงจำต้องทิ้งเขาไปเพราะเขาให้ความสุขแก่หล่อนไม่พอเพียง หล่อนเปิดเผยความจริงแก่สามีว่า

Janice says, near tears, 'Harry, I don't like to tell you this, but if you'd been adequate I would never have left. You drove me to it. I didn't know what I was missing but now that I have it I know. I refuse to accept all the blame, I really do.'

(Updike. 1971 137)

ในสังคมวัตถุนิยมนี้บางครั้งมันก็เกิดความคิดวิตถารขึ้นมา เช่นที่แฮร์รีและเพื่อน ๆ สลับเปลี่ยนคู่นอนกันโดยยอมให้ภรรยาของตนมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนและในขณะที่แยกกันตนก็มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเพื่อนเป็นการแลกเปลี่ยน ทั้งนี้พวกเขามีความคิดเพียงเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและรสชาติของเพศสัมพันธ์ที่แต่ละคนคิดว่าตนเองเกิดความเบื่อการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเพราะเป็นสิ่งที่จำเจ ทั้งนี้ภรรยาของพวกเขาก็ไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามความคิดของสามี ซึ่งนับว่าภรรยาเหล่านี้ก็มีความคิดวิตถารเช่นกัน ประเด็นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อฟโฟคัสต้องการเสนอแนวคิดว่าผู้คนในสังคมรีบมีจิตใจติดปึกคิแล้ว คือไม่ยึดมั่นศาสนาหรือขนบธรรมเนียมประเพณีอีกแล้ว แต่กลับมุ่งความสุขทางกาย อันเป็นผลมาจากความเจริญทางด้านวัตถุกันต่าง ๆ รวมทั้งทางการแพทย์ ขำร้ายหลังจากสลับเปลี่ยนคู่นอนกันแล้ว ยังมีการเล้าคู่กันส่งอย่างไม่กระดากอวย

Webb drawls, "Well, after two marriages that I'd guess you'd have to say were not successful, and some of the things I've seen and done before, after, and between, I must admit a little sharing among friends doesn't seem to me to bad,...

(Updike. 1981 · 375)

อัฟไคค์ได้เสนอแนวคิดว่าการยึดถือความสุขความพอใจเป็นลัทธิ (Hedonism) โดยแสวงหาความสุขทางเพื่ตามความพอใจนั้น นอกจากเป็นการทำร้ายจิตใจผู้สมรสแล้ว เหยื่อของลัทธินี้อีกกลุ่มหนึ่งคือถูกผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา ตัวอย่างได้แก่ เบ็กกี้ ฟอสแน็ค ซึ่งสามีทอดทิ้งไปชั่วสุมกับกลุ่มนักดนตรี หลอนพยายามมีความสัมพันธ์กับเธอแล้วแต่เธอเป็นเหตุให้ถูกชายคือ บิลลี รู้สึกคับข้องใจ เพราะ บิลลีกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น และเริ่มเข้าใจความหมายของการแสดงออกของผู้ใหญ่ จึงแสดงปฏิกิริยาไม่พอใจการกระทำของผู้เป็นแม่ พุดจาณรุสวาท และไม่มีความสุข แต่เบ็กกี้ก็ไม่ได้ใจความรู้สึกรู้สึกของลูก แสดงให้เห็นว่าหลอนให้ความสำคัญแก่ความสุขทางกายของตนมากกว่าความสุขทางใจของลูก

...Peggy tucks her own son in. "Mom, I'm not sleepy." It's past bedtime. "It's Saturday night." "You have a big day tomorrow." "When is he going home?" He must think Harry has no ears. "When he wants to." "What are you going to do?" Nothing that's any of your business." "Mom."

(Updike. 1971 268)

ไม่เพียงแต่กับแฮร์เท่านั้น เบ็กก็ยังมีสัมพันธ์ฉวาทกับชายคนอื่น ๆ จนมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์เข้าหูบิลลี ทำให้เขารู้สึกขายหน้าและเสียใจจึงต่อว่าแม่

"Mom, you're a bitch."

Peggy slaps her son pink leaps up his cheek in stripes like fingers, and the child's face hardens beyond further controlling. "Mom, you're a whore. That's what the bridge kids say. You'll lay anybody."

(Updike, 1971 272)

ทัศนะเกี่ยวกับความรักและเพศสัมพันธ์ที่อัฟโกล์เสนอแก่ผู้อ่านคือความรักในรูปแบบที่ตรงข้ามกับแนววัตถุนิยม กล่าวคือ เขาแสดงให้เห็นว่า ความรักและความสัมพันธ์ทางเพศที่ให้ความสุขแก่คนอย่างแท้จริงนั้น เกิดจากแนวคิดของลัทธิจิตนิยม อันได้แก่ ความรักและเพศสัมพันธ์ที่อยู่บนรากฐานของความสัมพันธ์ทางใจ และความเข้าใจกันอัฟโกล์จึงใจวาดตัวละครเอกฝ่ายชายให้ปัดภาระราวกับคนเลาหราม ที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อลูกและภรรยา แต่อัฟโกล์ก็ได้บอกเหตุผลโดยทางอ้อมหลายครั้งถึงสาเหตุของการหนีของแฮร์รี่ เขาบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าแฮร์รี่เป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยนอยู่ตามธรรมชาติ และรักความถูกต้องความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่เขาต้องตกเป็นเหยื่อของอเมริกาในยุคที่โคกกลายเป็นดินแดนที่น่าเกลียดและสกปรกด้วยวัตถุนิยมอย่างเช่น ดนตรีดิสโก้ (disco music) โทรหัทน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่สมบูรณ์ในเรื่องของครอบครัว และความรัก แฮร์รี่ให้ความสำคัญแก่ความรักและจิตใจมากกว่าวัตถุ ตัวอย่างเช่นในการหนีไปครั้งแรกนั้น เขาหนีภรรยาเพราะโกรธและเสียใจความประพฤติกของหล่อนที่พรา่แต่ก็มึสุราจนคิด เป็นนิสัยและดูรายการโทรทัศน์ที่ไร้สาระ ใช้เวลาส่วนใหญ่กับสิ่งเหลวไหลโดยไม่เอาใจใส่ดูแลลูกและบ้านเรือน แฮร์รี่โกรธจนทนไม่ได้เมื่อรู้ว่าหล่อนพาลูกชายวัย 2 ขวบไปฝากพ่อแม่และน้องสาว

เขาเลี้ยง และการหนีครั้งที่ 2 ก็สืบเนื่องมาจากแจนีสไม่เข้าใจเขา และพูดจาไม่สุภาพต่อเขา ผู้วิจัยคิดว่าหากพิจารณาการหนีครั้งนี้อย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่าสาเหตุที่แท้จริงหาใช่ความต้องการทางเพศไม่หากแต่เป็นความต้องการทางจิตใจมากกว่า คือเขาต้องการความเข้าใจ และการให้อภัยจากภรรยา อฟโด็คได้บรรยายไว้เมื่อแอร์รี่ออกจากบ้านแล้วว่า

Even this late he might have stayed if she hadn't accepted defeat by doing this. His love to love her is by, so there is no reason to go. He's stopped loving her at least so she might as well lie down beside her and go to sleep. But she asks for it, lying there in a muddle sobbing, and outside, down in the town...

(Updike. 1960 201)

เมื่อแอร์รี่หรือเรมมีพบกับรูธ แม้ว่าหล่อนจะเป็นผู้หญิงชายตัว เขาก็อยากมีความสัมพันธ์กับหล่อนในลักษณะของคู่สามีภรรยา นั่นคือเขาต้องการความรัก ความอบอุ่นและความเข้าใจจากหล่อนด้วยนอกจากความสุขทางกายอันจะหาได้จากเรือนร่างของหล่อนเขายังอยากมีชีวิตการแต่งงานที่มีความผาสุก มีภรรยาที่เป็นแม่บ้าน แม่เรือนที่ดี หัวใจ รักใคร่ สามีและลูก แต่แจนีสใบมีคุณสมบัติดังกล่าวเลย เมื่อเขาพบว่ารูธประกอบอาหารได้ดี เขาจึงเกิดความชื่นชมหล่อน แต่แล้วเขาก็เสียใจมากเมื่อพบว่ารูธมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเขาเพียงเพื่อเงินตราเท่านั้น หาใช่ความรักที่เขาโหยหาไม่

แจนีสก็เช่นเดียวกัน แม้ว่าหล่อนจะเป็นภรรยาที่บกพร่องหลายประการ อาทิเช่นดื่มสุราเป็นอาเจินต์ ไม่สนใจหน้าที่แม่บ้านปล่อยให้บ้านเรือนสกปรกไม่เป็นระเบียบ ทำอาหารไม่เก่งและพูดจาไม่ไพเราะ ทั้ง ๆ ที่แอร์รี่ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในสิ่งซึ่งตรงข้ามกับหล่อนทุกประการ เพราะเขาเป็นคนสะอาดสะอ้าน รักความเป็น

ระเปียบเรียวร้อย และขณะนี้เขาเลิกดื่มสุราและงอมูทรีแล้ว แต่เจนิสเองนั้นก็ต้องการความสุขทางใจเช่นเดียวกัน เมื่อหล่อนกลอดลูกคนที่ 2 และแฮร์รีแสดงให้หล่อนเห็นถึงความจริงใจ ความห่วงใยและความรักแก่หล่อน หล่อนก็มีความสุขมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเห็นสามีภาคภูมิใจในตัวทารกแรกเกิดนั้น

..they should call the girl June. This is June, she was born in June. He's never known a June. It will please Janice because of the J. But Janice has been thinking about names too and wants to call her after her mother. Harry never thinks of Mrs Springer as having a first name. It is Rebecca. His warm gust of pride in his child turns Janice soft in the bed....

(Updike, 1960 177)

อัฟไกค์ ได้แสดงให้เห็นว่าแม้ความสุขทางกายอันเป็นความยึดมั่นของชาววัตถุนิยมจะมีความสำคัญ แต่แท้ที่จริงแล้วความสุขทางใจกลับมีความสำคัญกว่า ตัวอย่างเช่นแฮร์รี เขาพยายามนึกถึงเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่ผ่านมาระหว่างเขากับภรรยาและเบ็กกี้ รวมทั้งการที่เขาใช้จินตนาการทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และพบว่าทั้งตัวเขาและฝ่ายหญิงจะพยายามคัดกรองความสุขให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้แต่เขาก็ไม่สามารถบรรลุตามความปรารถนา ทั้งนี้เพราะใจเขาก็คอยทอดลอคเวลาถึงเรื่องที่เป็นอนิจจัง อาทิเช่นบ้านที่เขาเป็นเจ้าของถูกไฟไหม้ จีลถูกไฟกรอกตาย สังหาร ที่ไม่น่าชมเชยของผู้หญิง ในที่สุดแฮร์รีก็นึกถึงพระเจ้าและสิ่งเหนือธรรมชาติที่เขาแสวงหาอยู่ตลอดเวลา

อัฟไกค์ ได้เสนอทัศนะว่า ถึงอย่างไรก็ตามมนุษย์ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงความจริงของโลกไปได้ แท้ที่จริงแล้วมนุษย์ต้องการความสุขและที่พึ่งทางใจมากกว่า มนุษย์มิได้

ต้องการเพียงความสุขทางกายหรือการไถ่ชนฆราวาสนอกกายเท่านั้น ตัวละครที่อัฟโด้ค์
ใช้สนับสนุนทัศนะนี้นอกจากแฮร์รี่แล้ว ก็คือเนลสัน เขามีเพื่อนหญิงมากมาย และคนที่เขา
สนิทสนมมากที่สุดคือ เมลานี เพื่อนร่วมวิทยาลัย ซึ่งหลอนเป็นคนเก่งมาก และแต่งกาย
ได้เหมาะสม ถูกใจเขา แต่เขากลับมีความสัมพันธ์ในทางสุสาวกับเทเรซา ดูเบิ้ล หรือ
"พรู" วนหลอนทั้งครรักและแค้นงานกันที่สุดในที่สุด เขาคัดสินใจแต่งงานกับพรูด้วยเหตุผล
สำคัญคือ พรูทำให้เขามีค่า หลอนเห็นคุณค่าของเขา เขารู้สึกสบายใจและมีความสุข
เมื่ออยู่กับหลอน ในทางตรงข้ามเขามีความรู้สึกเหมือนตัวตลก เคอะเขิน และเหมือน
ถูกเหยียดหยันเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน ๆ รวมทั้งเมลานีในวิทยาลัยเขารู้สึกเหมือนเข้ากับ
เพื่อน ๆ ในการเล่นเกมหรือกีฬาบางอย่างไม่ได้ แต่ความรู้สึกอันไม่พึงประสงค์เหล่านี้
จะไม่เกิดขึ้นกับเขาเลยเมื่อเขาอยู่ตามลำพังกับพรู เพราะทั้งสองเห็นต้องต้องกันในเรื่อง
เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เสมอ อีกประการหนึ่งคือ พรูมีความเป็นตัวของตัวเองไม่หลง
ระเหิงกับความนิยมทางวัตถุเหมือนคนอื่น ๆ เช่นหลอนไปเคยเคื่อคร่อนที่ไม่มีรถญี่ปุ่น
ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมากขณะนี้ แต่หลอนกลับภูมิใจและไม่รู้สึกเงินอายหรือเป็นบมก้อย
ที่จะขับรถเก่าแก่โบร่ำโบราณของหลอนไปไหนมาไหน เขายังใช้ชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ
ในห้องชุดเล็ก ๆ

Pru made him feel better about being himself.

With so many of the students he knew, including
Melanie, he felt mocked, outsmarted by them at
some game he didn't want to play, with Pru
Lubell, this secretary, he did not feel mocked

(Updike. 1981 193)

คำนิยมในเรื่องของการแต่งงาน ในสังคมนี้นิยมการแต่งงานที่จัดขึ้นด้วยความหรูหรา เพราะชาวตะวันตกนิยมต้องการความมีชื่อเสียงเกียรติยศ สิ่งเหล่านี้ยังอยู่เหนือความต้องการและจุดประสงค์อันแท้จริงของการแต่งงานที่คู่สมรสต้องการใช้ชีวิตคู่ที่เกิดจากความพอใจ รักใคร่กัน มากกว่าพิธีกรรมอันเลิศหรู เชิญแขกงานจำนวนมาก และสิ้นเปลืองเงินทองค่าใช้จ่ายอย่างมากมายเพียงเพื่อให้ได้เกียรติยศอันเป็นสิ่งไม่มีตัวตนและไม่จีรังยั่งยืน ตัวอย่างเช่นพิธีแต่งงานของเนลสันที่พ่อแม่เป็นผู้ดำเนินการ พรุและเนลสันไม่สนใจพิธีกรรมทางศาสนาหรือความโอ้อวดของพิธีแต่งงานเลย ทั้งสองคิดเพียงว่าการแต่งงานคือการยินยอมและพอใจของบ่าวสาวที่จะอยู่ด้วยกันเท่านั้นไม่ใช่แนวคิดตามชาวตะวันตกนิยมที่ต้องมีความหรูหราฟุ่มเฟือย ดังนั้นทั้งพรุและเนลสันจึงรู้สึกอึดอัดใจ และโศกเศร้าใจที่ต้องแต่งงานด้วยพิธีกรรมทางศาสนาอันยุ่งยากและต้องมีพระเป็นประธาน เนลสันถึงกับหลุดโพล่งออกมาว่า เขาไม่ต้องการพิธีกรรมทางศาสนาซึ่งกำพุกคงกล่าวทำให้แสร้งทโกใจมากเพราะสำหรับชาวคริสเตียนนั้น การแต่งงานมิใช่เพียงพิธีกรรมทางศาสนาที่มองเห็นเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของพระเจ้า เป็นความเชื่อของพระเจ้าให้มาร่วมกันในเรื่องศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเร้นที่บาทหลวงแบกเบลล์กล่าวว่า

Marriage is not merely a rite, it is a sacrament, an invitation from God to participate in the divine. And the invitation is not for one moment only. Everyday you share is meant to be sacramental.

(Updike. 1981 187)

ในทางที่ถูกต้อ้นนั้น แม้ว่าชาวคริสเตียนจะต้องปฏิบัติตามความเชื่อและหลักปฏิบัติของศาสนาคริสต์ การแต่งงานก็เป็นเพียงพิธีที่มีตัวแทนศาสนาคือพระเป็นยูประกอบพิธี มีพยานรู้เห็นบ้างตามสมควร 1 - 5 คน ซึ่งมักต้องเป็นคนที่สนิทชิดเชื้อกับคู่บ่าวสาวเท่านั้น แต่ชาวตะวันตกนิยมจะแสดงออกโดยการประกอบพิธีแต่งงานที่จัดขึ้น

ซับซ้อนและมีส่วนประกอบมากกว่านั้น เช่น เบสซี่ สปริงเกอร์ และเจนิส ซึ่งจัดงานแต่งงานให้เนลสันอย่างหรูหราโอ้อวด สิ้นเปลืองเงินทองจำนวนมากโดยไม่คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของเศรษฐกิจของประเทศ หรือเศรษฐกิจของครอบครัวดังที่เธอกำลังเผชิญอยู่ เขานึกถึงเพียงเกียรติยศ ศักดิ์ศรีหรือความมีหน้ามีตาของเจ้าภาพอีกใดก็ได้บรรยายไว้ว่า

Though the wedding is small and the bride an Ohio working man's daughter, yet in the eyes of passerby the gathering would make a bright brave flurry before the church's rust red doors, on the verge of four o'clock this September the twenty-second. A person or persons driving past this Saturday afternoon on the way to the MiniMart or the hardware store would have a pang of wanting to be among the guest.

(Updike. 1981 217)

ทั้งนี้เพราะนอกจากนางสปริงเกอร์ และเจนิสจะเชิญแขกจำนวนมากแล้วยังมีการตกแต่งพิธีอย่างสวยงามด้วยค่าใช้จ่ายที่สูงมากอีกด้วย

Two bouquets of white mums and baby's breath come to \$ 38.50, Rabbit pays him with two twenties, it was a bad sign when the banks started paying out in twenties instead of tens, and yet the two dollar bill still isn't catching on. People are superstitious. This wasn't supposed to be a wedding at all but in fact it's costing plenty.

They have had to take three rooms over at the Four Seasons Motel on Route 422 , one for the mother of the bride, Mrs. Lubell, a small soul who looks like she thinks they'll stick forks into her if she drops her little smile for a second, and another for Melanie...

...A case of Mumm's second-best champagne waits back in the Joseph Street kitchen for the little get together...and then they ordered a cake from...was charging one hundred and eighty-five American dollars for a cake,...

(Updike. 1981 218)

อัฟไดค์ แสดงให้เห็นว่าในสังคมนี้คนมักคำนึงถึงและนิยมยกย่องวัตถุมากกว่าจิตใจ เบสซีและแจนนีจัดแจงซื้อของราคาแพงมากมายเพียงเพื่อชื่อเสียงของตนเอง แต่ไม่คำนึงถึงจิตใจของสามีว่าจะเป็นอย่างไร เสียใจ ท้อใจ หรือกังวลใจเรื่องค่าใช้จ่ายเพียงใด แม้ในแง่ของเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศชาติ ก็เป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะการณ์ที่โลกและประเทศชาติกำลังขาดแคลน น้ำมันและเงินเพื่อโดยทั่วไปนี้ นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองอย่างมากที่แขกเหรื่อต่างพากัน มุ่งหน้าขบวนมายังบ้านของเบสซี เพียงเพื่อร่วมพิธีแต่งงาน นับว่าเป็นการเหินลาญ น้ำมันโดยใช่เหตุ

On this day, this holiday they have made just for themselves from a mundane Saturday, this last day of summer. What a great waste of gas it seems as they drive in procession to Ma Springer's house through the slanted streets of the town.

(Updike. 1981 227)

อัฟไดค์ ได้เสนอทัศนะเรื่องเพศสัมพันธ์อีกแนวหนึ่งคือ เพศสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพอนามัย สมัยนี้เรื่องของเพศสัมพันธ์ได้กลายเป็นเรื่องเปิดเผยเสียแล้ว กล่าวคือ ความสุขและความบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นของเพศสัมพันธ์กลายเป็นเรื่องหนึ่งที่นามาคูยกกัน ในหมู่เพื่อนฝูงอย่างเปิดเผยราวกับ เป็นเรื่องของสุขภาพอนามัยโดยทั่วไป รวมทั้งมีการ แสดงความเห็นหรือแนะนำการคุมกำเนิดอย่างเปิดเผย เพราะการคุมกำเนิดด้วยวิธี ต่าง ๆ ได้แพร่หลายอย่างกว้างขวาง ตัวละครหญิงเกือบทุกตัวใช้วิธีการคุมกำเนิด อย่างใดอย่างหนึ่งเท่าที่มีอยู่ เช่น แจนิสใช้ห่วงคุมกำเนิด ซินดี้ ภรรยาของ เวิร์บ ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ซึ่งไม่ว่าวิธีการใดล้วนให้ทั้งคุณและโทษ กล่าวคือให้ความปลอดภัย ในการมีเพศสัมพันธ์ แต่ขณะเดียวกันก็มีอาการแทรกซ้อนเกิดขึ้น

In this same drawer he used to keep condoms, in that interval between when Janice decided the Pill was bad for her and when she went and had her tubes burned, but that was a long while ago and he threw them all away...

(Updike. 1981 196)

He knows how the Pope feels about contraception though, he could never stand rubbers, even when they gave them to you free in the Army, this Month's Consumer Reports has an article on them page after page, all this testing, some people apparently prefer bright - colored ones with ribs and little nubbins to give women an added tickle inside, did the staffers on the magazine all ask the secretaries to screw or what, some

people even liked ones made out of sleep
intestine...

(Updike. 1981 212 - 213)

ดังนั้น เมื่อรู้ว่า หู ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานถึง 5 เดือน แอร์จึงสงสัยว่า
เพราะเหตุไร หูและเนลสันจึงไม่ใช้การคุมกำเนิดอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีพร้อม
ทั้งสำหรับผู้หญิงและผู้ชาย

"Poor little devil. How come she got pregnant
in the first place? Don't they all have the
Pill, and loops, and God knows what else now?
I was reading in Consumer Reports about these
temporary polyurethane tube ties."

(Updike. 1981 173)

อัฟโด้ ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ในสังคมที่วัตถุนิยมใหญ่โต การแต่งงานมักยึดถือ
สิ่งที่เป็นเปลือกนอกเป็นสาระ ทั้งในด้านจุดประสงค์ของคู่สมรสเอง ผู้ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด
และผู้ที่เกี่ยวข้องบางส่วนซึ่งหมายถึงพระหรือตัวแทนของศาสนา ผู้ซึ่งจะทำพิธีแต่งงาน
ให้แก่คู่บ่าวสาว

ในค่านิยมคฤหัสถ์นั้น บ่าวสาวมักไม่คำนึงถึงจิตใจมากนัก มักเข้าพิธีสมรสเพียง
เพื่อการดำเนินตามรูปแบบที่ยอมรับของสังคม หรือเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง เช่น แจนิส
หลอนแต่งงานเพราะเหตุผล 2 ประการ คือความสัมพันธ์ในครอบครัวของตนเอง
หลอนแต่งงานเพราะต้องการออกจากครอบครัวของพ่อ-แม่ เพราะในสังคมแบบนี้
ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ-แม่ และลูกมักจะไม่ราบรื่นเท่าที่ควร ลูกมักไม่ลงรอยกับพ่อ-แม่
ไม่เคารพ เชื่อฟัง และรู้สึกท้อแท้ที่จะอยู่กับพ่อ-แม่นาน ๆ โดยไม่คำนึงว่าบุพการีจะ
เสียใจ และน้อยใจเพียงใด คิดแต่เพียงว่าออกจากบ้านหรือออกพ่อออกแม่ได้ยิ่งเร็วเท่าไร
ยิ่งดี อัฟโด้ เสนอความคิดนี้โดยผ่านตัวละครเอกว่า

"Actually," Harry says gratingly, squatting to line up the putt, the way they do it on television," she can't stand her parents any more than I can. She probably wouldn't've married me if she hadn't been in such a hurry to get away from um."

(Updike. 1960 108)

ในค่านิยมการรื้อของผู้นั้น มักต้องการให้บุตรสาวของตนแต่งงานกับชายฐานะการงานและการเงินดี เพื่อว่าจะสามารถหาวัตถุต่าง ๆ ที่สังคมมีอยู่ให้แก่บุตรสาวของตนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากฝ่ายชายมีฐานะยากจนไม่มีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ พ่อแม่ฝ่ายหญิงก็จะรู้สึกอับอายขายหน้า ดังนั้นหากตนมีฐานะพอที่จะรู้หน้าด้วยการจัดหาวัตถุต่าง ๆ ที่เป็นที่ยกย่อง นิยมกันในสังคมดังกล่าวได้ ก็จะจัดหาให้กับบุตรสาวของตน เช่น เฟร็ค และเบสซี่ สปริงเกอร์ ที่ยอมขายรถยนต์ให้บุตรชายในราคาถูกมาก ฮัทโด๊คได้บรรยายไว้ว่า

He crosses around in front of the car, the' 55 Ford that old man Springer with his little sandy Hitler moustache sold him for an even thousand in 1957 because the scared bastard was ashamed, cars being his business he was ashamed of his daughter marrying somebody who had nothing but a '36 Buick he bought for \$ 125 in the army in Texas in 1953. Made him cough up a thousand he didn't have when the Buick had just had eighty dollars' worth of work.

(Updike. 1960 : 20)

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานอีกฝ่ายคือพระ อฟโค้ ได้สร้างตัวละครที่เป็นบาทหลวงที่ไม่ใส่ใจในศาสนาแต่กลับลุ่มหลงอยู่กับวัตถุนอกกายต่าง ๆ โดยเฉพาะการเล่นกีฬาชั้นสูง เพื่อให้ได้รู้จักกับบุคคลชั้นแนวหน้า สำหรับพระผู้นี้ หรือบาทหลวงแจ็ก เอ็คเคิลส์ เขาถือว่าการแต่งงานคือสัจยสำนวนที่จะต้องยึดมั่น แม้ว่าการแต่งงานนั้นจะราบรื่น มีความสุขหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นใน Rabbit, Run เอ็คเคิลส์ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นมากที่สุดในการที่จะช่วยให้เรบิทและเจนีสคืนดีกัน จนพระอื่นซึ่งเคร่งครัดในศาสนา และภรรยาของตนต้องตกเตือน ให้ข้อคิดในเรื่องหน้าที่รับผิดชอบอันแท้จริงของพระว่าพระไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับทางโลกหรือทางวัตถุมาก พระไม่ใช่ตำรวจที่คอยไล่จับคนร้าย เป็นต้น

"Do you think," Kruppenbach at last interrupt,
do you think this is your job, to meddle in these
people's lives? I know what they teach you at
seminary now this psychology and that. But
I don't agree with it. You think now your job
is to be an unpaid doctor, to run around and
play up the holes and make everything smooth.
I don't think that. I don't think that's your
job.

(Uphdike. 1960 . 137)

นอกจากนี้การหาแท้งก็เป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์และสุขภาพสมัยที่แอร์รี่เป็นหนุ่มนั้นแม้ว่าจิตใจคนได้เริ่มเสื่อมลง คือไม่คำนึงถึงบาปจากการทำแท้งแล้ว แต่การทำแท้งก็ยังไม่แพร่หลายนัก มีสถานที่ประกอบกิจดังกล่าวเฉพาะบางแห่งเท่านั้น ดังเช่น รุช เลโอนาร์ค ตั้งครรภกับแอร์รี่แต่เขาไม่รับผิดชอบ หลอนไปทำแท้งที่ร้านหมอแห่งหนึ่ง ใน พอร์ทวิลล์ ซึ่งหมอนั้นทำแท้งอย่างไม่เปิดเผย และต่อมาก็ถูกจับ

เพราะเป็นเหตุให้ผู้หญิงคนหนึ่งถึงแก่ความตายจากการทำแท้ง ในปัจจุบันขณะที่ทั้งแอรี่และรูธมีอายุอยู่ในช่วงของวัยกลางคน ลูกของทั้งสองต่างโตเป็นหนุ่มสาวแล้ว แนวโน้มเรื่องการทำแท้งได้เปลี่ยนแปลงอย่างมาก การทำแท้งได้มีการทำกันอย่างเสรี และถูกต้องตามกฎหมายแล้ว หญิงคนไหนมีความจำเป็นหรือมีจุดประสงค์จะทำแท้ง ก็สามารถทำได้โดยตรงกับแพทย์ตามโรงพยาบาลทุกแห่ง สภาพการณ์เช่นนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า บาป บุญ หรือศาสนาได้เลือนหายไปจากจิตใจมนุษย์แล้วทั้งในส่วนของผู้นำประเทศที่ยอมให้มีกฎหมายการทำแท้ง และในส่วนของประชาชนเองซึ่งมักประพฤติปฏิบัติสิ่งใดก็มักนึกถึงความสุขของตนเป็นสรมากกว่านึกถึงทุกข์หรือบาปที่อาจติดตัวไปในภพหน้าตามความเชื่อของศาสนา ท่อนหนึ่งของเรื่องนี้ก็อธิบายได้แสดงความคิดเรื่องการทำแท้งไว้ว่า

"She's not our girl, Harry. I did have the abortion. My parents arranged it with a doctor in Pottsville. He did it right in his office and about a year later a girl died afterwards of complication and they put him in jail. Now the girls just walk into the hospital."

(Updike. 1981 408)

ความสับสนทางเพศที่หนุ่มสาวประหลาดกันในสังคมวัตถุนิยมนี้ มีส่วนทำให้เกิดความไม่สงบของครอบครัว ถูกไม่คำนึงถึงจิตใจของพ่อ-แม่ พ่อแม่ต้องทะเลาะมีปากเสียงกันเพราะความประพฤตินอกกรอบประเพณีในเรื่องเพศสัมพันธ์ เช่น การที่มิเรียม หรือ มิม หนีออกจากบ้านไปอยู่ต่างเมืองใช้ชีวิตเสเพล เร่ร่อนไปในเมืองต่าง ๆ โดยมีเพศสัมพันธ์กับชายทุกประเภท ท่อนหนึ่งเบ็กก็คุยกับแอรี่ว่า

"Run, Leave Brewer. I never knew why you came back. There's nothing here any more. Everybody knows it. Ever since the hosiery mills went south. Be like Mim."

"I don't have what Mim has to sell. Anyway she's breaking Pop's heart, whoring around."

(Updike. 1971 172)

ไม่เพียงแต่มีเพื่อนที่ีความประพฤติดทางเพศอย่างนั้น มิเป็นเพียงตัวแทนของผู้หญิงจำนวนมากในสังคมวตถุนี้ที่มีลักษณะการเป็นอยู่แบบเดียวกับมิมี ทั้งเช่นที่แจนีสคุยกับสามี ทั้งนั้นนอกจากความพอใจความสุขจากเพศสัมพันธ์แล้ว สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือความเจริญทางด้านกรคุมกำเนิด

"Anyway, Charlie has lots of girls, he can have girls any time, single girls younger than me. They all go to bed now without ever being asked, everybody's on the pill, they just assume it."

(Updike. 1971 59)

ในด้านของสุขภาพอนามัยนั้น อัฟไคค์ได้แสดงให้เห็นถึงผลของความเจริญทางด้านวัตถุเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์อย่างเด่นชัด

แม้ว่าโรคภัยไข้เจ็บจะเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเลี่ยงไม่ได้ จะต้องประสบไม่วันก็วันหน้ แต่สำหรับชาววตถุนิยม ความสุขที่จะหาได้จากร่างกายและวัตถุภายนอกจิตใจทั้งหลายในโลกนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ดังนั้นสุขภาพอนามัยจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่ชาววตถุนิยมจะต้องดูแลรักษาหาไมแล้วความสุขทางกายที่ไ่พ้นก็ไม่สามารถพบได้ รัฐบาลเองก็เล็งเห็นความสำคัญของแนวคิดนี้ จึงดำเนินการเก็บภาษีสุขภาพจากพลเมืองที่มีรายได้ทุกคน เพื่อจะได้สามารถมีสถานที่รักษาร่างกายเมื่อเจ็บป่วย เพราะในขณะที่

บ้านเมืองพัฒนาความเจริญทางด้านวัตถุขึ้นเรื่อยๆ นั้น คนที่ได้เปรียบคือคนที่มีทรัพย์สินสมบัติเงินทองมากมายเท่านั้น คนจนก็ยิ่งทวีความยากลำบากขึ้น ทั้งในด้านการดำรงชีวิตและการรักษาสุขภาพร่างกาย โดยเฉพาะในยามชราภาพ สำหรับสถานรักษายาบาลที่เรียกว่า เนอสซิ่ง โฮม (nursing home) นั้น ครอบครัวฐานะยากจนหรือปานกลาง เช่น ครอบครัวอังสตรอม ไม่สามารถหาเงินมาจ่ายให้ได้เพราะสถานพยาบาลดังกล่าวคิดค่าใช้จ่ายอย่างน้อยวันละ 50 เหรียญ ฉะนั้นการเก็บภาษีสุขภาพรายปีทุกปีจนกว่าจะออกจางานหรือไม่สามารถหารายได้จากพลเมืองที่มีรายได้ทุกคน จึงเป็นผลดีแก่คนที่มีฐานะยากจน และปานกลางอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น แมรี อังสตรอม ซึ่งป่วยด้วยโรคที่เกิดจากสมองพิการ (Parkinson disease) มาเป็นเวลาแรมปีแล้ว และหล่อนได้รับการดูแลรักษาอยู่ตลอดเวลาและยังมีชีวิตอยู่ได้แม้ว่าขณะนี้อายุ 65 ปีแล้วก็ตาม ทั้งเช่นที่เอิร์ล เล่าให้เอิร์ฟฟังว่า

"Believe it or not there's some advantages to living so long in this day and age. This Sunday she's going to be sixty-five and come under Medicare. I've been paying in since '66, it's like a ton of anxiety rolled off my chest. There's no medical expense can break us now. They called LBJ every name in the book but believe me he did a lot of good for the little man...

(Updike. 1971 15)

เอิร์ลประหลาดใจมากในประสิทธิภาพของยานานใหม่ที่ภรรยาได้รับประทาน เพราะทำให้หลอนหลับเหมือนทารก ทำให้เขาคิดถึงฮิตเลอร์ที่ว่าในอนาคตตนคงจะมีอายุยืนมากเพราะไม่มีอะไรจะทำให้มนุษย์ตายได้ง่าย ๆ คงมีแค่การใช้แก๊ส และโลกคงจะสามารถอยู่อย่างสงบได้เนื่องจากไม่มีคนวิกลจริตอีกแล้ว อีกทั้งคนทุกคนคงจะฉลาดเหมือนอินส์ไตน์ ถ้าได้รับประทานยานี้ทุกเช้าเย็น และนี่คือแนวคิดแบบวัตถุนิยมอย่างแท้จริง คือความคิดที่ว่ามนุษย์สามารถสร้างทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นมาได้ มิได้จุติมาจากเบื้องบน หรือพระผู้เป็นเจ้าแต่อย่างใด

"Not a one that I've been woken up for. She sleeps like a baby with those new green pills. This new medicine is miracle, I must admit ten more years the only way to kill us'll be to gas us to death, Hitler had the right idea. Already, you know, there aren't any more crazy people just give them a pill morning and evening and they're sensible as Einstein."

(Uddike, 1971 13')

แต่ฮ็อปกินส์ได้แสดงว่าแม้ความก้าวหน้าทางการแพทย์เจริญรุดหน้ามากจนแทบจะหาวิธีต่าง ๆ มาแทนอวัยวะในร่างกายเกือบทุกส่วนของมนุษย์ได้ แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าร่างกายจะได้รับการเยียวยาให้หายดีเพียงใด คนก็ยังอาจป่วยทางจิตหรือใจที่ยากแก่การรักษาได้ นางแมรี อังสตรอม ได้รับการเยียวยาทางร่างกายให้ดีขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ถึงแม้ว่ายานานต่าง ๆ เหล่านั้นจะมีการแทรกซ้อนบ้างก็ตาม แต่ใจของนางป่วยหนักกว่า ซึ่งวิธีการเยียวยาโรคทางใจของนางมีอยู่วิธีเดียวคือความรักความห่วงใยจากลูก ดังนั้นเอิร์ลจึงอ่อนวอนแสร้งให้ไปเยี่ยมผู้เป็นแม่

นางแมรีโหยหาความสุขทางใจจากทุกเวลา หลอนไม่มีความสุขอย่างแท้จริง
 ทั้ง ๆ ที่มีชีวิตที่แวดล้อมด้วยวัตถุ หลอนต้องทนทุกข์ทรมานอย่างจำเจอยู่ตลอดเป็น
 เวลาหลาย ๆ ปี ซึ่งน่าเบื่อมากสำหรับนาง

"Well, that's another of these problematical things, Harry. They've gone ahead and put her on this new miracle drug, they have some name for it I can never remember, L-dopa, that's right, L-dopa, it's still in the experimental stage I guess, but there's no doubt in a lot of cases it works wonder. Trouble is, also it has these side effects they don't know too much about depression in your mother's case, some nausea and lack of appetite; and nightmare.... Here she is, just turned sixty-five, lying in bed half the day, and gets these impulses so bad she says she can hardly stand it, she says she won't watch television, the commercials make it worse. She says she has to laugh at herself. Now isn't that a helluva thing?

(Updike. 1971 : 144)

ในประเด็นของสุขภาพร่างกายนั้นอัฟไดค์ได้เสนอทัศนะต่าง ๆ โดยผ่านการ
 การคิดคำนึงหรือทัศนะของแมรีซึ่งเป็นตัวละครเอก

ในช่วงที่ 2 ของนวนิยายชุดนี้ ซึ่งอยู่ระหว่างปี 1969 - 1979 แสร์ได้เห็นคนรอบตัวตายไปหลายคน โทเชโร ครูฝึกฆาตกรรมลึกลับเป็นหนึ่งในจำนวนนี้ เขาจึงเริ่มมองเห็นความเป็นอนิจจังของชีวิตมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อแม่ป่วยหนัก เขาไม่เคยคาดคิดถึงความตายมาก่อนเลยว่าจะมาหาแม่เมื่อไร เขาเริ่มตระหนักว่าสังขารทุกส่วนกำลังล่องโรยลง เช่น ปาก จมูก... ตา ผม ทำให้เขาได้แต่สังเวชและสิ่งเดียวที่เขาคิดว่าเป็นที่พึ่งทางใจก็คือพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงสวดมนต์อีก เพราะเขาเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่จริง ประเด็นนี้แสดงให้เห็นว่าแสร์เชื่อว่ามีพระเจ้าและเป็นสิ่งยึดมั่นทางใจของเขา อันเป็นแนวคิดแบบจิตนิยม

"On the bus, Rabbit prays as his mother told him to do Make the L-dopa work, give her pleasanter dreams, keep Nelson more or less pure, don't let Stavros turn too hard on Janice, help Jill find her way home. Keep Pop healthy. Me too. Amen.

(Updike. 1971 123)

ยิ่งอายุมากขึ้น แสร์ก็ยิ่งตระหนักถึงความจริงแท้ของชีวิตว่าชีวิตมนุษย์นี้มีพระเจ้าเป็นผู้กำหนด หันไปทางไหนก็พบแต่คนและความไม่แน่นอน เช่น สตาวรอสที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด ครั้นมองเบ็กก็ก็พบความเปลี่ยนแปลงมากมาย เขาสังเกตเห็นว่าหล่อนแก่ลงมาก อฟโฟคได้บรรยายภาพของเบ็กไว้ว่า

She has aged a month a pound or two around her waist two or three more grey hairs showing at her parting. She has gathered her hair back in a twist...

(Updike. 1971 266)

การที่เขาตระหนักถึงความจริงแท้ของโลกเช่นนี้ทำให้แฮร์รี่ไม่กระตือรือร้นที่จะหาความสุขจากร่างกายหรือวัตถุรอบตัวไคว์วาระยะหนึ่ง ในประเด็นนี้อัพโคค์แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ไม่สามารถหาความสุขได้จากร่างกายหรือวัตถุทางโลกได้เสมอไป ตรงกันข้ามผู้แต่งจงใจบอกไว้ว่า ความสุขที่แท้จริงนั้นหาได้เกิดจากวัตถุภายนอก ร่างกายไม่ แต่เกิดจากจิตใจ ซึ่งเป็นทัศนะของลัทธิจิตนิยมนั่นเอง

ครั้นต่อมาในทศวรรษ 1980 แฮร์รี่ยังพ่วงห่วงใยรูปร่างหน้าตาของคนอื่น เช่น ขณะนี้เขามีอายุเกือบ 50 ปีแล้ว เขาจึงหลีกเลี่ยงการส่องกระจกเงาเพราะไม่ต้องการเห็นริ้วรอยความเหี่ยวย่นบนใบหน้าของตนเอง และเนื่องจากอายุมากแล้ว คงกล่าว ร่างกายเขาจึงไม่สวยงามเหมือนหนุ่ม เขาห่วงความงามของเรือนร่าง จึงออกกำลังกายเพื่อลดความอ้วนที่เกิดจากอายุและการมีศรีสุขของเขา เขาคังใจว่าจะวิ่งให้น้ำหนักลดลง 30 ปอนด์ การที่แฮร์รี่ยังคงห่วงใยรูปร่างภายนอกนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเขายังคงมีแนวปฏิบัติและแนวคิดแบบวัตถุนิยม

ส่วนชาร์ลี สตาวรดสนั้น วัลโล่เลี้ยงกับแฮร์รี่ และอยากออกกำลังเช่นเดียวกับแฮร์รี่ แต่ก็ไม่สามารถทำได้เพราะสุขภาพไม่อำนวย เนื่องจากอาการป่วยด้วยโรคไขข้อมาเป็นเวลานาน 10 ปีแล้ว และแพทย์สั่งห้ามเล่นกีฬา ซึ่งหากเขาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งแพทย์ แพทย์ก็จะวางมือไม่ยอมรับรักษาเขาแล้ว เมื่อแฮร์รี่รู้ความจริงดังกล่าวทำให้เขาสงสารชาร์ลีมาก เขาอยากจะช่วยเหลือคนอ่อนแอและเปราะบางกว่าเขา เพราะเขาคิดว่าพระเจ้าสร้างให้เขามีพลังกำลังที่แข็งแกร่งกว่า

Harry doesn't always know how seriously to take Charlie. He does know, in relation to his old rival, that he is hearty and huge, indisputably preferred by God in this chance matter of animal health. If Janice had run off with Charlie like

she wanted to she'd be nothing but a nursemaid now. As is, she plays tennis three, four times a week and has never looked sharper. Harry keeps wanting to soften himself above Charlie, protect the more fragile man from the weight of fortune.

(Updike 1981 14)

แต่อย่างไรก็ตาม แฮร์รี่ ก็เหมือนมนุษย์ปุถุชนคนอื่น ๆ แม้ว่าพระเจ้าเข้าข้างเขา โดยสร้างให้เขาตัวใหญ่ร่างกายสูงกำยำสมเป็นนักกีฬา แต่ว่าที่เพิ่มขึ้นก็ย่อมนำความเสื่อมโทรมมาด้วยมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เขาเริ่มมีอาการปวดเมื่อยตามร่างกายบ้างแล้ว เช่น ปวดหลัง ปวดไหล่ บางครั้งปวดทั้งคืน ดังนั้นร่างกายจึงไม่สามารถสนองความต้องการบางอย่างที่เกิดขึ้นในใจรวมทั้งความต้องการทางเพศได้

He wants to turn and look at her but at his age turning his head is not so easy and indeed some days he wakes with pains all through the neck and shoulders from no more cause than his dead weight...

(Updike, 1981 : 22)

แม้ว่าแฮร์รี่จะรู้ว่าเขาแก่ลง น้ำหนักตัวจึงเพิ่มขึ้นมากแต่เขาก็อยากให้มีร่างกายที่คงความอยู่เสมอมองและต้องการเห็นคนใกล้ชิดทุกคนมีร่างกายสวยงามตามที่เขาต้องการ เช่นเดียวกัน ดังนั้นเขาจึงรู้สึกไม่สบายใจและรำคาญใจทุกครั้งที่มีมองดู

ลูกชายซึ่งรูปร่างเตี้ยกว่าเขามาก เขาอยากให้ลูกชายเล่นกีฬาที่เป็นผู้ชายคือกีฬา
หนัก ๆ แต่ก็ไม่สนใจเขาจึงวิ่งเสียเอง เขาวิ่งหั้ง ๆ ที่อายุขนาดนั้นเป็นอันตรายมาก
เช่นขณะที่เขาไปพักผ่อนชายทะเลส่วนตัวของแม่ภรรยา เขาวิ่งมากจนหล่นเป็นก้าง
กลัวว่าจะเกิดอันตราย แต่เขาก็ไม่หยุดวิ่งเพราะเขาต้องการมีร่างกายที่สมส่วน
อยู่เสมอ ตอนหนึ่งเบธและเจนิสกล่าวกับเขาว่า

"Janice and I were saying, really we don't think
it's so wise, for you to be running like this,
at your age."

"My age is the age to do it. Now's the time
to start taking care of myself, I've had a free
ride up to now."

"Mother says you should have your heart checked
first," Janice says.... "Your father, you know,
Ma Springer is telling him, was taken off by
his heart."

(Updike. 1981 134)

กรณีของชาวตะวันตกนิยมที่มีปัญหาค่านิยมและคิดว่าคงมีชีวิตอีกไม่นานนักนั้น
จะมีวิธีการดำเนินชีวิตไปในแบบเฉพาะ เช่น กรณีของ ชาร์ลี เขาจะใช้ชีวิตของเขา
ให้มีความสุขและมีคุณค่าที่สุด ในแง่ของเพศสัมพันธ์นั้น ชาร์ลีไม่มีโอกาสแต่งงาน
กับใคร เขาจึงมุ่งแสวงหาความสุขกับผู้หญิงคนแล้วคนเล่าโดยไม่คำนึงถึงความ
ถูกต้อง หรือจิตใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อ 10 ปีที่แล้วเขาเป็นชู้กับเจนิส และในปีนี้
เขาก็มีสัมพันธ์สาวกับเมลานี ซึ่งใคร ๆ ก็คิดว่าเป็นว่าที่ลูกสะใภ้ของแฮร์รี่และ
ชาร์ลีเองก็นำให้แฮร์รี่ถือคติของเขา

"How much - how much future you think you two have?"

"Harry, I don't have much future with anybody."

His voice is whispery, barely audible. Harry would like to take it and wirebrush it clean.

"You never know," he reassures the smaller man.

"You know," Stavros insists. "You know when your time is running out. If life offers you something, take it,"

(Updike. 1981 205)

ในด้านของการแต่งงานและเพศสัมพันธ์ กรณีหนึ่งที่อัฟไคค์แสดงให้เห็นถึงความต่าง
กันทางเศรษฐกิจฐานะการเงินของพ่อแม่ ทั้งนี้เป็นเพราะชาวอิตาลีนิยมคำนึงถึงวัตถุ
นอกกายมากกว่าความสุขทางใจที่คู่สมรสจะพบ หรือความดีงามที่พวกเขาจะทำ เช่น
กรณีของฟรุซึ่งเป็นลูกสาวของคนใช้แรงงาน ฐานะไม่ร่ำรวยเหมือนเนลสัน เมื่อแอรี่
รู้ความเป็นมาและประวัติของหล่อน ทั้ง ๆ ที่แอรี่เองก็มาจากครอบครัวคนใช้แรงงาน
เช่นเดียวกัน เขาก็อคคิคิดไม่ไควว่า ฟรุแต่งงานกับ "สปริงเกอร์ มอเตอร์" มิใช่เนลสัน
ดังนั้นเขาจึงแนะนำให้เนลสันเลิกกับฟรุไม่ต้องเข้าพิธีแต่งงาน แม้ว่าหล่อนจะมีลูก
เพราะหล่อนไม่ยอมทาแห้งเนื่องจากหล่อนเป็นแคชเชอร์ก็ตาม ทั้งนี้เพราะมีหน่วยงาน
คอยรับเลี้ยงเด็กผิวขาวมากมาย แอรี่คิดจะใช้เงินแก้ปัญหาเหมือนดังชาวอิตาลี
ทั้งหลาย เขาแนะนำให้เนลสันจ่ายเงินแก่ฟรุเพื่อไม่ต้องแต่งงาน เพราะเขาคิดว่าฟรุ
คงอยากได้เงินเนื่องจากมีปัญหาทางบ้าน เขาจึงอยากให้เนลสันเลิกกับฟรุโดยให้เงิน
หล่อนเป็นการตอบแทน ทศนะต่าง ๆ ที่แสดงออกของแอรี่เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเขา
ไม่คำนึงถึงจิตใจมนุษยธรรมและความรู้สึกของคนอื่นเลย เขาเห็นแต่เงินว่าเป็นสิ่งสำคัญ
เป็นสิ่งที่สามารถซื้อทุกสิ่งทุกอย่างได้

...Marry swallows and asks, "Don't you want out, if we could rig it somehow?"

"How could we rig it? She's in her fifth month."

"She could go ahead have the baby without you marrying her. There adoption agencies are crying for white babies, you'd be doing somebody else a favor."

"Pru would never consent."

"Don't be too sure. We could ease the pain. She's one of seven she knows the value of a dollar."

(Updike. 1981 192)

สำหรับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างพ่อแม่ลูก หรือปู่ย่าตายาย (หากมี) ในทศวรรษ 1980 นี้ อัฟโศคยังแสดงให้เห็นว่าในสังคมวัตถุนิยมนั้นสภาพของความสัมพันธ์ยังคงเหมือนทศวรรษอื่น ๆ ที่ผ่านมา กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกนั้นมักไม่ราบรื่น บางครอบครัวลูกเห็นความสำคัญของวัตถุนิยมมากกว่าพ่อแม่และในทางตรงกันข้ามบางครอบครัวนั้นพ่อแม่ก็เห็นความสำคัญของวัตถุมากกว่าความเข้าใจ ความสุขทางใจที่จะให้แก่ลูก ๆ ดังนั้นจึงเป็นความไม่เข้าใจกันของคน 2 วัย เนลสันนั้นไม่เคยเข้าใจพ่อเลย นอกจากไม่เข้าใจแล้วยังกล่าวโทษพ่ออย่างรุนแรงโดยไม่ใช้เหตุผล เขาไม่เคยสืบเรื่องการตายของจิลเมื่อ 10 ปีที่แล้ว และกล่าวหาว่าแฮร์รี่เป็นต้นเหตุของการตายของจิล เขาไม่ให้ภัยพ่อในเรื่องนี้และยังคิดว่าพ่อไม่รักแม่ ที่อยู่มาทุกวันนี้และฐานะมั่งคั่งมั่นคงก็เพราะฐานะของแม่ เนลสันจึงพยายามทำทุกอย่างที่รบกวนความสงบสุขทางใจของพ่อ เช่นพยายามเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการขายรถยนต์ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าพ่อไม่ชอบและตนเองไม่เคยมีประสบการณ์ด้านนี้ เนลสันจึงเกลียดชังพ่อมาก

และมือคตืทุกอย่าง แม้แต่คนอื่นอย่างเมลานีก็ต้องแก้ตัวแทนแฮร์รี่ เพราะเห็นความเหลวไหลของเนลสัน ประเด็นนี้แสดงให้เห็นว่าเนลสันไม่คิดถึงหัวอกของพ่อเลย ไม่คิดว่าพ่อจะเสียใจหรือไม่ เป็นการแสดงออกของลัทธิวัตถุนิยมโดยแท้

This's really crazy talk Nelson, Melanie says from within him amiable trance. "You need your father. We all need fathers. At least yours is where you can find him. H's not a bad man" ...Your father's not God.

(Updike. 1981 125)

ดังนั้นการแสดงออกในด้านความผูกพันทางใจระหว่างพ่อ-ลูก จึงไม่สนิทสนมเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่ใจจริงของพ่อนั้นรักลูก และอภัยลูกเสมอ แต่เมื่อพบกันแฮร์รี่กลับไม่กล้าแสดงออกถึงความรักเพราะจิตใจสาบสูญบอกอยู่เสมอว่าลูกเกลียดพ่อ ฮัทโคคบรรยายฉากที่พ่อลูกพบกันว่า

Yet when Janice steps aside to greet Melanie, and father and son are face to face, and Nelson says, "Hey, Dad," and like his father wonders whether to shake hands or hug or touch in any way, love floods clumsily the hesitant space.

(Updike. 1981 72)

และเมื่อเนลสันกลับมาอยู่บ้านแล้ว เขารู้ว่าสิ่งที่พ่อรักมากอย่างหนึ่งคือรถยนต์ เนลสันก็ตั้งใจขับไปชนทำให้เกิดความเสียหายและขัดความสุขของพ่อ เขาขับรถคันโปรดของแฮร์รี่ไปชนเสียหายถึง 2 ครั้ง ทำให้แฮร์รี่โกรธมาก เพราะต้องจ่ายเงินประกันและซ่อมเพิ่ม นอกจากนี้ไม่รับผิดชอบแล้วยังพูดจาหยาบคายต่อพ่ออีก

อย่างไรก็ตามแฮรี่ซึ่งเป็นพ่อก็มักจะอภัยให้ลูก และถอนมน้ำใจลูก ดังนั้นเขาจึงพยายาม
 ระวังความโกรธเพราะคิดอยู่เสมอว่าลูกเป็นเด็กเปราะบาง และกลัวรู้สึกเกลียดชัง
 ตนเองที่พุดจากกับลูกด้วยอารมณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลูกเล่าให้ฟังถึงความหลัง
 ที่โศกเศร้าที่เขาเป็นผู้ออกคือเมื่อเขาทิ้งภรรยาและลูกไป อีกทั้งนึกถึงเหตุการณ์เมื่อ
 ภรรยาทิ้งเขาไปและลูกอยากมีจักรยาน เขารู้สึกอยากลบล้างความผิดของตนเอง
 โดยการซื้อจักรยานให้เนลสันสักคัน เพื่อความรู้สึกอันดีของลูกต่อเขาจะได้กลับคืนมา
 ยิงเนลสัน แต่ก็ไม่สามารถทำได้ ดังนั้นเมื่อรู้ว่าเนลสันซื้อรถอเมริกันเกา ๆ มาถึง
 3 คัน ตอนแรกเขาตกใจและโกรธมาก แต่แล้วก็ดีใจเพราะเขาคิดว่าเป็นหนทางหนึ่ง
 ที่เขาใช้หนี้ความผิดแทนหลังจากที่เขาทำกับลูกได้ จะเห็นได้ว่าเพราะความนิยมคลั่งไคล้
 วัตถุของคนในสังคมจึงทำให้แฮรี่มีความคิดและปฏิบัติในทำนองเดียวกันเขาคิดว่า
 การดำเนินธุรกิจที่ผิดพลาดของลูกสามารถใช้ความผิดแทนหลังจากของเขาได้ เงิน
หรือวัตถุสามารถแก้ปัญหาหรือลบล้างความผิดได้ ซึ่งเป็นแนวความเชื่อแบบวัตถุนิยม

"Two thousand five hundred dollars"

Just repeating the numbers slowly makes him

feel good, in a bad kind of way. Any debt

he ever owed Nelon is being paid back now.

He goes at it again "Two thousand five hundred

good American."

(Updike. 1981 157)

หากพิจารณาตัวละครคนอื่น ๆ ก็พบว่าแต่ละคนล้วนแต่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์
 ระหว่างพ่อแม่-ลูกทั้งสิ้น และนับวันความวุ่นวายไม่ยั้งใจระหว่างคนหนุ่มสาวกับ
 คนแก่ก็จะมีมากขึ้น อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของชาววัตถุนิยม นางเบสซี
 สปริงเกอร์ ไม่เห็นด้วยกับการออกจากบ้านเพื่อเล่นกีฬาของลูก หลอนไม่เห็นว่าการ
 ที่ลูกสาวออกไปสังสรรค์ และเล่นกีฬากับเพื่อนเศรษฐีใหม่ทั้งหลายเป็นสิ่งที่น่านิยม

เพราะการปฏิบัติดังกล่าวทำให้หล่อนไม่มีเวลาสนใจเอาใจใส่สามี ไม่สนใจงานบ้าน ปล่อยปละละเลยให้เป็นภาระหน้าที่ของคนแก่คือตัวนางทั้งสิ้นทั้ง ๆ ที่สุขภาพไม่ดีแล้ว นางคิดว่าเจนีสน่าจะใช้เวลาว่างจากการทำงานบ้านไปฟังเทศน์ฟังธรรมที่โบสถ์ดังเช่น การโต้เถียงของเจนีสกับแม่

Janice is firm, younger, in control. "Mother, you know nothing about it. You know nothing about life period. You sit in this house and watch idiotic game shows and talk on the phone to what friends you have that haven't died off yet and then sit in judgment on Harry and me. you know nothing of life now. You have no idea.

"As if playing games at a country club with the nickel rich and coming home tiddled every night is enough to make you wise," the old lady comes back, holding on with one hand to the knob of the newel post as if to ease the pain in her ankles. "You come home," she goes on, "too silly to make your husband a decent supper and then want to bring this tramp into a house where I do all the house keeping, even if I can scarcely stand to stand. I'm the one that would be here with them, you'd be off in that convertible. What the neighbors make of it? What about the people in the church?

ยิ่งกว่านั้นการอยู่ร่วมกันระหว่างหนุ่มสาวและคนแก่ มักจะมีเรื่องไม่สงบเกิดขึ้นเสมอ เพราะคนแก่มักยึดถือสิ่งเก่า ๆ ในขณะที่คนหนุ่มสาวเปลี่ยนแปลงไปตามโลกเสมอ

ดังนั้นในสังคมนิยมวัตถุนิยมคนแก่จึงมักถูกทอดทิ้งให้อยู่โดยลำพัง หากสามีหรือภรรยาอยู่ด้วยกันก็โชคดี แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงก่อน ฝ่ายที่ยังอยู่จะเป็นผู้ที่น่าสงสารมาก เช่น เอิร์ล อังสตรอม เมื่อภรรยาตายเขาต้องทำทุกอย่างตามลำพัง ทั้ง ๆ ที่อายุมากแล้ว เอิร์ลต้องตัดหญ้าในสนาม ถูกฝุ่นหรือหุงหาอาหารรับประทาน แทะลำพัง ซึ่งเป็นสภาพที่น่าสงสาร เวทนามาก ทั้งนี้สภาพต่าง ๆ ดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะคนสมัยนี้ไม่คำนึงถึงความสุขทางใจของคนแก่ มุ่งหาอิสระเสรี และความสุขของตนเอง เป็นใหญ่

..., but since Pop passed on, after holding on without Mom for a number of years, doing all the yardwork and vacuuming and meals by himself until his emphysema just got too bad and you'd find him sitting in a chair all curled over like a hand sheltering a guttering candleflame from the wind,...

(Updike. 1981 38)

เบสซี่ สปริงเงอร์ ก็ประสบกับปัญหาการแยกตัวของลูกเช่นเดียวกัน เพราะหล่อนมีลูกเพียงคนเดียวคือแจนีส แอร์รี่สามีได้ชวนให้ไปซื้อบ้านอยู่โดยลำพังหลายครั้งแล้ว แม้ว่าแจนีสจะสงสารและเห็นใจมารดาไม่ยากทั้งไป ในครั้งที่แอร์รี่ชวนภรรยาไปซื้อบ้านที่เพนนาร์คลีนของมัมมีมีเงินทอง เพราะแอร์รี่ได้เงินจากการขายบ้านเก่าของอังสตรอม และไม่ต้องการให้รัฐบาลเรียกเก็บภาษีสูง แต่แจนีสก็ไม่ไปเพราะสงสารและนึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ที่ยอมรับลูกทุกเมื่อแม้ยามลำบากเมื่อบ้านของเขาและหล่อนถูกไฟไหม้ แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าอยู่ท่ามกลางวัตถุแต่แจนีสก็ยังไม่ใช่วาวัตถุนิยมที่แท้จริงนัก หล่อนยังคำนึงถึงจิตใจของคนอื่นและความดีงามที่มีอยู่ในโลก

...., to avoid capital gains he had begged Janice at the time to buy a new house, just for them, maybe over in Penn Park in West Brewer, five minutes from the lot. But no, Janice didn't think they should desert Mother - the Springer had taken them in when they had no house, their own house had burnt, and their marriage had hit rock bottom and what with Harry starting as Associate Sales Representative at about the time Pop died and Nelson having had so many shocks already in his life...it seemed better to lie low, to hide behind the Springer name in the big stucco house, and the weeks had become months and the months years without the young Angstroms going into another place of their own, and then with Fred dying so suddenly and Nelson going off to college there seemed more room and less reason than ever to move.

(Updike. 1981 38)

แต่อย่างไรก็ตาม มนุษย์ก็เป็นสัตว์โลกชนิดหนึ่งที่รักตนเองมากที่สุด ดังนั้น ในที่สุดเจนิสก็ตกลงแยกตัวไปอยู่ตามลำพังกับสามี เพราะแฮร์รี่ทนอยู่กับลูกที่ไม่รักพ่อ และก้าวร้าวพ่อไม่ได้ เบสซี่จึงต้องกลายเป็นคนแก่ที่น่าสงสารที่ถูกลูกหลานทอดทิ้ง อีกคนหนึ่ง ถึงแม้อัฟโด้ได้เขียนถึงความรู้สึกของหลอนไว้ว่าแม่หลอนจะระแคะระคาย ว่าลูกไปหาซื้อบ้าน แต่หลอนก็ไม่สามารถทำได้ อัฟโด้แสดงให้เห็นว่าแม่คนอยู่ใน

สภาพที่แวดล้อมด้วยวัตถุอย่างเบสีย แต่ก็ยังต้องการความสุขทางใจ ต้องการความรัก ความเข้าใจ และความหวังไยจากลูกหลานมากกว่าวัตถุต่าง ๆ อฟไคค์บรรยายสภาพของนางเบสียอย่างน่าสงสารเวทนา

Her mother is saying, moaning as if to herself,
Oh I knew you were looking but I guess I didn't
believe you'd actually go ahead and buy one when
you have this free. Isn't there any adjustment
we could make here so you could change your
minds or at least let me get adjustment first?
I'm too old, is the thing, too old to take on
responsibility...

(Updike. 1981 356)

อฟไคค์ แสดงให้เห็นถึงชีวิตของตัวละครตัวอื่น ๆ ว่ามีลักษณะคล้ายกัน เช่น เมลานี หลอนเป็นตัวละครตัวหนึ่งซึ่งมีปัญหาภายในครอบครัว จึงทำให้หลอนมีอุปนิสัยแปลก ๆ เช่น ชอบแต่งตัวเหมือนพวกพังค์ (Punk) ซึ่งหมายถึงกลุ่มคนหนุ่มสาวอเมริกันที่รู้สึกขัดเคืองสังคมที่ล้าแล้วแต่เป็นวัตถุ จึงหนีออกจากสังคมไปอยู่ในที่ ๆ พวกเขารวมตัวกันได้ เช่น ตามป่า ซึ่งกลุ่มคนดังกล่าวจะมีการแสดงออกและลักษณะเฉพาะตัวบางอย่างเป็นของตนเอง เช่น ตัดผมจนสั้นติดหนังศีรษะ ไว้ผมยาวโดยไม่ตัดเลย ไม่รับประทานเนื้อสัตว์ การรักร่วมเพศ การดื่มเปลี่ยนสำมะโนรบายกัน เป็นต้น

เมลานี มาจากครอบครัวชนชั้นกลาง พ่อเป็นนักกฎหมายในซานฟรานซิสโก แต่แยกทางกับแม่ไปมีภรรยาใหม่ที่เป็นหญิงชาวพื้นเมืองโอเรกอน พ่อของเมลานีกำลังไปหัดเป็นนักป่าไม้ที่นั่น หลอนจึงต้องช่วยตนเองตลอดเวลา หลอนมีความมุ่งมั่นจะเรียนต่อจนจบชั้นปริญญาเอก แต่ยังมีปัญหาว่าจะสามารถขอเงินจากพ่อได้หรือไม่

กรณีของเมลานีนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าการที่หล่อนมีพฤติกรรมการแสดงออกที่แปลกเช่นพวกนี้ เป็นเพราะหล่อนเป็นเด็กที่ต้องเติบโตมาด้วยความเหงา ขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ลืมนึกถึงความสำคัญของความรู้สึกและจิตใจของลูก แต่ลืมหองอยู่กับความสุขทางกายของตนเอง

"Oh yes, I was born in Marin County. My mother lives now in a place called Carmel. That's to the south."

"I've heard of it," Charlie says. "You've got some rock stars there."

"Not really, I don't think...Joan Baez, but she's more what you'd call traditional. We lived in what used to be our summer place."

"How'd that happen?"

Startled, she tells him. "My father used to work in San Francisco as a corporation lawyer. Then he and my mother broke up and we had to sell the house on Pacific Avenue. Now he's in Oregon learning to be a forester."

"That's a sad story, you could say," Harry says.

"Daddy doesn't think so," Melanie tells him. He's living with a lovely girl who's part Yakima Indian."

ในทัศนะของพ่อที่แสดงในนวนิยายชุดนี้นั้นเรารู้ได้จากเว็บ (Webb) เพื่อนคนหนึ่งของแฮรี่ เขากล่าวถึงการเลี้ยงลูกว่า

"Be the worst thing you could do for him," Webb says. "I've had five kids, not counting the two tykes Cindy had given me, and when any of them mentioned the roofing business to me I'd say, 'Go get a job with another roofer, you'll never learn a thing staying with me.' I couldn't give them an order, and if I did they wouldn't obey it anyway..."

(Updike, 1981 164)

นั่นคือพ่อแม่จำนวนมากปกครองเลี้ยงลูกแบบให้เด็กช่วยตนเอง ไม่ถนอมน้ำใจเด็ก ไล่ให้ไปทำงานทำหัตถ์ ๆ ที่อายุยังไม่มาก ทั้งนี้เพียงเพื่อจุดประสงค์ทางวัตถุคือให้ลูก รู้จักรับผิดชอบตนเอง หรือหาเลี้ยงชีพ หรือความสุขในชีวิตให้แก่ตนเองได้ โดยไม่คำนึงถึงจิตใจว่า ความสำเร็จในชีวิตของเด็กสิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับรากฐานของความรัก ความอบอุ่นที่ได้จากพ่อแม่และครอบครัวด้วย ผลของการเลี้ยงลูกแบบนี้ก็คือพ่อแม่จะไม่ได้รับความรัก ความเคารพจากลูกเลย ลูกจะไม่เผยแสดงความรู้สึกของพ่อแม่ ไม่มีแม่แต่การถามข่าวความทุกข์สุข หากโชคก็ก็อาจจะได้รับบัตรอวยพรวันคริสมาส ซึ่งดูแห้งแล้ง จืดชืดมากในแง่ของความสุขทางใจ ในกรณีของเนลสันนั้น แม้ว่าแฮรี่ไม่เคยทำโทษ เขาเลยเพียงแต่ครั้งหนึ่งเขาดำเนินชีวิตผิดพลาดไป เนลสันก็ยังขาดความไว้วางใจ เช่นเรื่องพรุ ซึ่งเขารู้สึกเสียใจและเจ็บปวดเมื่อรู้จากภรรยาว่าเนลสันพยายามปิดบังคนเรื่องลูกสะใภ้ เขาเป็นพ่อแต่ลูกไม่ไว้วางใจ

In bed he asks Janice, "How long have you known?"

"Oh," she says, about a month. Melanie let some of the cat out of the bag and then I confronted Nelson with it. He was relieved to talk, he cried even. He just didn't want you to know.

"Why not." He is hurt. He is the boy's father.

(Updike. 1981 171)

ตัวละครตัวสุดท้ายที่แสดงให้เห็นในนวนิยายชุดนี้ว่ามาจากครอบครัวแตกแยกอันสืบเนื่องมาจากสังคมวัตถุนิยมคือ พรู หรือ เทเรซา พ่อแม่ของพรูไม่กลมเกลียวกันแม้แต่เรื่องศาสนาที่นับถือ กล่าวคือสามี-ภรรยาทั้งคู่ทะเลาะกันเป็นประจำด้วยเรื่องความเชื่อทางศาสนา ซึ่งภรรยา เป็นแคทอลิก ส่วนสามีไม่มีศาสนา พรูมีพี่น้องทั้งสิ้น 7 คน พรูเองนั้นก็มีปัญหากับแม่เช่นเดียวกัน หลอนไม่เข้าใจกันในบางเรื่องกับแม่ แม่ไม่ยอมรับการกระหายทางอย่างของหลอน หลอนจึงเรียนรู้การอุกโดยไปท้องพี่พาพ่อ-แม่

Pru shakes her head, her red hair flicking a creature at bay, She says, "We had a break.

They didn't approve of something I did before I met Nelson, and they wouldn't approve of this, the way I am now."

และ "Only my mother was a Catholic actually, and I think by the time I came along she had pretty much given up....Daddy had beaten it out of her guess you could say. He didn't like having all the children to feed."

"What was his denomination then?" "He was a nothing."

(Updike. 1981 184)

การที่แฮรี่ต้องอยู่ในสังคมที่คนพิจารณาแต่เหตุการณ์ภายนอกไม่สนใจจิตใจที่แท้จริงของคน เช่นนี้ ทำให้เขาไม่มีความสุข และแสวงหาที่ที่จะมีความสุขแก่เขาได้โดยตลอดเวลาซึ่งคิดว่าอาจจะพบสถานที่ที่จะมีความสุขแก่เขาได้ แต่ไม่ทันพบ ภรรยาที่หวนกลับมาหาและใช้ชีวิตคู่ต่อไป ซึ่งไม่นานนักเขาก็ถูกภรรยาทิ้งไป เขาจึงรู้สึกเจ็บปวดใจมาก และหาทางออกที่คาดว่าจะมีความสุขได้บ้างในวิถีทางของวัตถุนิยม แต่เขาก็ไม่พบ นั่นคือความสุขที่คาดว่าจะได้รับจากเพศสัมพันธ์ ในที่สุด เขาก็ยอมเปลี่ยนทัศนคติบางอย่างที่เขาถืออยู่ และทำใจให้กว้างขึ้นด้วยการยอมรับความบกพร่องของชาติอเมริกันกรณีสงครามเกาหลี สงครามเวียดนาม ยอมรับและเห็นใจชาวผิวดำในโลกและในอเมริกาที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันปวดร้าว แต่เขาก็เป็นเพียงชาวผิวขาวส่วนน้อยเท่านั้นที่เปลี่ยนทัศนคติดังกล่าว คนในสังคมส่วนใหญ่ยังยึดถือแนวความคิดเรื่องชาติและผิวอย่างเหนียวแน่น บ้านซึ่งเป็นสมบัตินอกกายอย่างเคียวที่เขาอยู่จึงต้องถูกเพื่อนบ้านผิวขาวด้วยกันเผาด้วยเหตุผลเพียงเพราะเขาคบค้ากับคนผิวดำ ชั่วร้ายเขายังถูกให้ออกจากงาน จึงรู้สึกท้อแท้ต่อชีวิตมาก แต่เขายังสบายใจอยู่บ้างที่ยังมีความผูกพันรักใคร่กับพ่อ-แม่มาก เพราะสำหรับแฮรี่แล้ว แม้เป็นเพียงผู้เคียวเท่านั้นที่เข้าใจเขาและเห็นใจเขาตลอดเวลา ดังที่อพัไคค์บรรยายไว้ว่า

He knows that in all this rolling on world his mother is the only person who knows him.

(Updike. 1971 146)

ดังนั้นเมื่อประสบกับชะตากรรมซ้ำซ้อนดังกล่าว สิ่งแรกที่เขาทำคือกลับไปหาพ่อ-แม่ เขารู้สึกอบอุ่นใจและปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัวที่มีความอบอุ่น ความรัก และความเข้าใจกัน แม้ว่าที่อยู่จะคับแคบ เครื่องตกแต่งบ้านเรือนยังเป็นของเดิมที่มีคู่กับชีวิต เขาคงแต่เกิดคำถาม ในประเด็นนี้ อพัไคค์ชี้ให้เห็นว่า แม้ชีวิตมนุษย์จะโลดแล่น เฟลิกเฟลินไปกับวัตถุเพียงใดก็ตาม วัตถุก็หาได้แก้ปัญหาชีวิตหรือปัญหาทางใจได้ไม่ ส่วนสำคัญที่จะทำให้ชีวิตมนุษย์ดำเนินต่อไปได้คือความรัก และความสัมพันธ์ทางใจ อพัไคค์บรรยายไว้อย่างกระจ่างชัดว่า

So much passion, where he now feels none,
 amuses Harry, makes him feel protected, at home.
 It has been his salvation, to be home again.
 The same musty teddy-bear smells from the carpet,
 the same embrace of hot air when you open the
 cellar door, the same narrow stairs heading up
 off the living - room with the same loose baluster
 that lost its dowel and has to be renailed again
 and again, drying out in the ebb of time, the same
 white-topped kitchen table with the four sets of
 worn spots where they used to eat. An appetite
 for boyish foods has returned,...

(Uphdike. 1971 300)

แฮร์รี่หรือแรบบิท เป็นคนอ่อนโยนจิตใจโอบอ้อมอารี อภัยให้คนอื่นเสมอ
 ไม่แข็งกระด้างเหมือนชาวตะวันตกนิยมที่แท้จริง เขาจึงตกเป็นเหยื่อของสังคม ครั้งแรกสุด
 เขาหนีออกจากบ้านเพราะทนสภาพความไม่เป็นแก่นสารของครอบครัวของตนเอง
 ที่มีภรรยาติดสุราอย่างหนัก บ้านของรกรุงรังไม่ดูแลเอาใจใส่แม้กระทั่งลูกน้อยซึ่งมี
 อายุเพียง 2 ขวบ แต่เขากลับถูกสังคมกำหนดเงินจนไม่ได้ต้องหนีออกจากสังคม เขาหนี
 ไปเพราะมีความคิดว่ายังมีสิ่งที่เป็นแก่นแท้ของโลกอยู่ ดังที่อัฟโด้ได้บรรยายไว้ว่า

What held him back all day was the feeling that
 somewhere there was something better for him than
 listening to babies cry and cheating people in
 used-car lots and it's this feeling he tries to
 kill, right there on the bus, he grips the chrome

bar and leans far over two women with white
pleated blouses and laps of packages and closes
his eyes and tries to kill it.

(Updike. 1960 . 219)

ซึ่งเป็นการเสนอทัศนะของผู้ประพันธ์ว่าตัวละครไม่สามารถหาความสุขจากสังคมได้
เขาจึงต้องหนี และมุ่งแสวงหาความสงบทางจิตใจ อันจะก่อให้เกิดความสุขอันแท้จริง
คือความสุขทางใจ ซึ่งเป็นแนวคิดแบบจิตนิยมนั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แรบบิทหนี
โลกของวัตถุเพื่อแสวงหาโลกของจิตใจนั่นเอง

วัตถุนิยมทำให้ความสัมพันธ์ของสามีภรรยาไม่ราบรื่น เนื่องจากชาววัตถุนิยม
ถือว่าเงินสามารถให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ชีวิต ส่วนใหญ่สามีและภรรยาทำงานหารายได้เพื่อ
จุนเจือครอบครัวทั้งสองฝ่ายเพื่อให้เพียงพอแก่การครองชีพในสังคมที่มากด้วยวัตถุ
ดังนั้นทั้งสามีและภรรยาต่างฝ่ายต่างก็คิดว่าตนสามารถหาเลี้ยงชีพได้ ไม่มีใครฝาก
ชีวิตไว้กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต่างฝ่ายต่างหยิ่งทะนงโดยเฉพาะภรรยาที่มีรายได้
มากกว่าสามี สามีมักจะถูกดูถูกเหยียดหยามไม่ได้รับความเกรงใจจากภรรยา จึงเป็น
ปมคอ ย เช่น แจนิส หลอนไม่สนใจที่จะหาสิ่งที่สามีต้องการหรือสิ่งที่เป็นความสุข
เล็ก ๆ น้อย ๆ ของเขา อันได้แก่การหาอาหารที่มีรสชาติเอร็ดอร่อยให้สามี ทั้งนี้
เพราะหลอนมีรายได้เป็นของตนเองทั้งจากเงินเคียนและจากเงินปันผลที่ได้รับจาก
ส่วนแบ่งหุ้นจากพ่อ หลอนทะนงตัวและไม่อาทรต่อความรู้สึกของสามี ไม่ถนอมน้ำใจ
สามี เช่น ไม่สนใจสิ่งที่สามีพูด ทำให้สามีรู้สึกไร้ความหมาย ทำให้ความสัมพันธ์ทาง
ใจลดน้อยลงเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้ครอบครัวแตกแยกได้ง่าย ผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็น
สภาพเหล่านี้ไว้หลายตอน อาทิตอนที่หนึ่งกล่าวว่า

"What do you mean, going on? Nothing is going
on except your wife is trying to bring home a
little extra bread." Bread? "Going on" really.

You may think your seven or whatever dollars an hour you get for sitting in the dark diddling that machine is wonderful money, Harry, but...

(Updike. 1971 . 23)

เมื่อพูดถึงการซื้อจักรยานให้ลูก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แจนีส พูดถึงเงินของ
หล่อนโดยไม่แยแสความรู้สึกของสามี

"He's promised to earn half the money himself. I'll give him our half out of my money, if you're so uptight." Her money her father gave her stocks years ago. And she earns money now. Does she need him at all?

(Updike. 1971 : 35)

อีกตอนหนึ่งอัฟโคคส์แสดงให้เห็นความขัดแย้งในครอบครัว อันเกิดจาก
ความต้องการการปฏิบัติแบบจิตนิยม

"Daddy likes taking the bus."

"I hate it!" Rabbit yells. "It stinks of Negroes," but no voice below in the kitchen acknowledges hearing him.

Throughout the evening he has this sensation of nobody hearing him, of his spirit muffled in pulpy insulation , so he talks all the louder and more insistently.

(Updike. 1971 . 36)

โดยอัฟไคค์ได้เน้นให้เห็นว่า แม้ว่าสภาพสังคมและผู้คนในสังคมรอบ ๆ ตัว ล้วนเป็นชาววัตถุนิยมก็ตาม ยังมีเหลือของวัตถุนิยมอยู่ไม่น้อยที่ไม่มีความสุขกับสิ่งนอกกาย เหล่านั้น ทรงข้ามกลับไยหาความสุขทางใจ ตัวอย่างได้แก่ แอร์รี่และครอบครัวของเขา ครอบครัวนี้มีความรักใคร่กลมเกลียวกันมาตลอด ดังนั้นเมื่อลูกชายคือแอร์รี่ต้องย้ายออกจากครอบครัวเพื่อไปดำเนินชีวิตตามลำพังกับภรรยาและลูก เอิร์ล และแมรี อังสตรอม จึงอาลัยอาวรณ์และคิดถึงลูกมาก เอิร์ลจึงหาทางออกด้วยการชวนลูกไปดื่มและคุยกันตาม ประสาพ่อ-ลูก หลังจากเลิกงานเป็นประจำ

He moved there with Janice and Nelson three years-ago. His father still feels the move out of Mt. Judge as a rejection, and so most afternoons they have a drink together to soften the day's parting. Working together ten years, they have grown into the love they would have had in Harry's childhood, had not his mother loomed so large between them.

(Updike. 1971 10)

ในประเด็นของความรักและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัวนั้น ในสังคมแบบนี้บุตรหลานมีความสัมพันธ์กับบิดา-มารดาน้อยลง เพราะความจำเป็นทางสังคมประกอบกับแนวยึดถือและปฏิบัติแบบวัตถุนิยม คือทุกคนต้องการออกจากอกพ่อแม่ เพื่อแสวงหาชีวิตความสุข และครอบครัวของตนเอง เช่นครอบครัวของแอร์รี่ลูกทั้งสองคน ของครอบครัวคือแอร์รี่และมิเรียนต้องทิ้งพ่อแม่ไปมีครอบครัวและประกอบอาชีพด้วยตนเอง ทั้ง ๆ ที่พี่น้องคู่นี้เคยมีความสนิทสนมกันมาก พี่น้องไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกันจนเพื่อนบ้านชม ดังที่เอิร์ลเล่าให้ลูกฟังด้วยความสะเพร่าใจและเป็นสุขเมื่อลูกทั้งสองกลับมา บ้านพร้อมหน้าพร้อมตากันว่า

"You two have a language all your own. Marry and I, we used to marvel, I used to say to her, there couldn't ever have been a brother and a sister closer than Harry and Miriam. These other parents used to tell us, you know, about kids fighting, we didn't know what they were talking about, we'd never had an example. I swear to God above we never heard a loud word between the two of you."

(Updike. 1971 303 - 304)

แต่เพราะความสัมพันธ์ของชีวิตในสังคมวัตถุนิยมดังกล่าวแล้วนั่นเอง ที่ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวต้องลดน้อยลง ลูกต้องแยกตัวออกจากครอบครัวของพ่อ-แม่ เพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและลูกเมีย ท้องหมาหากินอย่างปากกัดตีนถีบ หรือ ไม่ก็ต้องคิดหาหนทางและวิธีการที่จะได้ให้ผลกำไรมากที่สุด ดังนั้นถึงแม้ว่าความจริงทางการคมนาคมถึงขีดสูงสุด ผู้คนสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาชั่วขณะที่ พ่อ-แม่และลูกก็หาโอกาสพบและสนิทสนมแสดงความเอื้ออาทรรักใคร่ต่อกันได้ยาก พ่อ-แม่ที่ชราได้แต่เฝ้าตั้งตาคอยให้ลูกหลานมาเยี่ยมเยียน คนแก่ทั้งหลายนอกจากมีปัญหาเรื่องสุขภาพแล้วยังมีปัญหาทางจิตใจ คือขาดความรัก ความอบอุ่นและโหยหาสิ่งเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา ดังเช่น แมรี อังสตรอม มารดาของแฮร์รี ที่นอนป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ที่เกิดกับคนชรา อยู่แต่ในบ้านด้วยความอ้างว้าง และเบื่อหน่าย หลอนจึงเฝ้าแต่รอให้ลูกมาเยี่ยม ซึ่งลูกได้แต่รับปากว่าจะไปเยี่ยมครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ก็ไม่สามารถทำได้ดังคำสัญญา ตอนหนึ่งอัฟโคคได้เขียนถึงการที่เอิร์ล อ่อนวอนแฮร์รีให้ไปเยี่ยมแม่ไว้อย่างน่าสงสาร

เวทนา

"Harry, you must come over today. You'll break her heart if you don't"

"I will I will, but-"

The old man has cupped his mouth against the receiver, urging hoarsely, "This may be her last, you knew. Birthday."

(Updike. 1971 79)

ชาววัตุนิยมหรือคนที่ตกเป็นเหยื่อของวัตุนิยมอย่างไม่รู้ตัวมักคิดว่าเงินและวัตถุสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทุกปัญหา พ่อแม่จึงไม่คิดถึงจิตใจ และไม่เข้าใจลูก คิดแต่เพียงว่าถ้าให้เงินหรือวัตถุสิ่งของแก่ลูกก็เป็นการเพียงพอแล้ว เหยื่อของความคิดแบบวัตุนิยมนี้ได้แก่จิลซึ่งเกิดมาในตระกูลของพ่อ-แม่ที่มีฐานะดี แวดล้อมด้วยเงินทองทรัพย์สินงดงามหล่อนได้รับรถยนต์ยุโรปคันงามราคาแพงลิบลွ้เป็นของขวัญในวันเกิดครบรอบ 17 ปี นอกจากนี้หล่อนยังมีเครื่องดนตรีราคาแพง ทั้งนี้เพราะพ่อ-แม่คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ลูกรักและต้องการ แต่แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเพื่อนแก้เหงา และทดแทนความรักความอบอุ่น และความเข้าใจที่หล่อนต้องการและโหยหาเท่านั้น ซึ่งน่าอนาใจเป็นอย่างนักสำหรับจิลและเด็กที่มีพ่อ-แม่เช่นนี้ สำหรับจิลนั้นแม้แต่แม่ก็ไปเข้าใจลูก เมื่อจิลเสียชีวิตแล้วนางกล่าวแก่แฮร์รี่ว่า

"She loved the car."

She didn't love the car, she didn't love anything we would have loved, he wanted to tell Mrs. Aldridge.

(Updike. 1971 298)

จิด เป็นตัวแทนของเด็กที่เกิดจากลัทธิวัตถุนิยมโดยแท้ หล่อนได้รับความกระทบกระเทือนจากสังคมที่เป็นวัตถุนิยมโดยแท้ หล่อนหนีออกจากบ้านหลังจากพ่อตาย และแม่มีสามีใหม่ หล่อนหนีออกมาเพื่อจะไปใช้ชีวิตแบบฮิปปี้ (happy) ที่คิดว่าจะค้นพบความสุขที่แท้จริงของชีวิตได้ หล่อนจึงถูกสก็อตเตอร์ หนุ่มหัวรุนแรงผิวคามอมเมาค้วย ยาเสพติดอย่างรุนแรง เพราะสก็อตเตอร์เกลียดชังและโกรธแค้นคนอเมริกันผิวขาว และจิดเป็นผิวขาว

เมื่อจิดพบกับแฮร์รี่และอยู่ในความอุปการะของเขา หล่อนจึงสนิทสนมกับเนลสัน อย่างรวดเร็วแสดงออกถึงความต้องการความรักแบบพ่อ-ลูก อย่างชัดเจน บางครั้ง หล่อนก็เผลอเรียกแฮร์รี่ว่า พ่อ ซึ่งแฮร์รี่เองก็ตระหนักถึงความจริงนี้ แต่ก็มีได้ทำให้ความปรารถนาของหล่อนเป็นจริง คิดได้อีกทีก็เมื่อสายเสียแล้ว เขารู้สึกสงสารและเสียใจมาก ดังเช่นที่อัสโฟลด์ได้บรรยายไว้ว่า

...Pensive moments of her face return to hurt him. A daughterly attentiveness he had bid her hide. Why? He had retreated into dreadness and did not wish her to call him out. He was not ready, he had been hurt. ...She is touching him again as he lies in his boyhood bed and this time he does not make the mistake of turning his face, very carefully brings his hand up from his side to touch the ends of her hair where it must hang. Waking to find his hand in empty midair he cries, grief rises in him out of a parched stomach, a sorethroat, singed eyes; remembering her daughterly blind grassgreen looking to him for more than shelter he blinds himself,...

อัฟไคค์ แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่จิมีชีวิตที่ขมขื่นน่าเวทนาและต้องจบชีวิตลงอย่างน่าเศร้านี้คือวัตถุนิยมนั่นเอง หล่อนออกจากบ้านเพราะแม่หลงมกยากับความสุขของตนเองโดยมีสามีใหม่ และเพราะความเบื่อหน่ายวัตถุของหล่อนเอง หล่อนเบื่อทุกอย่างที่เป็นวัตถุ หล่อนบอกแฮร์รี่ถึงมารดาว่า

"You should be fucking my mother, she really is good with men, she thinks they're the be - all and end - all. I know she was playing around, even before Daddy died."

"Is that why you ran away?"

"You wouldn't believe if I really told you."

และอีกตอนหนึ่งหล่อนกล่าวว่า

"Maybe I did, I tend to forget material details like that "

(Urdike, 1971 127)

ชาววัตถุนิยมมักประพฤติกฎปฏิบัติสิ่งที่ทำร้ายจิตใจลูกโดยไม่ตั้งใจ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ลูก ไม่ราบรื่นแน่นแฟ้น เช่น พ่อ-แม่ซึ่งหลงแต่ความสุขทางกายของตนเอง ลืมความอ้างว้างว้าเหวของลูกที่เกิดจากพ่อแม่หย่าร้างกันไปมีคู่รักใหม่ แยกกันอยู่โดยไม่คิดว่าเป็นการทำร้ายจิตใจของลูก ทั้งเด็กให้อยู่กับพ่อ หรือแม่เพียงลำพัง และหารักต่าง ๆ ขดเซยให้แก่ลูก แทนที่จะให้ความรักและความอบอุ่นทางใจ กลับสรรหารักต่าง ๆ ให้ลูกเพื่อลบเลือนความผิดของตน ดังเช่นที่แฮร์รี่อธิบายข้อข้องใจของลูกเกี่ยวกับการแยกทางกันของออยส์และเบ็กกีว่า

"When people get divorced the father doesn't stop liking the kids, he just can't live with them any more. The reason Fosnacht keeps getting Billy all this expensive crap is probably he feels guilty for leaving him."

(Updike. 1971 : 20)

ไม่เฉพาะแค่ครอบครัวของจิลและเบ็กเกอร์เท่านั้น เนลสันก็ประสบกับสภาพบ้านแตกสาแหรกขาดเช่นเดียวกัน เนลสันเป็นอีกคนหนึ่งที่ต้องกลายเป็นเหยื่อของวัตถุนิยมทางเพศ แอร์และแจนีสแยกกันอยู่เพราะความต้องการความสุขจากเพศสัมพันธ์ของผู้เป็นแม่ ผู้เป็นพ่อก็ไม่เข้าใจลูกทั้ง ๆ ที่รักลูกมาก เขาต้องการให้ลูกหาสิ่งที่ตนปรารถนา คือการเป็นนักกีฬา ซึ่งเนลสันไม่ชอบการเล่นกีฬา ดังนั้นเมื่อพบกับคนที่เข้าใจเขา คือจิล เขาจึงมีความสุขและมีชีวิตที่วุ่นวาย แต่ในที่สุดเพราะลัทธิวัตถุนิยมในเรื่องกีฬา บ้านของแอร์จึงถูกวางเพลิงและนาความตายมาสู่จิล เขาจึงเหมือนคนแพแตกเนื่องจากหมดคนที่เข้าใจเขาแล้ว เขาไม่โยคิดหรือยินดียินร้ายกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ขัดขึ้นใจ ๆ ไม่ว่าพ่อจะทำอะไรแม้แต่ส่งตัวเขาไปอยู่กับย่าที่ชอบดูคำกัศมา

The boy is led away. He doesn't resist; Rabbit thought he might, might insist on staying with his father to the end. But the boy, his hair hanging limp and his tears flowing unchecked, seems relieved to be at last in the arms of order, of laws and limits. Nelson doesn't even wave from the window of the silver blue West Brewer cruiser as it U - turns in Vista Crescent and heads away from the tangle of horses and puddles and red reflections

(Updike. 1971 : 280)

เชื้อชาติและผิว

ในนวนิยายชุดนี้ จอห์น อันโค็ค เสนอทัศนคติ หรือค่านิยมเรื่องผิวตั้งแต่สมัยค้าทาส จนถึงสมัยอุตสาหกรรมเฟื่องฟูหรือสมัยลัทธินิยมวัตถุเฟื่องฟู อันโค็ค เสนอแนวคิดเรื่องผิวของคน 2 แบบ คือ ชาววัตถุนิยมที่แท้จริงและคนที่เปื้อนเชื้อของวัตถุนิยม คือ แลร์ อังคกรรม โดยเสนอในรูปของการใช้ตัวละครที่เป็นคนต่างผิวกัน

สก็อตเตอร์ หรือ ฟาร์นสเวอร์ธ หรือ จอห์นสัน เป็นตัวละครที่เป็นตัวแทนของชนขาวผิวขาว เขาเป็นทหารผ่านศึกเวียตนาม และขณะนี้กำลังเป็นที่ต้องการของตำรวจ เพราะก๊อคืออาชญากรรมอยู่เสมอ สก็อตเตอร์เป็นตัวแทนของคนผิวขาวที่เปิดเผยความโหดร้ายทารุณของชนขาวผิวขาว โดยเฉพาะชาวอเมริกันต่อคนผิวดำ คนผิวดำถูกกระทำต่าง ๆ นานา เขาแสดงให้เห็นว่าการรังเกียจผิวของชาววัตถุนิยมผิวขาว ทำให้คนผิวดำถูกเอารัดเอาเปรียบมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ผิว ชาวผิวขาวกอบโกยเงินทอง วัตถุมีค่าต่าง ๆ โดยอาศัยคนดำกระทำการเปี่ยงพาสต่อชาวผิวดำ ตั้งแต่สมัยอดีตกาลมาแล้วที่ชาวอเมริกันผิวขาวแสดงให้เห็นถึงความเป็นชาววัตถุนิยม คลั่งไคล้เงินทอง กอบโกยจากคนผิวดำและทารุณพวกเขาทั้ง ๆ ที่เป็นมนุษย์ด้วยกัน แต่ถูกปฏิบัติเยี่ยงสัตว์ สก็อตเตอร์พูดด้วยความแค้นว่า

"...The Southern assholes got together with the Northern assholes and said, Let's us do a deal. What's all this about democracy, let's have here a dollar-crazy. Why'd we ever care, free versus slave ? Capital versus labour, that's where it's at, right ? This poor cunt of a country's the biggest jampot's ever come along so let's eat it, friend. You screw your black labour and we'll screw our immigrant honky and mongolian idiot labour and, whoo-hee' Mallelulah, right ?

...The South got slavery back at half the price, it got control of Congress back by counting the black votes

*that couldn't be cast, the North got the cotton money
it needed for capital and everybody got the fun of
shitting on the black man and then holding their noses

(Updike. 1971 . 201)

นอกจากประวัติศาสตร์ผิวอันขมขื่นแล้ว แม้ในสมัยอุตสาหกรรมเฟื่องฟู สมัยที่มนุษย์สามารถ
เหยียบดวงจันทร์ได้แล้ว หรือสมัยเครื่องผสมองกล คนผิวขาวก็ยังเอาโรคเอาเปรียบคนผิวดำ
ต่าง ๆ นานา เพราะต้องการเงินทองเพื่อสร้างฐานะของตนให้มั่งคั่ง มีบ้านเรือน เข้าของ
เครื่องใช้ หรือวัตถุนอกกายต่าง ๆ ที่เชิดหน้าชูตาทั้งหลาย อันได้แก่ คลุหาสน์หลังโต ๆ
รถยนต์ ฯลฯ ดังเช่นคนในแถบ เพน พาร์ค

"All those ones. All those ones live in those
great big macrust mock - Two - door houses with His
and Hers Caddies parked out by the hydrangea bushes.
How about all those old farts down at Mifflin CJo
with all those iron gates that used to own the textile
mills and now don't own anything but a heap of paper
keeps'em in cigars and girl - friends."

(Updike. 1971 215)

ชาวผิวดำทั้งหลายในอเมริกาซึ่งถูกนำมาจากอัฟริกาสมัยประธานาธิบดี จอร์จ
วอชิงตัน เป็นคนมาถูกรังเกียจเคียดจัญท์ทุกหนทุกแห่งของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่แห่งเดียว
ที่คนดำไม่ถูกชาวผิวขาวรังเกียจคือ ในสนามรบเวียดนาม ซึ่งมีทั้งคนดำและคนขาวปะปนกันอยู่
คนดำตายเพื่อคนขาวบ้าง และคนขาวตายเพื่อคนดำบ้าง แต่เฉพาะในสงครามเท่านั้น

คนผิวดำในอเมริกานอกจากถูกรังเกียจเคียดจัญท์แล้ว ยังถูกริดรอนสิทธิส่วนตัวอีกมาก
พวกเขาไม่มีสิทธิเลือกตั้ง ข้าราชการไม่มีสิทธิแต่งงานอีกด้วย เช่น สก็อตเตอร์ที่ไม่มีใครรู้จักว่า
ใครเป็นพ่อ - แม่ ของเขา ตอนหนึ่งแฮร์และเอิร์ลคุยกันถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมา
ของชีวิตของสก็อตเตอร์ว่า

"I didn't exactly take him, he kind of showed up. Nobody's supposed to know about it. I think he's Farnsworth's son.

"That can't be, Jerry's never married to my knowledge"

"They don't marry generally, right? They weren't allowed to as slaves"

(Updike. 1971 205)

ไม่เพียงแต่เป็นความสงสัยของคนเท่านั้นว่าคนดำมีสิทธิแต่งงานหรือไม่ สก็อตเตอร์ให้ข้อรู้หลักฐานทางกฎหมายที่กำหนดสิทธิของคนผิวดำไว้ว่า

"Up here, the law said one thing no rights. No rights. This is no man, this is one warm piece of animal meat, worth one thousand Yoo Hess Hay coldblooded dams. Can't let it marry, that might mess up selling it when the market is right. Can't let it go and testify in court, that might mess up Whitney's property rights. There was no such thing, no such, believe me, as the father of a slave child. That was a legal fact.

(Updike. 1971 · 209)

ดังนั้นคนดำจึงไม่เพียงแต่ไม่มีสิทธิเท่านั้น แต่พวกเขาจะถูกรังแกโดยไม่มีกฎหมายใด ๆ ปกป้องอีกด้วย เนื่องจากพวกเขาไม่มีสิทธิฟ้องร้องหรือขึ้นศาล ในความรู้สึกของสก็อตเตอร์ กฎหมายไม่เคยมีความยุติธรรมเลย ชาวผิวดำไม่ว่าเด็กหรือคนชราถูกทำร้ายร่างกายและฆาตกรรมไม่เว้นแต่ละวัน เพราะกฎหมายบ้านเมืองมีไว้เพียงเพื่อปกป้องคนผิวขาวและชนชั้นสูงเท่านั้น

"We are fifty miles from the mason - Dixon line where we sit, but way up in Detroit they are shooting nigger boys like catfish in a barrel. The news is, the cotton is in ... The System is rotten, Harry. The laws are written to protect a tiny elite."

(Updike. 1971 : 180 - 181)

จากการที่คนดำถูกเอารัดเอาเปรียบและทารุณอย่างแสนสาหัสเช่นนี้ พวกเขาไม่มีทางใดที่จะปกป้องสวัสดิภาพของตนและลูกเมียได้เลย ทำให้คนดำบางส่วนโกรธแค้นมาก แต่ก็ได้แต่เก็บอัดอยู่ในใจ อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคนดำบางกลุ่มที่หัวรุนแรง และคับแค้นใจมาก จึงต่อต้าน ด้วยการก่อความวุ่นวาย และอาชญากรรมต่าง ๆ อยู่เนือง ๆ สก๊อตเตอร์แค้นชาวผิวขาวมาก ดังเช่นที่เขาพูดกับแฮร์รี่ตอนหนึ่งว่า

'Do you believe, do you believe I'm so mad just telling this if I had a knife right now I'd poke it in your throat and watch that milk - white blood come out and would love it, oh, would I love it.' Skeeter is weeping. Tears and smoke mix on the skin of his face.

(Updike. 1971 207)

ชาวผิวดำโกรธแค้นชาวอเมริกันผิวขาวมาก โดยเฉพาะสก๊อตเตอร์ หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นนั้น คือ Vat ที่พิมพ์ข่าวอาชญากรรมที่เกิดจากชนผิวดำอยู่เสมอ ๆ ซึ่งในความรู้สึกของสก๊อตเตอร์เท่านั้นยังไม่สาสม ดังนั้นเมื่อมีโอกาสดำเนินการที่เปรียบเสมือน "เชือดไก่ให้ลิงดู" เขาจึงไม่รีรอ กล่าวคือ เมื่อเขาพบจิล เขาก็ได้โอกาสทันทีที่เขาอมเมานลอนด้วยยาเสพติดที่ร้ายแรง แม้ว่าลอนได้พยายามรักษาตัวแล้วครั้งหนึ่ง สก๊อตเตอร์ก็ยังอมเมานลอนอีก เขายังคับขมขื่นจิลค่อนหน้าแฮร์รี่ เพราะคาดว่าแฮร์รี่ซึ่งเป็นคนผิวขาวเช่นเดียวกับจิล จะเจ็บปวดใจเหมือนดังที่หญิงชาวผิวดำจำนวนมากถูกชาวผิวขาวข่มขืนกระทำชำเราและ

พรากถูกพรากสามีตั้งแต่อดีตมา จิลซึ่งเป็นเด็กบริสุทธิ์จึงต้องตกเป็นเหยื่อแห่งความเกลียดชังทางผิว ในที่สุดจิลก็ถูกไฟครอกถึงแก่กรรมขณะที่กำลังหลับด้วยฤทธิ์ของยาเสพติด แม้ว่าขณะไฟกำลังไหม้บ้าน สก็อตเตอร์จะอยู่ในบ้านก็ตาม เขาไม่ช่วยหล่อนออกจากกองไฟเพราะหล่อนเป็นคนผิวขาว เขามีความคิดว่าเขาไม่ควรช่วยคนผิวขาว แต่ควรปล่อยให้คนผิวขาวช่วยตัวเอง เขามองภรรยาว่า

"Hell, man, there was heat, right? I thought lynching time had come, I didn't know there wasn't twelve hundred crackers out there, I was in no shape to take care of some whitey woman, let Whitey take care of his own "

(Updike. 1971 287)

สก็อตเตอร์ ไม่เพียงแต่ต่อต้านกฎหมายบ้านเมืองเท่านั้น เขาขัดขวางแม้กระทั่งศาสนาคริสต์ที่มีพระเจ้าเป็นคนผิวขาว และสั่งสอนให้มนุษย์ทั้งหลายรักกันฉันพี่น้อง แต่คนผิวขาวทั้งหลายกลับมือถือสาปปากถือศีล ชมเชยรังแกคนผิวดำเป็นผักเป็นปลา สก็อตเตอร์จึงรู้สึกว่พระเจ้าเองก็เข้าข้างคนผิวขาว

"God's on their side, right? God's white, right? He doesn't want no more Charlie up there to cut into his take, he has it just fine the way it is, him and all those black angels out in the cotton."

(Updike. 1971 106)

จอห์น อัฟไคค์ ได้เสนอทัศนะของวัตถุนิยมในเรื่องเชื้อชาติและผิวอีกด้านหนึ่งคือเสนอผ่านตัวละครเอกและตัวละครประกอบที่เป็นชาวผิวขาว

อัฟไคค์ เสนอทัศนะของแอฟริกันเชื้อชาติและผิวอย่างเด่นชัด แอฟริกันเป็นตัวอย่างหรือตัวแทนชาวอเมริกันที่รักและภูมิใจในชาติของตนเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือแอฟริกันภูมิใจในประเทศของตนเสมอ เขาภูมิใจในประวัติศาสตร์ความยิ่งใหญ่ของอเมริกา แม้ตัวเขาจะมีชีวิตอยู่ด้วย

ความเหน็ดเหนื่อยยากลำบากกับงานที่โรงพิมพ์ ที่ต้องกลับบ้านหลังเลิกงานในตอนเย็นด้วยความเหนื่อยอ่อนและสกปรกอมเหม็นเพื่อแลกกับเงินวันละเพียง 6 - 7 เหรียญก็ตาม แฮร์รีชาตินิยมจัดมาก ในขณะที่เทอคูนออเมริกาประเทศของตน เขากลับถูกเหยียดหยามชาติอื่น ๆ สังเกตได้จาก การที่ไปไหนเขาก็จะต้องมีรูปลอกขงชาติอเมริกาและธนบัตรยี่สิบดอลลาร์ประจำ เขาทนไม่ได้ที่จะมีไครล์หรือโอมคืออเมริกา ตอนหนึ่งเขากล่าวถึงประเทศกรีกว่า

"If we don't send somebody in the other side sure as hell will, the Greeks can't seem to manage the show by themselves."

แฮร์รีพูดว่า I just can't stand to hear the U.S. knocked, I'm sure it's psychological."

(Updike. 1971 49)

สำหรับแฮร์รีแล้วเขาพร้อมที่จะทำทุกสิ่งเพื่อชาติ เขาจะยอมไปรบในทุกสมรภูมิที่ชาติต้องการ จนชาร์ลี สตาวรอส ขนานนามเขาว่า good hearted imperialist racist. ในความรู้สึกของแฮร์รี อเมริกาอยู่ที่ไหนที่นั่นจะมีแต่เสรีภาพ สันติภาพ และตรงข้ามถ้าอเมริกาไม่เข้าไปเกี่ยวข้องเมื่อใดเมื่อนั้นก็จะมีแต่ความยุ่งเหยิง เขากล่าวว่าเหตุที่ประเทศญี่ปุ่นสงบและเจริญก้าวหน้าไปรวดเร็วเช่นนี้ และมีแต่ความผาสุกก็เพราะระเบิด 2 ลูกที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้โยนเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ 2

ดังนั้นแฮร์รีจึงสนับสนุนรัฐบาลในนโยบายการหาสงคราม เพราะเขาคิดว่าการที่อเมริกาเข้าไปยุ่งเกี่ยวในสงครามนั้นเป็นเพราะความหวังดี ต้องการทำให้บ้านเมืองเจริญ เช่นมีทางหลวง พอสื่อแจ้งความต้องการ การมีบ้านพักคนทุกแห่ง ความคิดนี้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของแฮร์รีเอง และของอเมริกาทั้งชาติว่านิยมวัตถุมากกว่าจิตใจ หรือสิ่งอื่น ๆ นโยบายของอเมริกาโดยส่วนรวมนั้นความสำคัญของวัตถุจะเป็นสิ่งที่ทำให้คนมีความสงบสุข โดยไม่คำนึงถึงจิตใจของคนในชาติเหล่านั้นและไม่คิดว่าหากปล่อยให้พวกเขาปกครองและดำเนินชีวิตตามวิถีทางของตนเอง ประชาชนจะมีความสุขมากกว่า แฮร์รีกล่าวว่า

"Christ exactly. We'd turn it into another Japan if they'd let us. That's all we want to do, make a happy rich country full of highways and gas stations. Poor old LBJ, Jesus with tears in his eyes on television, you must have heard him, he just about offered to make North Vietnam the fifty-first fucking state of the Goddam Union if they'd just stop throwing bombs. We're begging them to rig some elections, any elections, and they'd rather throw bombs. What more can we do?"...

(Updike. 1971 44)

ในทันทีที่เกี่ยวกับผิวนั้น แอร์รี่กังวลใจทางชาติทุกชาติที่ไม่ใช่ขาวผิวขาว โดยเฉพาะคนผิวดำ ความรู้สึกกังวลใจผิวดำมีติดตัวแอร์รี่มาตั้งแต่ครั้งที่เขายังเป็นเด็ก ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วคนผิวดำนั้มีเจียมตัวไม่เคยเข้าใกล้หรือทาร์ยเขาเลย แต่คนขาวและแอร์รี่ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงจากการต้องพบปะกับคนต่างผิวได้ เพราะประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นที่รวมของคนเชื้อชาติและผิวต่าง ๆ จากทั่วโลก ดังเช่นที่เขาต้องทำงานอยู่ในโรงพิมพ์ที่มีทั้งพนักงานผิวขาวและผิวดำทำงานปะปนกันอยู่ ในประเด็นนี้อัฟโด้ค์แสดงให้เห็นว่าไม่เพียงแต่แอร์รี่เท่านั้นที่มีความคลั่งไคล้และหลงชาติและผิวขาวของตน พนักงานคนอื่น ๆ รวมทั้งนายจ้างก็เป็นเช่นเขา พนักงานโรงพิมพ์ผิวดำได้รับการปฏิบัติที่เลวกว่าคนขาวทุกกรณี เช่นได้รับค่าจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำกว่าทั้ง ๆ ที่พวกเขาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกันและมีสมรรถภาพปรารถนุเปรียบเทียบกับคนผิวขาว ตอนหนึ่งอัฟโด้ค์ได้บรรยายไว้ว่า

Two of the men in the shop are Negroes, Farnsworth and Buchanan, and after a while you didn't even notice, atleast they remember how to laugh, Sad business, being a Negroman, always underpaid.

(Updike. 1971 16 - 17)

แฮร์รีรังเกียจคนผิวดำมาก เขารู้สึกอึดอัด รอคายใจ เมื่อต้องพบกับคนผิวดำ นอกจากนี้เขายังรู้สึกสนเท่ห์และดูหมิ่นหญิงอเมริกันผิวขาวที่แต่งงานกับคนผิวดำ

Better that than sniping from rooftops. Still, he wonders how that black bride would be. Big lips, suck you right off, the men are slow as Jesus, long as whips, takes everything to get them up, in there for ever, that's why white women need them, white men too quick about it, have to get on with the job, making America great.

(Updike. 1971 21)

อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไปนานวันเข้าแฮร์รีเริ่มมองเห็นความจริงต่าง ๆ ของชีวิต ประกอบกับได้ทราบความเป็นมาของชนผิวดำที่มีประวัติศาสตร์อันแสนขมขื่น เขาเริ่มเปลี่ยนทัศนคติ จนยอมให้คนผิวดำอยู่รวมบ้านกับเขาได้ ซึ่งเขาคิดว่าการที่เขาเปลี่ยนทัศนคติต่อเรื่องผิวและทาสยังคงกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว แม้ว่าผลเสียอาจจะเกิดแก่เขาก็ตาม

'What did I do wrong? I was a fucking Good Samaritan. I took in these orphans. Black, white, I said Hop aboard. Irregardless of colour creed, Hop aboard. Free eat. I was the fucking Statue of Liberty.'

"And it got you a burned - down house."

"O.K. That's other people. That's their problem, not mine. I did what felt right."

(Updike. 1971 307)

ส่วนคนผิวขาวส่วนใหญ่นั้น แม้ปากจะพูดว่าไม่รังเกียจชาวผิวดำแล้ว ใจจริงนั้นก็ยังรังเกียจ
อยู่มาก คนดำเป็นเหมือนเศษขี้หรือมูลฝอยอันสกปรก ผู้แต่งได้บรรยายไว้ตอนหนึ่งว่า

Because they did believe a nigger was a piece of
shit And they was scared of their own shit...

Some white man see a black man he don't see a
man he sees a symbol, right?

(Updike. 1971 209)

แม้แฮร์รี่หรืออาจมีคนอื่นอีกจำนวนน้อยที่สามารถเปลี่ยนทัศนคติความรังเกียจคนต่างผิว โดยเฉพาะ
ผิวดำลงได้ แต่คนขาวส่วนใหญ่ยังยึดมั่นอยู่กับอคตินั้น ดังเช่นชาวบ้านละแวกที่แฮร์รี่อยู่
พวกเขาเคียดแค้นเรื่องสก็อตเตอร์ และขอให้แฮร์รี่ให้สก็อตเตอร์ออกจากเขตที่อยู่ของคนขาว
แต่เพราะแฮร์รี่ไม่ทำตามที่พวกเขาบอก ชาวบ้านเหล่านั้นจึงวางเพลิงบ้านของแฮร์รี่

สภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัยและการพักผ่อนหย่อนใจ

ลักษณะบ้านเมืองของอเมริกาซึ่งสะท้อนออกมาจากบทประพันธ์ แสดงถึงความ เป็นวัตถุนิยมอย่างชัดเจน ถนนหนทางเต็มไปด้วยรถ และสัญญาณจราจรที่ชวนให้น่า เวียนศีรษะ สองข้างทางมองไปทางไหนมีแต่ไฟนีออนโฆษณาสินค้านานาชนิดที่เกิดขึ้น และกำลังเรียกร้องให้ชาววัตถุนิยมทั้งหลายได้ซื้อหากัน

ในแง่ของบ้านเรือนนั้น วิศวกรชนชั้นกลางอันสวยงามถูกวัตถุที่สร้างขึ้น เป็นบ้านเรือนด้วยสถาปัตยกรรมที่เหมือน ๆ กัน ดูแล้วหาความเจริญหูเจริญตาไม่ได้ ชนชั้นกลางอันเคยงดงามสดชื่นด้วยป่าเขาเลาเนาไพร ถูกชาววัตถุนิยมทำลายเสียสิ้น แม้แต่ภูเขาก็ถูกตกแต่งและสร้างต่อเติมจนเป็นเมืองไปหมด

นอกจากบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่เหมือนกันแล้ว ยังเต็มไปด้วยโรงงาน อุตสาหกรรมต่าง ๆ ชนิด บั๊มน้ำมัน ซึ่งเป็นแหล่งของความพิษ และความไม่ถูกสุขลักษณะ อัฟโคได้บรรยายไว้ตอนหนึ่งว่า

He comes into Brewer from the south, seeing it in the smoky shadow before dawn as a gradual multiplication of houses among the trees beside the road and then as a treeless waste of industry, shoe factories and bottling plants and company parking lots and knitting mills converted to electronics parts and elephantine gas tanks lefing above trash-filled swamp land...

(Updike. 1960 33 - 34)

ธรรมชาติอันสวยงามของประเทศถูกคนที่คลังโคลัวักทำลายเสียสิ้น
 สิ่งที่ปรากฏนี้มีเพียงความไม่เจริญที่ไม่เจริญตาของสิ่งประหลาดที่มนุษย์สร้างขึ้น
 เช่น

"Near the top, the mountain rises sheer in a cliff, and here modern men have built concrete stairs with an iron railing that in a Z of three flights reach the macadam parking lot of the Pinnacle Hotel. They put their shoes back on and climb the stairs and watch the city slowly flatten under them.

Rails guard the cliff edge. He grips one white beam, warmed by the sun now sinking steeply away from the zenith, and looks straight down, into the exploding heads of trees. A frightening view, remembered from boyhood, when he used to wonder if you jumped would you die or be cushioned on those green heads as on the clouds of a dream? In the lower part of his vision the stone-walled cliff rises to his foreshortened to the narrowness of a knife, in the upper part the hillside slopes down, faint paths revealed and random clearings and the steps they have climbed.

(Updiked. 1960 92)

และอีกตอนหนึ่งอัฟไคค์ได้บรรยายให้เห็นถึงความยุ่งเหยิงสับสนของวัตถุ
ไว้ว่า

On his right, away from the mountain, the heart
of the city shines. a shuffle of lights, a neon
outline of a boot, of a peanut, of a top hat, of
an enormous sunflower erected, the stem of green
neon six storeys high, along one building to symbolize
Sunflower Beer, the yellow centre a second moon.
One block down, a monotone bill tolls hurriedly,
and as long as knives the red tipped railroad
crossing gates descend, slicing through the soft
mass of neon, and the traffic slows, halts.

(Updike. 1960 60)

จากการบรรยายของอัฟไคค์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาเป็นการแสดงให้เห็นว่า
อัฟไคค์ต้องการบอกแก่ผู้อ่านว่าตัวละครเอกของเรื่องไม่พอใจ ไม่ชื่นชอบ สภาพบ้านเมือง
ที่เขาอยู่ และความยุ่งวุ่นวายต่าง ๆ เหล่านี้เป็นทอนความสงบ และกีดขวางทางที่จะ
ทำให้แอรีพบกับความสงบทางใจ การบรรยายสภาพถนนที่ผู้วิจัยคัดลอกมาจาก
Rabbit, Ran หน้า 68 นี้เป็นตอนที่ตัวละครเอกคือแอรีหรือแรบบิทหนีการรุกรานเพื่อให้
พ้นจากความวุ่นวายของชีวิตครอบครัวที่กรรมาสนใจแต่วัตถุภายนอก เขาหนีมา
และหวังว่าจะพบกับความสงบในดินแดนภาคใต้แต่ก็มาพบกับสภาพอันยุ่งวุ่นวายบน
ท้องถนน และสภาพบ้านเรือนที่เจ้าเข้าซากสองข้างทางที่เขาผ่านมาทำให้เขารู้สึก
กลัวและท้อแท้ในที่สุดเขาก็ไม่บรรลุจุดหมายคือความสงบนั้นได้ ประเด็นนี้เป็น
การเสนอทัศนะว่าลัทธิวัตถุนิยมทำลายความสุขความสงบทางใจของมนุษย์และเป็น
ตัวกีดขวางการบรรลุถึงลัทธิวัตถุนิยมของคน

ครั้นกาลเวลาได้ผ่านไปอีก 10 ปี คือ ปี ค.ศ. 1969 เมื่อ 10 ปีก่อน
แม้ว่าจะมีกิจกรรมบ้านช่อง อาคารสถานที่ ปั่นน้ำมัน ตลอดจนสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้น
เพื่อประโยชน์ทางค้าวัตถุ เช่น ป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ สร้างแทนที่สิ่งที่เป็น
ธรรมชาติอันงดงามมากมายดังกล่าวก็น่าแปลกใจ ในทศวรรษนี้ลักษณะบ้านเมืองได้สะท้อน
ให้เห็นความแข็งแกร่งของลัทธิวัตถุนิยมอย่างแจ่มชัด กล่าวคือมีการทำลายตึก อาคาร
ต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อสร้างเป็นสถานที่จอดรถและขายรถ (เป็นห้องแสดงสินค้ารถยนต์)
เนื่องจากชาววัตถุนิยมกำลังคลั่งไคล้รถยนต์เพิ่มขึ้น ทุกคนต้องมีรถยนต์ คนมุ่งแสวงหา
ความสุขจากวัตถุมากขึ้น ดังนั้นสินค้าประเภทรถยนต์จึงขายดี เพราะสนองความ
ต้องการของชาววัตถุนิยมได้ส่วนหนึ่ง

อัฟไดค์ ได้บรรยายไว้ว่า

The city, attempting to revive its dying
downtown, has torn away blocks of buildings
to create parking lots, so that a desolate
openness, weedy and rubble, spills through
the once - packed streets,... (Updike. 1971 : 9)

วัตถุนิยมที่เห็นได้จากสิ่งปลูกสร้างไม่เพียงแต่เกิดขึ้นเฉพาะในเมืองเท่านั้น
แม้แต่แถบชานเมืองก็เต็มไปด้วยสัญญาณดังกล่าวนั้น อาทิเช่น ห้างสรรพสินค้าที่เกิดขึ้นใหม่
เพื่อบริการสินค้าวัตถุต่าง ๆ แก่คนที่แสวงหา ได้ขยายจำนวนขึ้นมากมายจนห้างสรรพสินค้า
ที่มีชื่อเสียงของเมืองบริวเวอร์ คือ ร้านโครลล์ (Kroll's Department)
ชบเซา อัฟไดค์บรรยายสภาพของบ้านเมืองที่เกิดขึ้นใหม่เพราะความคลั่งไคล้วัตถุของ
มนุษย์ไว้ดังนี้

The city with its tired five and dimes (that used to be a wonderland, the counters as high as his nose and the Big Little Books smelling like Christmas) and its Kroll's Department Store

...then the empty dusty windows where stores have been starved by the suburban shopping malls and the sad narrow places that come and go called Go - Go or Boulique and the funeral parlours with imitation granite faces and the surplus outlets and a shoe parlour that sells hot roasted peanut

...to West Brewer, a gappy imitation of the city, the same domino - thin houses of brick painted red, but spaced here and there by the twirlers of the car lot, the pumps and blazoned overhang of a petrol station, the lakelike depth of a supermarket parking lot crammed with shimmering fins.

(Updike. 1971 17 - 18)

ทั้งนี้การที่ร้านค้าเกิดขึ้นมากมายอย่างรวดเร็วนี้เพราะสนองความต้องการของชาววัตถุนิยมที่ต้งหน้าต้งตาหาเงินซื้อหาวัตถุต่าง ๆ กัน ดังเช่น แจนิส ซึ่งซื้อเสื้อผ้าเครื่องใช้แก๊ส และหลอดซึ่งล้วนแต่ราคาแพงทั้งสิ้น อันเป็นการแสดงออกถึงค่านิยมทางวัตถุอย่างแจ่มชัด แม้แต่จีลซึ่งเป็อวัตถุนอกกายถึงกับอุทานด้วยความตื่นเต้นเมื่อเห็นสิ่งที่แจนิสซื้อให้ลูกและตัวหล่อนเอง

Jill admires. "Groovy, groovier, grooviest. Nelson, I just pity those eight grade girls, they'll be at your mercy."

He looks at her anxiously. "You know it's square. I didn't want to, Mom made me. The stores were disgusting, all full of materialism."

(Updike. 1971 : 177)

อัฟโด้ ได้แสดงให้เห็นถึงกานิยมทางวัตถุของชาววัตถุนิยมในแง่ของที่อยู่อาศัยอีกประเด็นหนึ่ง คือ มนถนนวีเซอร์ของเมืองบริวเวอร์ ว่า มีการสร้างบ้านเรือนอย่างหรูหรา ราคาแพงลิบลิ่ว สวยงามราวกับเทพวิมาน ซึ่งชาววัตถุนิยมทั้งหลายต่างใฝ่ฝันอยากเป็นเจ้าของ แต่ผู้ที่จะสามารถเป็นเจ้าของบ้านดังกล่าวได้ จะต้องเป็นคนร่ำรวยจริง ๆ เช่น พันตแพทย์ที่ประสบความสำเร็จสูงสุด ซึ่งมีการบรรยายไว้ว่า

Weiser Street curves, becomes a highway, dips into green suburbs where in the Twenties little knights of industry built half-timbered dreamhouses, pebbled mortar and clinker brick, stucco flaky as pie crust, witch's houses of candy... The most successful dentists may get to buy one, the pushiest insurance salesmen, the suavest ophthalmologists.

(Updike. 1971 18)

สำหรับคนชั้นกลางหรือค่อนข้างยากจนอย่างแฉะนั้นอาศัยอยู่ในบริเวณที่มี
ทิวทัศน์ที่ไม่พบความสวยงามตามธรรมชาติเสียแล้ว เพราะมองไปทางไหนพบเห็นแต่
สัญลักษณ์ของวัตถุ คือ สายไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะเสาโทรศัพท์ และบ้านที่ปลูก
สร้างอย่างกอนซางแออัด

He lives on Vista Crescent, third house from
the end. Once there may have been here a vista,
a softly sloped valley of red barns and fieldstone
farmhouses, but more Penn Villas had been added
and now the view from any window is as a fragmented
mirror, of houses like this, telephone wires and
television aerials showing where the glass cracked.

(Updike. 1971 . 19)

เริ่มต้นทศวรรษใหม่ คือ 1980 ด้วยการปรากฏของสภาพบ้านเมืองที่เปลี่ยนไปจากเดิม
ในทศวรรษที่สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปมากมายรวมทั้งสภาพบ้านเมือง ในเมืองบริวเวอร์
เมื่อทศวรรษก่อนเต็มไปด้วยร้านค้า บัดนี้ร้านค้ายังคงเหลืออยู่ไม่มากนัก และสิ่งใหม่
ที่ปรากฏให้เห็นคือ ธนาคาร และที่ทำการไปรษณีย์ ทั้งนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าสภาพ
ของการเงิน เศรษฐกิจกำลังรุ่งเรือง การเงินสะพัดมาก จึงต้องมีธนาคารเข้ามา
รองรับ แต่สภาพที่เจริญทางวัตถุเหล่านี้ทำให้ผู้คนเกรงกลัว

"The downtown stores are all pulling out. Nothing
left in the middle of the city now but the banks
and the post office. They put the crazy stand
in to make a small but it won't do any good, the
people are scared to go downtown."

(Updike. 1981 23)

นอกจากรู้สึกกลัวและเกรงขามสภาพของบ้านเมืองดังกล่าวแล้ว ผู้คนยังรู้สึกเบื่ออีกด้วย ซึ่งความเบื่อนี้เองที่จะนำไปสู่ความไม่มีความสุข เพราะมองไปทางไหนก็จะพบเห็นแต่บ้านเมืองที่มีสภาพเหมือนกันราวกับพิมพ์เดียวกัน สิ่งที่ถูกกับอาคารบ้านเรือนที่เหมือนกัน คือ ภาชนะเครื่องใช้พลาสติก

"Dad," Nelson says impatiently. "the country's the same now wherever you go. The same supermarkets, the same plastic shit for sale. There's nothing to see."

"Colorado was a disappointment to Nelson," Melanie tells them, with her morry undertone.

(Uphdike. 1981 . 73)

จากการบรรยายทั้งสองตอนนี้ อັฟโค๊คใจลักษณะของภาษาบรรยายให้ผู้อ่านรู้ว่า คนไม่ยินดี หรือชื่นชมต่อสภาพบ้านเมืองที่เต็มไปด้วยวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งผู้อ่านทราบความรู้สึกนี้ได้จากการใช้ภาษาของผู้แต่ง เช่น จากย่อหน้าที่คัดมาจากหน้า 23 ของ Rabbit Is Rich (ข้างบน) อັฟโค๊คเขียนว่า They put the crazy stand in to make a small out it won't do any good, the people are scared to go down หรือจาก หน้า 73 เล่มเดียวกันที่ยกมานี้ อັฟโค๊คเขียนด้วยคำที่บอกความรู้สึก เช่น impatiently, same plastic disappointment นอกจากสองตัวอย่างดังกล่าวแล้ว ตลอดทั้ง 3 เล่มของนวนิยายชุดนี้จะบอกให้รู้ว่าตัวละครไม่ชื่นชมกับสภาพบ้านเมืองที่เต็มไปด้วยวัตถุตั้งที่ที่อยู่อาศัยของผู้คนในสังคมวัตถุนิยมขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละคน ซึ่งนอกจากฐานะการเงินจะสามารถทำให้คนมีที่อยู่อาศัยทางประเภทกันเช่นอยู่ห้องชุด อยู่บ้านเช่า หรือบ้านของตนเองแล้ว ยังแบ่งเขตทำเลที่ตั้งของสถานที่อยู่อีกด้วย เช่น ในเขตที่เรียกว่าเพนนพาร์ค (ในเมืองบรีวเวอร์) เป็นที่อยู่ของคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและการทำงานที่เท่านั้น เช่น บ้านของแพทย์ เป็นต้น

สำหรับแอร์รี่ซึ่งเกิดมาในตระกูลคนใช้แรงงาน ไม่สามารถซื้อบ้านในเพนนีพาร์กได้ เขามีบ้านอยู่ใกล้ ๆ กัน คือที่เพนนี วิลล่า ซึ่งราคาถูกกว่า เพนนี พาร์ก และเมื่อเกิดเพลิงไหม้ บ้านของเขาถูกเผาไปแล้ว เขา ภรรยา และลูกชายจึงมาอยู่ที่บ้านของพ่อ-แม่ของภรรยา ซึ่งมีขนาดกว้างขวางพอสมควร แต่แอร์รี่ไม่มีความสุขนัก เขาอยากมีบ้านเป็นของตนเอง เขาก็เหมือนชาววัตถุนิยมคนอื่น ๆ ที่หลงวัตถุ เขาใฝ่ฝันอยากมีบ้านในเซต เพนนี พาร์ก มานานแล้ว เพราะเขาชอบความมีหน้ามีตา ซึ่งเขาคิดว่า ถ้าได้บ้านในย่านนี้ เขาก็จะมีหน้ามีตาขึ้น ดังนั้นเมื่อเขาร่ำรวยขึ้น เขาจึงไม่รังเกียจที่จะซื้อบ้านในเซตนี้ เขาต้องการมีบ้านที่ทันสมัยเหมือนดังแบบที่คนกำลังนิยมอยู่ อาทิ ห้องนอนขนาดใหญ่ ห้องรับแขกที่สร้างให้พื้นกว้างระดับกัน ปูพรมสวยงาม พร้อมทั้งประติมากรรมไว้อย่างสวยงาม เพื่อจัดงานเลี้ยง ซึ่งเขาคิดว่าเขาจะใช้ห้องรับแขกนี้เป็นที่รับรองแขก และเพื่อนฝูง เพื่อสังสรรค์หรือหาความสำราญกันอย่างเต็มที่และเต็มภาคภูมิใจ นอกจากนี้ห้องครัวจะต้องเป็นแบบสมัยใหม่ที่เฝ้ายามพร้อมด้วยเครื่องใช้สมัยใหม่ การแสดงออกแบบนี้เป็นแบบฉบับของชาววัตถุนิยมอย่างแท้จริง เพราะหมายถึงเขา มุ่งมั่นที่จะหาความสุขของชีวิตจากวัตถุเหล่านี้เท่านั้น

...What about Penn Park though? With all those nice divorce lawyers and dermatologists? I've always kind of dreamed, ever since we used to play them in basketball, of living over there somewhere. Some house with at least stone facing on the front, and may be a sunken living room, so we can entertain the Murketts in decent style.

(Updike. 1981 325)

แฮร์รี่หนีจากความวุ่นวายในบ้านที่อาศัยอยู่กับแม่มอร์ริยา เพราะมีเรื่องหมุมหมิมเกิดขึ้นเสมอ ๆ ประกอบกับการมาของเนลสันและภรรยาที่ทำให้เขาไม่มีความสุข และแม้เขาจะหนีสภาพนั้นพ้นมาอยู่บ้านที่ตนซื้อหาด้วยตนเองในย่านคนมั่งมีสมดังปรารถนาแล้ว เขาก็มีความสุขอยู่เพียงชั่วเวลาสั้น ๆ เท่านั้น เพราะใจเขายังไม่สงบ เขายังแสวงหาสิ่งที่เขาอยากได้อยู่ตลอดเวลา เขามักตั้งคำถามต่าง ๆ กับตนเองอยู่เสมอ เขาสงสัยว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหน อยู่ในจักรวาลหรือไม่ และทำไมเขาจึงต้องย้ายบ้านมาอยู่ที่เพนนาร์ค ทั้ง ๆ ที่ไกล และยังวุ่นวาย เหน็ดเหนื่อยกับการขนย้ายและการจัดแจงบ้าน เขาไม่สามารถพบกับความสุขได้ทั้ง ๆ ที่เขาประสบความสำเร็จ และได้สิ่งที่หวังและตั้งใจแล้ว เพราะในโลกนี้ยังมีสิ่งที่เป็นปริศนาสำหรับเขามากมายที่ทำให้เขาต้องครุ่นคิด เช่น เขาครุ่นคิดถึงพระเจ้าว่า

...maybe God is in the universe the way salt is in the ocean, giving it a taste. He could never understand why people can't drink saltwater, it cant be any worse than mixing Coke and potato chips....it comes to him why they're being so busy, they're trying not to panic here in this house, where they shouldn't be at all, so far from Joseph Street.

(Updike. 1981 425)

อัฟโด้ได้แสดงให้เห็นว่าขณะที่ แฮร์รี่ ประสบกับความสมหวังดังที่เขาใฝ่ฝันไว้คือ การมีบ้านหลังใหญ่โตในเขตชุมชนของผู้ที่มีฐานะมั่งคั่งร่ำรวย บ้านช่องประดับตกแต่งตามสมัยนิยมที่เขาต้องการ อาทิ มีห้องที่สามารถบรรจุแขก เพื่อนสนิทได้เพื่อจะได้มีโอกาสดังงานเลี้ยงสังสรรค์กันบ่อย ๆ เขาคิดว่าเขาคงจะมีความสุขเมื่อสมหวังดังที่ใฝ่ฝันไว้ แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้มาถึงเขาก็กลับขาดความสุข เขารู้สึกเบื่อ และเวลาทั้งหมดไม่ได้เป็นเวลาส่วนตัวเลย อีกทั้งภรรยาก็ต้องให้เวลาส่วนใหญ่กับการอยู่กับเพื่อนฝูง จนเขารู้สึกอ้างว้าง ไม่มีคนเอาใจใส่

Tired of sitting in his den alone with a hundred million other books watching, Harry goes into the kitchen for the second beer. Janice sits at a card table her mother parted with as a loan grudgingly, even though she never plays cards except in the Poconos. Where are our guests? he asks.

Janice is sitting there helping the Chinese dinners warm up in the oven and reading a copy of House Beautiful she must have bought at the MinitMart. They must have fallen asleep. They're up a good deal of the night, in a way it's a mercy we're not there any more."

He trims his lips in upon a bitter taste in the beer. Grain gone bad. Men love their poison. "Well I guess living in this house with just you is the way for me to lose weight. I never get fed."

"You'll get," she says, turning a slick page.

Jealous of the magazine, of the love this house he feels growing in her,...

(Updike. 1981 · 428)

จากข้อความนี้ อฟโคคชี้ให้เห็นว่า แอร์รี่ไม่มีความสุขจากวัตถุที่เขาพยายาม
หามาเลย เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้ภรรยาเหงาเหินห่าง หลอนสนใจ เอาใจใส่และรัก
บ้านหลังนี้จนดูเหมือนเขาไม่มีความหมายต่อหลอน ทำให้แอร์รี่ไม่มีความสุข เป็นการ
สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุไม่ไ้ทำให้คนมีความสุขเสมอไป แอร์รี่ต้องการความรักความ
เอาใจใส่ และห่วงใยจากภรรยา อันเป็นความสุขทางใจของเขามากกว่าความสุข
จากการได้เป็นเจ้าของบ้านหรู ๆ

นอกจากความเจริญทางวัตถุจะเห็นได้ชัดเจนจากสภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัย
อันมีลักษณะของความซ้ำซาก ไม่เจริญตาเจริญใจแล้ว ลัทธิวัตถุนิยมยังมีผลกระทบต่อ
ชีวิตมนุษย์อีกด้วย กล่าวคือ สุขภาพของคนในสังคมวัตถุนิยมทำลายตลอดเวลา
โดยเฉพาะจากควันรถ อีกทั้งชีวิตคนในสังคมไม่มีความปลอดภัยจากพวกมิจฉาชีพ ทั้งนี้
เพราะในสังคมวัตถุนิยมนี้คนถูกวัตถุต่าง ๆ ล่อให้เกิดความต้องการ และคนจำนวน
ไม่น้อยไม่สามารถหาวัตถุมาสนองความต้องการของตัวเองโดยวิธีทางสุจริตได้ จึง
ต้องประกอบมิจฉาชีพ

Music rises to him. The heavy boards of the
old bridge, waxed black with locomotive smoke,
rumble under his feet. Being a small-town boy,
he always has a fear of being knifed in a city
slum.

(Updike. 1960 157)

จากสภาพที่ฟอนเฟะของแหล่งเสื่อมโทรม การแก่งแย่งกันและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ
ที่เกิดในสังคม และมีผลกระทบต่อชีวิตคนในสังคมอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้นี้ อฟโคค
เสนอทัศนะออกมาสู่ผู้อ่าน 2 แนวทางคือ การหนีและการเผชิญหน้าต่อสู้

ตัวละครที่แสดงออกอย่างเด่นชัดว่าต้องการหนีสิ่งเหล่านี้ได้แก่ แอร์รี่ จิล
และเมลานี เป็นต้น

สำหรับแฮร์รี่ซึ่งเป็นตัวละครเอกนั้น อัฟโดคส์ชี้ให้เห็นว่า แฮร์รี่นี้อยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่เพียงสองครั้ง คือนอกจากเขาหนีไปด้วยกาย แล้วใจของเขาก็หนีด้วย กล่าวคือ แฮร์รี่รู้สึกไม่มีความสุขอยู่ตลอดเวลา เพราะเขาถูกแวดล้อมด้วยสังคมที่เลื่อม ทั้งผู้คน และสิ่งแวดลอมอย่างอื่น ๆ การหนีที่สำคัญของแฮร์รี่คือใจหนี ตั้งแต่เริ่มเล่มแรกของนวนิยายชุดนี้ ผู้อ่านจะพบว่า แฮร์รี่เฝื่อนที่จะไปสู่ดินแดนสงบทางภาคใต้ ที่เขาอาจพบกับธรรมชาติ ความสงบทางใจได้

He wants to go south, down, down the map into orange groves and smoking rivers and barefoot women. It seems simple enough, drive all night through the dawn through the morning through the noon park on a beach take off your shoes and fall asleep by the Gulf of Mexico. Wake up with the stars above perfectly spaced in health.

(Updike. 1960 22)

แต่ดินแดนที่เขาเฝื่อนนี้เป็นเพียงความฝันสำหรับเขาอยู่เสมอ เขาไม่สามารถบรรลุถึงความฝัน ความสงบและปลอดภัยเช่นนี้ได้ เพราะมีวัตถุต่าง ๆ กีดขวางเขาอยู่ อาทิ ความวุ่นวายสับสนของถนนสายต่าง ๆ ที่เต็มไปด้วยสัญญาณที่ดูแล้วน่างงและกลัว

ดังนั้นแฮร์รี่จึงคิดถึงแต่สิ่งเหนือธรรมชาตินั่นคือความตาย และพระเจ้า ศาสนา ยังเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของเขาเสมอ เขารู้สึกสบายใจทันทีที่ได้เข้าโบสถ์ หรือแม้แต่เห็นผู้คนแต่งกายสะอาดสะอ้านเพื่อไปโบสถ์ เพราะเขาคิดอยู่เสมอว่าพระเจ้ามีอยู่จริง เขาเป็นคนเดียวที่เคร่งครัดในเรื่องของการทำพิธีทางศาสนาแก่เด็กแรกเกิด เขาเข้าใจซึ่งถึงคำสั่งสอนในศาสนา และเชื่อว่าคัมภีร์นั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้นเขาจึงไม่สบายใจในกรณีที่ถูกสาวของเขาไม่ได้ทำพิธีนี้ ดังที่อัฟโดคส์ได้บรรยายไว้ว่า

Black Eccles reads before the white casket. It annoys Rabbit that Eccles should stand between him and his daughter. It occurs to him, what no one has mentioned, the child was never baptized. Eccles reads. "I am the resurrection and the life, saith the Lord. he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live : and whosoever liveth and believeth in me, shall never die."

The angular words walk in Harry's head like clumsy blackbirds; he feels their possibility. Eccles doesn't, his face is humourless and taut. His voice is false. All these people are false except his dead daughter, the white box with gold trim.

(Updike. 1960 236)

และอีกฉากหนึ่งที่บรรยายให้เห็นว่าแฮร์รี่นี้อยู่ตลอดเวลา คือ

..., What kept him walking was the idea that somewhere he'd find an opening. For what made him mad at Janice wasn't so much that she was in the right for once and he was wrong and stupid but the closed feeling of it, the feeling of being closed in. He had gone to church and brought back this little flame and had nowhere to put on

the dark damp walls of the apartment, so it had flickered and gone out. And he realized that he wouldn't always be able to produce this flame.

(Updike. 1960 • 219)

ฉากนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าแฮร์รี่หรือเรบิทหนีจากสังคมวัตถุนิยม และมุ่งมันเพื่อให้ได้พบกับความสุขอันได้จากศาสนานั่นเอง

การหนีสภาพบ้านเมืองและสังคมแบบวัตถุนิยมอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏในผลงานของอัฟไคค์ คือ การปฏิเสธสังคม และรวมกลุ่มกันกับบุคคลที่มีความคิดและความรู้สึกเหมือนกัน โดยแสดงออกในรูปของการแต่งกายและความประพฤติหลาย ๆ ประการ กลุ่มบุคคลดังกล่าวมี 2 กลุ่ม คือ ฮิปปี และพังค์ ซึ่งปรากฏขึ้นมากมายในอเมริกาโดยมีการแสดงออกต่าง ๆ เช่น หนีสืบต่าง ๆ ของสังคมที่คนนิยมทำกัน การร่วมรักหมู่ การแต่งกายที่แปลก เป็นต้น ในนวนิยายนี้มีตัวแทนฮิปปี คือ ออยลี้ ฟอสเน็คซ์ และเพื่อนนักดนตรีของเขา ส่วนตัวแทนพังค์ได้แก่ จิล และเมลานี

การแสดงออกถึงความไม่พอใจ และไม่มีความสุขจากสภาพสังคมวัตถุนิยมอีกทัศนะหนึ่งที่อัฟไคค์เสนอคือ การเผชิญหน้าหรือต่อสู้ ซึ่งในทัศนะนี้อัฟไคค์ให้สิทธิ์เตอร์เป็นตัวแทนแสดงออก การแสดงออกแบบเผชิญหน้านี้มีลักษณะไม่รุนแรงและรุนแรง ในแง่ของการเผชิญหน้าอย่างไม่รุนแรงนั้น คนพวกนี้แสดงออกด้วยการวิพากษ์วิจารณ์สภาพต่าง ๆ ที่พบเห็น และบางทีคนพวกนี้ก็จะทำการรุนแรง เช่น สก็๊ตเตอร์ เป็นต้น ตอนหนึ่งเขาวิจารณ์สังคมต่อแฮร์รี่ว่า

An unseen interviewer mellifluously asks him,
"How would you describe the goals of your
organization?"

"Destruction of existing repressive structures.
Social control of the means of production."

"Could you tell our viewing audience what you mean by means of production?"

The camera is being jostled, the living room darkened otherwise, flickers. "Factories, Wall Street. Technology. All that. A tiny clique of capitalists is forcing pollution down our throats, and the SST and the genocide in Vietnam and in the ghettos. All that"

"I see. Your aim, then, by smashing windows, is to curb a runaway technology and create the basis for a new humanism."

The boy looks off-screen blearily, as the camera struggles to refocus him. "You being funny? You'll be the first up against the wall, you" And the blip showed that the interview had been taped.

Rabbit says, "Tell me about technology."

"Technology," Skeeter explains with exquisite patience, the tip of his joint glowing red as he drags, is horseshit. Take that down, Jilly."

(Updike. 1971 238)

ฉากนี้ฟโคค้แสดงให้เห้นว่าสื่กเศวรีคคและกระทำการก่อวินาศกรรมอยู่เสมอ
เพราะเขาคอต้านเทคโนโลยี หรือความก้าวหน้าทางวัตถุั่นเอง

ในทศวรรษ 1960 ชีวิตของคนในสังคมวัตถุนิยม ซึ่งผู้คนส่วนมากจะมีความเชื่อและการปฏิบัติตนในแบบวัตถุนิยมค่านั้น เวลาส่วนใหญ่ใช้ในการต่อสู้กับปากท้อง คือ การพยายามหาเงินหรือรายได้มาจัดหาสิ่งที่ตนต้องการ สิ่งหนึ่งที่ชาววัตถุนิยมจะไม่ยอมเพิกเฉย คือ โทรศัพท์ ได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตชาววัตถุนิยมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ครอบครัวทุกครอบครัวมีเครื่องรับโทรศัพท์อย่างน้อย 1 เครื่อง เช่นเดียวกับครอบครัวของแรบบิท และแจนีส ที่ได้พยายามสะสมเงินเพื่อซื้อโทรศัพท์ สำหรับรายการที่ออกอากาศทางโทรทัศน์นั้นส่วนใหญ่ดำเนินไปเพื่อผลประโยชน์ทางด้านการซื้อขายสินค้า แม้จะเสี่ยงไปเปิดวิทยุสถานีต่าง ๆ ก็มีรายการโฆษณาสินค้าชนิดต่าง ๆ แทบทุกสถานี ดังนั้นในสังคมที่มุ่งหวังแต่สิ่งที่เป็นวัตถุเช่นนี้ สื่อการบันเทิงทางวิทยุและโทรทัศน์จึงไม่สามารถผ่อนคลายความทุกข์ ความเหนื่อย หรือความถึงเครียดจากปัญหาที่เผชิญอยู่ได้ ขำร้ายอาจทำให้ผู้ฟังหรือผู้ชมเพิ่มความทุกข์เข้าไปอีก อันอาจเนื่องมาจากเห็นโฆษณาต่าง ๆ แล้วปรารถนาวัตถุเหล่านั้น แต่ไม่สามารถเสาะหาได้ หรือทำให้คนที่กำลังมีปัญหาดังเช่นแรบบิท เกิดความทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ผู้แต่งได้บรรยายไว้ว่า

On the radio he hears "No other Aras, No other Lips", "Stagger Lee," a commercial for "Rayko Clear Plastic Seat Covers," "If I didn't Care" by Connie Francis, a commercial for Radio Controlled Garage Door Operators, "I Ran All the Way Home Just to Say 'I'm Sorry,'" "That Old Feeling" by Mel Torme, a commercial for Big Screen Westinghouse TV Set with One - Finger Automatic Turning,...

(Upkirk. 1960 26 - 27)

ชีวิตของคนในสังคมแบบวัตถุนิยมนั้น เวลาส่วนที่ว่างจากงานบ้าน และงานอาชีพแล้ว ส่วนหนึ่งใช้ไปกับการดูรายการทางโทรทัศน์ ดังเช่น แจนนิส หล่อนใช้เวลาว่างจบบล็อกอยู่กับเครื่องรับโทรทัศน์ที่หล่อนอุทิศค่าห้สะสมเงินซื้อ หล่อนเฝ้าดูอยู่ได้ตลอดทั้งปีทั้ง ๆ ที่รายการที่เสนอนั้นไม่น่าตื่นเต้น หรือสนุกเลย เพราะเป็นรายการที่ออกอากาศซ้ำ ๆ ซาก ๆ อีกทั้งเต็มไปด้วยรายการโฆษณาขายสินค้าต่าง ๆ จนแทบบิพจำได้และเกิดความเบื่อหน่าย แต่หล่อนก็ยังชอบดู เพราะในความคิดของหล่อนนั้นไม่มีกิจกรรมใดที่น่าสนใจ และทำได้ หล่อนรู้สึกมีความสุขในการดูรายการโทรทัศน์ แต่ตรงข้ามหล่อนไม่สนใจทำให้ครอบครัวมีความสุขทางใจ สามีกลับมาพบกับความไม่เป็นสุขใจคือลูกไม่อยู่ บ้านช่องไม่เรียบร้อย เพราะหล่อนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการดูโทรทัศน์

The closet is in the living room and the door only opens half-way, since the television set is in front of it. He is careful not to kick the wire, which is plugged into a socket on the other side of the door. One time Janice, who is especially, clumsy when pregnant or drunk, got the wire wrapped around her foot and nearly pulled the set, a hundred and forty - nine dollars,...

(Updike. 1960 8)

She is watching a group of children called Mouseketeers perform a musical number in which Darlene is a flower girl in Paris and Cubby is a cop and that smirky squeaky tall kid is a romantic artist. He and Darlene and Cubby and Karen (dressed as an old French lady whom Cubby

as a cop helps across the street) dance. Then the commercial shows the seven segments of a Tootsie Roll coming out of the wrapper and turning into the seven letters of "Tootsie." They, too, sing and dance. Still singing... Son of a bitch . cute. He's seen it fifty times and this time it turns his stomach.

(Updike. 1960 9)

ฉากนี้อัพไดค์ ชี้ให้เห็นว่าโทรทัศน์ที่เจนิสชอบดูนั้น ไม่มีความน่าสนใจหรือสนุกสนานเลย เพราะเป็นรายการซ้ำ ๆ ซาก ๆ แต่ละรายการแพร่ภาพนับครั้งแทบไม่ถ้วน เช่น 50 ครั้ง ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้จัดรายการหรือเจ้าของรายการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนคือการขายสินค้าเท่านั้น ไปคำนึงถึงความสุขที่ผู้ชมจะได้รับ นี่ก็เป็นแนวปฏิบัติตามลัทธิวัตถุนิยมอีกแนวหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เพราะคนในสังคมแบบนี้ชอบวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ เสมอ ดังนั้นจึงดูโทรทัศน์เพื่อเลือกสรรสินค้าที่ตนอยากซื้อ และในอีกแง่หนึ่งคือบางครั้งคนอเมริกันก็จำใจต้องดูรายการโทรทัศน์ทั้ง ๆ ที่ซ้ำซาก เพราะเหตุผลของการประกอบอาชีพ ดังเช่นตัวละครเอกของเรื่องคือ แรบบิท แม้ว่าเขาไม่นิยมชมชอบโทรทัศน์ แต่ก็เป็นเหยื่อของมันเพียงเพื่อเลียนแบบบางสิ่งบางอย่างจากรายการเพื่อประโยชน์ในการสาธิตการขายสินค้าของเขา

The big Mousketeer has appeared, Jimmy, a grown man who wears circular black ears. Rabbit watches him attentively, he respects him. He expects to learn something from him helpful in his own line of work, which is demonstrating a kitchen gadget in several five-and-dime stores around Brewer.

(Updike. 1960 9)

การผ่อนคลายอารมณ์อย่างหนึ่งของชาววัฏนิยม คือ การพนันและเครื่องดื่มมีนเมา ซึ่งในความคิดของชาววัฏนิยมถือว่า การพนันและการดื่มสุราทำให้สามารถพบความสุขได้ คิดว่าการได้ลิ้มรสสิ่งเหล่านี้คือความสุข หรือสามารถดับทุกข์ได้ ซึ่งความคิดนี้แตกต่างจากชาวจิตนิยม เพราะจิตนิยมถือว่า การแก้ปัญหาใด ๆ แก้ได้ด้วยใจ หรือจิตเป็นผู้กระทำ ไม่ใช่กายหรือวัตถุ ตัวเอกในเรื่องคือเรบิทนั้นมีแนวคิดแบบจิตนิยม ซึ่งเขารู้สึกว่า ทั้งสองสิ่งนี้คือบาป เขาต้องอยู่ท่ามกลางคนพวกนี้ (การพนันและสุรา) ซึ่งเขาไม่ชอบเลย ซึ่งตรงข้ามกับภรรยาซึ่งดื่มสุราจนคิดเป็นโรคประจำตัว

Alcohol and cards Rabbit both associates with a depressing kind of sin, sin with bad breath, and he was futher depressed by the political air of the place.

(Updike. 1960 16)

ข้อความนี้แสดงว่าแฮร์รีไม่ชอบสิ่งป็นเมาและการพนันที่คนในสังคมวัฏนิยมชอบประพฤติกัน เขามีความรู้สึกว่าเป็นบาป เขาไม่ต้องการข้องแวะกับสิ่งเหล่านี้ เพราะเขาถือว่าเป็นบาปดังกล่าแล้ว หากเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้จะทำให้ตัวเขาสกปรกไปด้วย แฮร์รีจึงพยายามหลีกเลี่ยง นอกจากนี้เขายังเลิกล้มบุญหรืออื่นเป็นวัฏนิยมอีกอย่างหนึ่ง คนในสังคมอเมริกันชอบสูบบุหรี่เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด แฮร์รีรู้สึกว่าตนสะอาดขึ้นเมื่อเลิก ซึ่งเป็นทัศนะของจิตนิยมที่คิดว่ามีบาป บุญ และร่างกายสะอาดได้ด้วยการงดเว้นสิ่งบาป

Janice asks, "Harry, do you have a cigarette?
I'm out."

Huh? "On the way home I threw my pack into a garbage can. I'm giving it up." He wonders how anybody could think of smoking, with his stomach

on edge the way it is.

Janice looks at him at last. "You threw it into a garbage can! Holy Mo. You don't drink, now you don't smoke. What are you doing, becoming a saint?"

(Updike, 1960 . 9)

จากนี้อัฟโคค ก็ให้เห็นว่าคนอื่น ๆ รวมทั้งแจนีสต่างก็ใช้สุราและบุหรี่เป็นส่วนหนึ่งในการผ่อนคลายอารมณ์ พวกเขาถือว่าเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ และเมื่อแอรี่กระทำในสิ่งที่ผิดแยกไปจากพวกเขาจึงกลายเป็นเรื่องแปลก แม้แต่ภรรยาก็ยังพูดจาประชดประชันเยาะเย้ยการกระทำของเขาในแง่นี้อัฟโคคแสดงให้เห็นแนวปฏิบัติ 2 แนวที่ตรงข้ามกันคือจิตนิยม และวัตถุนิยมนั่นเอง

แจนีสคิดว่าสุราทำให้หลอนรู้สึกหายจากความทุกข์เศร้า และความกลุ้มใจ ยิ่งกว่านั้นหลอนคิดว่าสุราสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และยังทำให้หลอนรู้สึกสนุกสนาน ดังนั้นเมื่อแอรี่หนีไปเพราะทนสภาพของหลอนและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ หลอนจึงหันเข้าหาสุราอีก

The last hours are like some narrow turn in a pipe that she can't force her thought through. Again and again she comes up to the sound of him saying Roll over and can't squeeze through it, cannot feel panicked and choked. She gets out of bed and goes into the kitchen in her bare feet and sniffs the empty glass Harry made her drink whisky out of. The smell is dark and raw and soft and deep, and she thinks maybe a sip will cure her insomnia. Make her sleep until the scratch

at the door awakens her and she sees his big,
white body ramble in sheepishly and she can say
Come to bed, Harry, it's all right, do me, I want
to share it, I really want it, really. ...

She goes into the kitchen and makes another
drink, stronger than the first, thinking that
after all it's about time she had a little
fun. She hadn't had a moment to herself since
she came back from the hospital. The thought
of fun makes her movements quick and airy,...

(Updike. 1960 205)

อัฟโศคก็ได้แสดงให้เห็นว่า สุราหาได้ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ได้อย่างแท้จริงไม่
เนื่องจากการดื่มสุราจะก่อปัญหาตามมามากมาย ตัวอย่างของแจนีส หล่อนดื่มสุราเป็น
ประจำด้วยความพอใจ หล่อนดื่มสุราจนลืมหน้าที่ของภรรยาและแม่ของลูกจนสามีเสื่อมระอา
และหนีไปเพื่อหาความสุขของชีวิต เมื่อหล่อนคลอกลูกและเกิดปัญหาภายในครอบครัวขึ้น
อีกหล่อนกลัดกลุ้ม จึงดื่มสุราอีกเพราะคิดว่าจะทำให้หล่อนสบายใจขึ้น และแก้ปัญหาทาง
อย่างได้ แต่การดื่มกลับตรงข้าม สุราทำให้หล่อนเสียการทรงตัวที่ดี เสียสติ จึงเกิดเรื่อง
โศกเศร้าขึ้น คือหล่อนทำให้ทารกแรกเกิดเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุขณะอาบน้ำ

เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ถูกใช้เป็นเครื่องดื่มผ่อนคลายความ
ตึงเครียดทั้งของร่างกายและอารมณ์ แฮร์รี่ เอิร์ล บูกานาน และพนักงานโรงพิมพ์บางคน
จะใช้บาร์เหล้าเป็นที่ผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยจากงานที่ได้ตรากตรำมาตลอดวัน ซึ่ง
อัฟโศคได้แสดงให้เห็นว่าในกรณีนี้สุราสามารถช่วยผ่อนคลายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
คือสุราสามารถกระตุ้นให้มนุษย์สดชื่นได้ และสุราเป็นสื่อทำให้มนุษย์ได้มีเวลาสนทนา
ปราศรัยกันอันเป็นทางออกหรือการผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียดได้ ถ้าอยู่บนพื้นฐาน
ของความเหมาะสม

ในช่วงอายุวัยกลางคนเมื่อแฮรีและเจนิสมีฐานะเป็นมิกแอนด์แล้ว เจนิสซึ่งเคยเลิกบุหรี่ และสุราหลังจากที่มีเรื่องอันน่าเศร้าคือการตายของบุตรสาวแล้ว หล่อนกลับมาดื่ม พดติกกรรมเกมอีกทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสามีไม่ชอบและหล่อนเคยสัญญาว่าจะเลิกแล้ว ใน ประเด็นนี้แสดงว่า เจนิส สนใจทั้งสองสิ่งนั้น มากกว่าสามี หล่อนทำสิ่งทีสามีมัก ทนไม่ได้เสมอ เพราะหล่อนคำนึงเพียงความสุขของหล่อนเท่านั้น การปฏิบัตินี้เป็น แนวทางหนึ่งของชาววักตุนิยมด้วย

"What happened is, he grew up," Janice says, finishing off the coconut liqueur, tilting her head back so her throat shows the pale rings that when her head is held normally are wrinkles. Her tongue probes the bottom of the glass. With Nelson and Pru part of the household, Janice drinks more freely, they sit around getting silly and waiting up for Jonny Carson or Saturday Night Live, her smoking has gotten back up to over a pack a day in spite of Harry's nagging to get her to quit.

(Updike. 1981 242)

งานอดิเรกและการพักผ่อนหย่อนใจที่เด่นและเป็นที่นิยมขึ้นชอบมากในหมู่บ้านวักตุนิยมคือ กีฬา ตัวแทนคนหนึ่งของชาววักตุนิยม คือ บาทหลวง เอ็คเคิลส์ ซึ่งโดยหน้าที่รับผิดชอบ พระควรมีหน้าที่ถ่ายทอดคำสอนของศาสนา อบรมสั่งสอนประชาชนตามครรลองของศาสนา เท่านั้น บาทหลวงเอ็คเคิลส์เป็นตัวอย่างพระที่ไม่อยู่ในคุณสมบัตินี้ เขาใช้เวลาเกือบ ทั้งหมดของเขาอยู่กับกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะกอล์ฟ ปิงปอง และซอฟท์บอล แสดงให้เห็นว่า เอ็คเคิลส์ยังลุ่มหลงอยู่กับความสุขสนุกสนานที่ได้จากวักตุนิยม

ไม่ใส่ใจในคำสอนและภารกิจทางศาสนา เมื่อมีใครต้องการพบเขาเพราะเหตุผลทางศาสนา เช่นทำพิธีกรรมต่าง ๆ มักจะไม่สามารถหาเขาได้ที่โบสถ์ แต่กลับต้องไปหาเขาตามสถานที่ที่เล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่นตอนหนึ่ง อัฟไคค์กล่าวไว้ว่า

"Jack's at the church, probably playing ping-pong with one of his delinquent boys."

(Updike. 1960 · 168)

และอีกตอนหนึ่ง ดูซีราฟถึงสามีคือบาทหลวงเอ็คเคิลส์ว่า

His gaiety, he was always so gay. To know him back in seminary you would never think he would take all this so seriously, he and his friends sitting in their draughty old rooms lined with handsome blue exegetical works made it all seem an elegant joke. She remembers playing with them in a softball game that was the Athanasians against the Arians.

Updike. 1960 153)

กีฬาไถ่กลายเป็นเครื่องมือการพักผ่อน และผ่อนคลายของคนในสังคมวัตถุนิยมอย่างจริงจัง การเล่นกีฬาของชาววัตถุนิยมนี้ ประเภทของกีฬาจะขึ้นอยู่กับอาชีพการงาน และฐานะทางเศรษฐกิจด้วย เพราะกีฬาทุกชนิดที่ชาววัตถุนิยมนิยมเล่นกันล้วนแล้วแต่ต้องใช้เครื่องมือในการเล่นทั้งสิ้น อาทิ บาสเก็ตบอล เทนนิส กอล์ฟ และเรือใบ

แรบบิทหรือแฮร์รี แสดงออกถึงอุปนิสัยการชอบกีฬาตั้งแต่เป็นนักเรียนชั้นมัธยม ซึ่งครั้งหนึ่งเขาเป็นคารานักบาสเก็ตบอลของโรงเรียน และเมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว เขาก็ยังคงเล่นกีฬาอยู่แต่เพราะฐานะทางเศรษฐกิจยังไม่มีดีเขาจึงเล่นกีฬาด้วยการวิ่งต่อมาเพื่อเขามีฐานะทางเศรษฐกิจดีเขาก็หันมาเล่นกอล์ฟ

การเล่นเรือใบเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่คนชอบกันมาก แต่ก็มีข้อจำกัดเรื่องค่าใช้จ่าย เช่น เนลสัน เขารู้สึกตื่นเต้นมากเมื่อจ๊อเอยถึงการเล่นเรือใบ แต่เด็กที่มีพ่อแม่ฐานะยากจนอย่างแฮร์รีไม่สามารถทำให้ลูกได้มีโอกาสเล่นกีฬาดังกล่าว ซึ่งต่างกับจิลที่พ่อแม่มีฐานะการเงินดี หลอนจึงมีโอกาสเล่นกีฬานี้

...Jill moves them into the kitchen, towing Nelson along on the thread of her voice. "You're lucky, you're going on a boat. I love boats. Back home we had a twenty-two-foot sloop.

"What's a sloop?"

"It's a sailboat with one mast."

"Some have more?"

"Of course. Schooners and yawls. A schooner has the big mast behind, a yawl has the big one up front. We had a yawl once but it was too much work, you needed another man really."

"You used to sail?"

"All summer until October. Not only that. In the spring we all used to have to scrape it and caulk it and paint it. I liked that almost the best, ..."

(Updike. 1971 133)

อย่างไรก็ตามอัฟไคค์ได้แสดงให้เห็นถึงจุดหมายแฝงของการเล่นกีฬาไว้ว่า การเล่นกีฬาของชาววัตุนิยมหรือคนที่อยู่แควลุ่มคว้ยชาววัตุนิยมนั้นแท้จริงแล้วแต่ละคนมีจุดหมายบางอย่างอยู่ในใจ เช่น มาทหลวงแจ๊ค เอ็คเคิ้ลส์ ซึ่งแม้จะเป็นพระก็ไม่สามารถตัดขาดจากความสุขที่ได้จากร่างกาย เขายังลุ่มหลงอยู่กับความสุขทางร่างกาย เขาไปเล่นกอล์ฟเพื่อจุดหมาย 2 ประการ คือ เป็นการผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย และเป็นการหาโอกาสศึกษาค้นหาข่าวสารข้อมูลส่วนตัวของบุคคลต่าง ๆ เขารู้สึกมีความสุขมากที่ได้เล่นกอล์ฟอยู่กับแรบบิท เพราะนอกจากแรบบิทจะเป็นคู่แข่งที่แม่จะมีใหม่แต่ก็เล่นได้ก็แล้ว เขายังถือโอกาสถามความในใจ ความเป็นมาของปัญหาชีวิตครอบครัวของแรบบิทอีกด้วย

"I enjoy it most of the time."

"They say you do. They say you're becoming quite an expert golf player."

Oh dear. And he thought he was relaxing. He thought for the moment they were on the porch of a shabby peeling house and she was a long suffering fat factory wife who had learned to take life as it came. That is what she looked like,...He tries to imagine Harry four year ago, and gets a presentable picture tall, fair, famous in his school days, clever enough a son of the morning. His air of confidence must have especially appealed to Janice. David and Michal. Defraud ye not one the other...He scratches his forehead and says, "Playing golf with someone is

a good way to get to know him. That's what I try to do, you understand-get to know people. I don't think you can lead someone to Christ unless you know him."

(Updike. 1960 122)

สำหรับแรมบิทนั้น เนื่องจากสภาพของสังคมวัตถุนิยมที่ไร้ความแน่นอน มีแต่ความสับสนวุ่นวาย คนไม่สนใจความรู้สึกของกันและกัน แรมบิทไม่มีเพื่อนที่เข้าใจเลย แม้เพียงคนเดียว การเล่นเกมกีฬาของเขาจึงเป็นทางที่อาจจะนำเขาไปสู่ความไม่อ้างว้าง มีเพื่อนได้ ซึ่งเมื่อเขาฐานะร่ำรวยขึ้น และเล่นกอล์ฟเขาก็มีทีมเล่นเกมกีฬาที่เป็นกลุ่มประจำอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม การต้องการเพื่อนเป็นเพียงส่วนภายนอกเท่านั้น จุดประสงค์ที่แท้จริงของเขาคือต้องการใช้การเล่นกีฬาเป็นทางให้เขาพบกับความจริงของชีวิต ความเชื่อทางศาสนาวิญญาณ และสิ่งเหนือธรรมชาติซึ่งเขาเชื่อถือ แต่เขาค้นหาอยู่ตลอดชีวิตก็ยังไม่สามารถบรรลุได้เพราะสภาพสังคมเต็มไปด้วยสิ่งกีดขวางทางจิตใจ และวิญญาณ

วันเด็ก ๆ นั้นก็มักหาความสุข การบันเทิงจากวัตถุที่พ่อแม่สรรหามาให้ เด็กมักจะลุ่มหลงอยู่กับของเล่นที่เป็นวัตถุ เพราะเป็นไปตามแบบที่เพื่อน ๆ เล่นกัน เช่น บิล्ली ซึ่งพ่อทิ้งไปได้รับของเล่นชุดเซพพอมามากมาย - หักรดจักรยานขนาดเล็ก เครื่องเล่นแผ่นเสียง และเป็นบรรณาการของบรรณาการของเด็กที่มักจะโอ้อวดสมบัติ พัสถานหรือของเล่นที่ตนมีอยู่ต่อเพื่อน เนลสันซึ่งเป็นเพื่อนเล่นกับบิล्लीจึงอยากมีเหมือนเพื่อน แต่ก็เพราะสาเหตุหรืออุปสรรคทางการเงิน แอริไม่สามารถหาให้ลูกได้ เนลสันจึงเกิดปมค้อยว่าไม่มีสิ่งพืชนอยากได้ เนลสันรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่พ่อแม่ไม่ซื้อจักรยานเล็กให้ทั้ง ๆ ที่เขาอยากได้นมาก

"Where's Nelson?"

"He's gone with Billy Fosnacht to Brewer to look at minibikes."

"I don't want him looking at mini-bikes. He'll get killed." The other child his daughter was killed. The world is quicksand. Find the straight path and stick to it.

"Oh, Harry, it won't do any harm to look. Billy has one he rides all the time."

"I can't afford it."

(Updike. 1971 33)

ประเด็นนี้ฮัฟไคค์แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมวัตถุนิยมนี้จะถูกรัดดูรอนงำ อยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นเนลสันจึงเต็มใจเมื่อจิลชวนไปขอทานเพื่อนำเงินมาซื้อเก้ต้า โดยไม่คำนึงถึงความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศของพ่อแม่ ทั้งนี้เพราะของเล่นที่จะให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่เด็กในสังคมแบบนี้ไม่ใช่วิถีทางเดิมที่ใช้พลละกำลังของเด็ก และจินตนาการในการคิดหาการละเล่นตั้งแต่ก่อนแล้ว ในอดีตเด็กจะสนุกสนานกับการเล่นด้วยการวิ่ง การซ่อนหา การเล่นบทบาทสมมุติด้วยการใช้จินตนาการต่าง ๆ เช่น การเล่นตำรวจจับผู้ร้าย การเล่นเป็นชีวิตสัตว์ต่าง ๆ เช่น สมมุติว่าตนเป็นนกเป็นไม้ซึ่งพูดได้ เป็นต้น ซึ่งการเล่นดังกล่าวเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์แบบใช้จินตนาการได้ดี แต่ในสังคมวัตถุนิยมปัจจุบันเด็ก ๆ หากความบันเทิงความสุขความเพลิดเพลินได้จากวัตถุที่ต้องซื้อหาด้วยเงินตราแพงบ้าง ถูกบ้างตามแต่กำลังทรัพย์ของพ่อแม่ เช่นตัวอย่างของบิลลี ซึ่งฮัฟไคค์บรรยายว่า

Around the clippings the boy had drawn with various colours of ballpoint flowers, peace signs, Tao crosses, musical notes, psychedelic rainbows, those open ended swirling doodles associated with insanity before they became commercial. Also there are two Polaroid snaps of the ruin, Billy took them Monday with a new camera his father had given him...

(Updike. 1979 301)

แหล่งความบันเทิงที่สำคัญคือ ภาพยนตร์และโทรทัศน์ โดยเฉพาะโทรทัศน์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตชาววัตถุนิยมไปเสียแล้ว โทรทัศน์อยู่กับคนทุกเพศทุกวัยแม้แต่คนเจ็บป่วยอย่างนางอัสตรอม โทรทัศน์มีบทบาทก่อครอบครัวยุคใหม่ในสังคมนี้มาก แม้แต่เวลาอาหารมื้อเย็น อันเป็นเวลาครอบครัวได้พบหน้ากัน อยู่กันพร้อมหน้าทั้งครอบครัว โทรทัศน์ก็เข้ามาแทรก แฮร์รี่และเนลสันดูโทรทัศน์ระหว่างรับประทานอาหารเย็นซึ่งให้ความบันเทิงแก่เขาได้บ้างตามสมควร เนื้อเรื่องในโทรทัศน์ที่เขาดูสะท้อนให้เห็นชีวิตจริงที่เขาประสบอยู่ คือ การที่สามี-ภรรยาไม่ค่อยได้พบกันเพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับสังคมวัตถุนิยมวนวายหรือเรื่องราวของภรรยาที่ไม่ชอบงานแม่บ้าน แฮร์รี่รู้สึกชั้นที่บังเอิญชีวิตเขาก็เหมือนภาพยนตร์ โทรทัศน์ที่กำลังดู

In this skill the lone Ranger has a wife. She stamps around a cabin saying how she hates housework, hates her lonely life. "You're never home," she says, "You keep disappearing in a cloud of dust with a hearty "Heigh-ho, Silver," The unseen audience laughs, Rabbit laughs.

(Updike. 1971 25)

อย่างไรก็ตามโทรทัศน์เป็นสิ่งที่น่าเบื่อสำหรับคนที่เบื่อหน่ายทอล์กโชว์ที่หา
 แก่นสารแน่นอนไม่ได้ เช่น จิล หรือ เนลสันที่ถูกเลี้ยงดูมาพร้อมหรือด้วยโทรทัศน์
 พวกเขาเชื่อเรื่องราวการโทรทัศน์ที่เต็มไปด้วยโฆษณาเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า
 แต่เด็กส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากรายการโทรทัศน์มากเพราะสื่อมวลชนประเภทนี้สามารถ
 ดึงความสนใจได้ง่ายเพราะประกอบด้วยทั้งเสียงและภาพที่มีชีวิตชีวาและมีสีสัน

He chews and stares at the unhabited aquarium of
 the television screen. Ought to smash it, poison,
 he read somewhere the reason kids today are so
 crazy they were brought up on television, two
 minutes of this, two minutes of that.

(Updike. 1971 130)

ทั้งนี้อัพไดค์ได้สะท้อนให้เห็นผลของโทรทัศน์ว่าแท้ที่จริงแล้วไม่ได้ให้ความ
 บันเทิงหรือผ่อนคลายอย่างแท้จริง แฮร์รี่ อังสตรอม จึงยังคงสงสัยความไม่แน่นอนของ
 สังคมและแสวงหาความจริงแท้ของตัวตนต่าง ๆ อีกต่อไป ท่ามกลางความสับสนของสังคม
 สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจในทศวรรษ 1980 ผู้คนก็มีวิธีพักผ่อนหย่อนใจในแบบต่าง ๆ
 โดยเฉพาะในรูปแบบของเพศสัมพันธ์และการกีฬา ทั้งสองสิ่งนี้ยังเป็นการกระทำที่
 ได้รับความนิยมมากในหมู่ชาวอเมริกัน ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นการหาความสุขทางกายเช่น
 เดียวกัน ชาวอเมริกันไม่สนใจที่จะหาความสุขทางใจเพราะคิดว่าวิธีหาความสุขทางกาย
 เห็นได้ในปัจจุบัน ไม่ใช่สิ่งเพ้อฝัน อันเป็นแนวความคิดแบบจิตนิยม
 ขณะนี้แฮร์รี่มีฐานะการเงินและเศรษฐกิจดีมากคนหนึ่ง เขาจึงกลายเป็นคนมีชื่อเสียง มีพรรคพวก
 เพื่อนฝูง ซึ่งต่างจากแฮร์รี่หรือ แรบบิทคนเก่าที่ไม่มีใครรู้จัก ทั้งแฮร์รี่และแจนนิสได้เป็น
 สมาชิกของสโมสรต่าง ๆ เช่น สโมสรฟลายอิง อีเกิ้ล ที (Flying Eagle Tee)
 และ แร็กเกต (Racquet Club) สโมสรเหล่านี้ทำให้แฮร์รี่และแจนนิสมีเพื่อนสนิท

การผ่อนคลายอารมณ์ หรือการพักผ่อนที่บุคคลพึงกล่าวได้รับคือ ความสุขที่ได้จากการ เล่นกีฬา และเกมส์ชนิดต่าง ๆ เช่น เทนนิส กอล์ฟ วอลเลย์บอล เล่นไพ่ เป็นต้น ซึ่ง แอร์รู้สึกมีความสุขที่ได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวตามสโมสร เขาชอบการชุมนุม ของคนมาก ๆ และรู้จักกันทั่ว มีน้ำใจต่อกัน ซึ่งตรงข้ามกับชีวิตทั่ว ๆ ไปในเมือง ที่แม้จะอยู่ใกล้กันแต่เพื่อนบ้านก็ไม่รู้จักกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเขาต้องการความสัมพันธ์ คำนึงจิตใจนั่นเอง

"It hardly seems worth it," he says, enjoying now the prolonged focus on him, the comedy of delay. Sunshine on the mountain. The second gin is percolating through his system and elevation his spirits. He loves this crowd, his crowd, and the crowds at the other tables too, that are free to send delegates over and mingle with theirs, everybody knowing everybody else, and the kids in the pool, that somebody would save even if that caramel-colored lifeguard-girl popping bubble gum weren't on duty...

(Updike. 1981 63)

แอร์พอใจมากที่ภรรยาเขาก็ชื่นชอบการเข้าสโมสร เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ และพูดคุยกัน ตามประสาผู้หญิงที่เป็นเศรษฐีใหม่เช่นเดียวกับเขา เขามีความสุขที่ได้เห็นภรรยาเข้าสังคม กับสมาคมหรือสโมสรต่าง ๆ ได้ เขามีความสุขมากจนอดคิดถึงอดีตไม่ได้ เขาอยากให้อแม่ และน้องสาวได้พบกับความสนุกสนานในสโมสรเหล่านี้บ้าง เพราะตลอดชีวิตพ่อต้องจำมาจากการตรากตรำงานที่โรงพิมพ์ พ่อจึงคัดค้านคนร่ำรวย โลก และสอนให้ลูกไม่ไว้วางใจใคร

Harry is thinking of his own parents. They should have belonged to a club. Living embattled, Mom feuding with the neighbors, Pop and his union hating the men who owned the printing plant where he worked his life away, both of them scorning the few kin that tried to keep in touch, the four of them, Pop and Mom and Harry and Mom, against the world and a certain guilt attaching to any reaching up and outside for a friend. Don't trust anybody. Andy Mellon doesn't, and I don't. Dear Pop. He never got out from under. Rabbit basks above that old remembered world, rich, at rest.

(Updike. 1981 67)

ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของแฮร์รี่ว่า เขาเป็นคนที่คิดคำนึงถึง และเห็นความสำคัญของจิตใจ อดีต และอนาคตของบุคคลอันเป็นที่รักด้วย แม้ว่าพ่อแม่ จะจากโลกนี้ไปนานแล้ว แต่เขาก็กังวลถึงและปรารถนาให้พ่อแม่มีความสุข ซึ่งแนว ความคิดนี้คือจิตนิยมนั่นเอง ซึ่งตรงข้ามกับวัตถุนิยมที่ไม่คิดถึงคนที่ล่วงลับไปแล้ว นอกจากที่แฮร์รี่ที่ต้องมีคู่หรือพรรคพวกร่วมเล่นอย่างเทนนิสหรือกอล์ฟแล้ว แฮร์รี่ยังคง วิ่งออกกำลังกายตลอดมา ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์สองประการคือเพื่อลดน้ำหนักและ เพื่อให้อวัยวะและสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เขาเชื่อว่าการออกกำลังกายจะชนะโรคมัย ไช้เจ็บได้ เมื่อเขาคิดถึงความตายของถนนรอบข้างความไม่แน่นอนของสังขารที่เกิดขึ้น เขาก็อดคิดไม่ได้ว่าถ้าพ่อแม่ได้ออกกำลังกายบ้าง อายุคงจะยืนยาวกว่านั้น แสดงว่า เขาเชื่อว่าร่างกายมนุษย์มีได้อ่อนนอกเหนือธรรมชาติ

Papery - white feet that got mottled and marbled with veins finally . if he'd ever have exercised he might have lived longer.

(Updike, 1981 132)

การแสดงออกเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดที่ชาววัตถุนิยมปฏิบัติกันมากอีกประเภทหนึ่งคือการมีเพศสัมพันธ์ จะเห็นว่านวนิยายชุดนี้มีเรื่องกีฬาและเพศสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยตลอด เพศสัมพันธ์ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชาววัตถุนิยม ตัวละครทุกตัวในหนังสือทั้ง 3 เล่มเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์โดยตลอดทั้งนี้ เป็นความสนใจของอัฟไดค์ที่ต้องการเสนอให้เห็นถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่แวดล้อมด้วยวัตถุ และปัญหาเกี่ยวกับวัตถุ ตัวละครแต่ละคนพยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ ก็ไม่ประสบความสำเร็จ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แต่ละคนก็ยังครุ่นคิดถึงปัญหาอยู่ ดังนั้นการสนใจบรรยายจากเพศสัมพันธ์จึงมิใช่การบรรยายที่อุจาดหรือลามกอนาจาร แต่เพื่อแสดงให้เห็นถึงความฉวมเหลวในชีวิตสมรส และความสุขทางเพศที่ธรรมชาติกำหนดให้ ซึ่งการฉวมเหลวนี้เป็นผลจากวัตถุรอบข้างของบุคคลนั่นเอง

ดังนั้นในขณะที่อยู่ตามลำพังกับหุ่นนอน ทั้งหุ่นนอนที่เป็นภรรยาและหญิงอื่น แฮร์รี่จะไม่พบกับความสุขอันแท้จริงจากการมีเพศสัมพันธ์นั้นเลย เพราะใจเขายังคิดถึงจิตใจอยู่เสมอ เช่น ขณะที่เขายู่กับภรรยาเขาจะคิดถึงศาสนาเสมอ เขารู้สึกเป็นสุขใจเมื่อเห็นผู้คนแต่งตัวไปโบสถ์

Church bells ring loudly. He moves to her side of the bed to watch the crispy dressed people go into to limestone church across the street, whose lit window had lulled him to sleep. He reaches and pulls up the shade a few feet. ... The thought of these people having the bold idea

of leaving their homes to come here and pray
 pleases and reassures Rabbit, and moves him to
 close his own eyes and bow his head with a
 movement so tiny Ruth won't notice. Help me,
 Christ. Forgive me. Take me down the way.
 Bless Ruth, Janice, Nelson, my mother and father,
 Mr and Mrs Springer, and the unborn baby. Forgive
 Tothero and all the others. Amen.

(Updike. 1960 74)

อัฟไคส์ชี้ให้เห็นว่าแฮร์รีไม่ประสมกับความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เพราะใจ
 เขาคุ่นคิดถึงศาสนาและพระเจ้าอยู่ตลอดเวลา เขาไม่มีโอกาสไปโบสถ์ เขาก็แอบ
 สวดภาวนาและแผ่เมตตาแก่บุคคลใกล้เคียงทุกคน แสดงให้เห็นว่า แม้ใจหนึ่งต้องการ
 หาความสุขทางวัตถุ และร่างกาย แต่ส่วนลึกของจิตใจ แฮร์รีต้องการที่พึ่งและความสุข
 ทางใจอันเป็นความคิดและแนวปฏิบัติของจิตนิยมมากกว่าความต้องการความสุขจากเพศสัมพันธ์
 ครั้งนั้นบางครั้งการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงชายจึงอาจไม่ใช่เกิดจากความรักฉันทันที
 ภรรยา หรือคนรัก แต่เป็นไปเพื่อพยายามผ่อนคลายความตึงเครียดนั่นเอง ชาววัตถุ
 นิยมจึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการรังเกียจคนที่ไม่รัก ตรงกันข้ามพวกเขาสามารถมีเพศ
 สัมพันธ์ทั้ง ๆ ที่ต่างฝ่ายต่างมีพันธะทางการแต่งงานกับคู่อื่นของตนแล้ว เช่น แจนีส
 มีความสัมพันธ์ทางเพศกับ ชาร์ลี ทั้ง ๆ ที่ยังเป็นภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายของแฮร์รี
 (ซึ่งปรากฏในเล่ม 2) และในเล่มที่ 3 คือ แรบปีท อีส ริช ซึ่งเป็นเหตุการณ์ในปี
 1979 ปรากฏมีเพศสัมพันธ์ที่แปลกยิ่งกว่านั้นคือการแลกเปลี่ยนคู่นอนกันในหมู่เพื่อนสนิท
 ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นว่าคนไม่คำนึงถึงจิตใจ หรือควาเชื่อถือทางศาสนาอีกแล้ว แท้กลับมุ่ง
 หาความสุขจากกายเท่าที่ตนปรารถนาเท่านั้น นั่นคือลัทธิวัตถุนิยมนั่นเอง

อย่างไรก็ตามอัฟโกล์ได้เสนอแนวความคิดใหม่ว่าวิถีการผ่อนคลายหรือหาความบันเทิงจากทางกายนั้นมิได้สร้างความสุขที่แท้จริงให้คน แอร์รู้สึกสนุกสนานไปกับกิจกรรมต่าง ๆ ในสโมสรได้ไม่นานเขาก็เริ่มเบื่อ เพราะมีความไม่เข้าท่าอยู่หลายอย่าง เช่น คนมักชอบใช้สโมสรเป็นแหล่งนินทาวาร้ายกัน หรือโอ้อวดสิ่งต่าง ๆ ของตน รวมทั้งการพูดคุยที่ไร้สาระ อีกทั้งสโมสรต่าง ๆ ยังมีการแบ่งแยกประเภทกันอย่างเอกเทศดูไม่มีความจริงใจต่อกันเลย เช่น Brewer Country Club เป็นสโมสรสำหรับผู้ประกอบอาชีพแพทย์ และชาวฮิวโดโดยเฉพาะ Tulpehochen club สำหรับครอบครัวของเจ้าของโรงสีเกาและทนายความของครอบครัว เป็นต้น ส่วนเบอร์นั้นจะต้องอยู่สโมสรของคนที่เป็นพื้นฐานคือ Flying Eagle

Ronnie Harrison is trying to entrance Joanne and Cindy at once with a story that involved a lot of deep - pitched growling as the hero - self talks back to the villain other. What a conceited shit

(Updike, 1981 163)

การบันเทิงอีกประเภทหนึ่งคือคนตรี แต่การบันเทิงที่ได้จากคนตรีนี้ ผู้คนมักทำตามกันโดยไม่ก่อให้เกิดความสนุกเพลิดเพลินหรือราบรื่นด้วยตนเอง ในทศวรรษก่อนคนนิยมก็ต่ำ แต่มาถึงทศวรรษนี้ก็ต่ำกลับตกอันดั้นไป และหันบานิยมเล่นดนตรีประเภทชลุ๊ตแทน ตัวละครที่เป็นตัวแทนของคนที่คลั่งไคล้คนตรีก็ชื่อ ออลดี ซึ่งครั้งหนึ่งเขาตั้งใจจะไปโดยไม่ส่งสารเห็นใจก็เพราะเพียงความต้องการที่จะแสดงออกทางก้านคนตรีได้อย่างอิสระ และดำเนินชีวิตแบบฮิปปี ออลดีเป็นคนเก่งทางก้านคนตรี เขารู้สึกดีใจมีความสุขที่ได้มีโอกาสคุยเรื่องคนตรี การที่ออลดีไปใช้ชีวิตแบบฮิปปีนี้ก็คือการต่อต้านวัตถุนิยมนั่นเอง เพราะคนตรีเป็นสิ่งที่บันเทิงใจ

สำหรับวิทยุและโทรทัศน์ที่เป็นแหล่งการบันเทิงชนิดหนึ่งนั้น กลับไม่ได้ให้ความสุข หรือความบันเทิงแก่คนอย่างแท้จริง เพราะค่านึงถึงประโยชน์ที่จะได้จากการขายโฆษณา มากกว่าการบันเทิงที่จะให้แก่ผู้ฟังหรือผู้ดู แอร์ชอบฟังวิทยุที่มีคนตรีที่เขาโปรดปราน อาทิเช่น บาบรา สตรัยแซนด์ (Babra Streisand) แต่เขาก็เบื่อวิทยุเมื่อมีข่าวและโฆษณาสลับ ข่าวต่างๆ ที่ออกอากาศนั้นมักเป็นข่าวเกี่ยวกับความไม่สงบ เช่น น้ำมันขาดแคลน สกાયแล็บหรือห้องปฏิบัติการลอยฟ้าเปลี่ยนแปลงกำหนดการลงสู่พื้นโลก ข่าวฆาตกรรมจากทั่วทุกสารทิศ

The music stops, the news comes on. A young female voice reads it, with a twang like she knows she is wasting our time. Fuel strikers. Three-Mile Island investigations continue. Date for Skylab fall has been revised. Somoza in trouble too. Stay of execution of convicted Florida killer denied... This annoys Rabbit, but his indignation at this pompous parsy's getting off scot-free dissolves in his curiosity about the next criminal case on the news, this is the Baltimore physician who was charged with murdering a Canada goose with a golf club ... The voice concludes, "A mercy killing or murder most foul."

(Updike. 1981 36 - 37)

สำหรับคนที่ฐานะทางเศรษฐกิจดี จะมีการพักผ่อนหย่อนใจอีกแบบหนึ่งคือการพักผ่อนตากอากาศชายทะเล เช่นที่ครอบครัวสปริงเงอร์เบิร์กก็อยู่เป็นประจำเพราะมีชายหาดและบ้านพักตากอากาศเป็นของตนเอง หรือไม่ก็ไปตากอากาศชายทะเลตามหมู่เกาะซึ่งมีทัศนัธรรมชาตึงดงามเป็นอาหารตา เช่น แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ที่ไปเที่ยวทะเลแคริบเบียน แต่สำหรับคนจนนั้นการพักผ่อนหย่อนใจทั้งหลายทั้งปวงที่เอ่ยอ้างแล้วล้วนเป็นสิ่งที่อยู่ในความฝันทั้งสิ้น ดังเช่นที่แฮร์รี่คิดถึงตนเองว่าเมื่อเป็นเด็กเขาไม่เคยมีโอกาสพักผ่อนถูกร้อนเลย เพราะไม่มีเงิน และเหมือนประเด็นอื่น ๆ อพโฟคส์แสดงให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้หาได้ทำให้คนพบความสุขอย่างแท้จริงไม่ แฮร์รี่และเจนนีส์ไปตากอากาศที่โพโคนอส (Poconos) แต่เขาก็หาความสุขไม่ได้เพราะจิตใจมัวแต่ครุ่นคำนึงถึงอดีต ครอบครัวแทบหมดหลังตลอดเวลา

...In his memory of these outings they always...
 Pop liked crabcakes and baked oysters but could never eat them without throwing up. When the Model A was tucked into the garage and little Mim tucked into bed Harry could hear his father vomiting in a far corner of the yard. He never complained about vomiting or about work, they were just things you have to do, one more regularly than the other.

(Updike. 1981 128)

การศึกษาและการประกอบอาชีพ

สังคมแบบวัตถุนิยม ทำให้คนชั้นกลางระดับต่ำ (lower middle class) ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วยังไม่มีหลักฐานบ้านช่องเป็นของตนเอง ต้องเช่าบ้าน ซึ่งส่วนมากมักเป็นห้องชุด และหากมีเงินมีคู่สมรสที่ฐานะปานกลางอยู่ในระดับที่ค่อนข้างเป็นปีกแผ่นอย่างครอบครัวสปริงเงอร์ก็就会有การอุปถัมภ์ค้ำจุนด้านการเงินและการทำงานกัน แรมบิทได้รับการอุปถัมภ์ค้ำจุนจากครอบครัวของภรรยาตลอดเวลาจนบิดาของเจนิสถึงแก่กรรม เขาก็ยังได้รับการค้ำจุนโดยการเข้าดำเนินกิจการขายรถยนต์แทน

ชีวิตของคนในสังคมแบบวัตถุนิยมอยู่ได้ด้วยเงิน และคิดว่าเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิต เหตุการณ์ตอนที่แรมบิทหนีภรรยาไปทำให้นางสปริงเงอร์กระวนกระวายใจมาก คิดว่าเป็นความผิดของแรมบิทผู้เคี้ยวที่ทิ้งภรรยาซึ่งกำลังท้องแก่ไป นางกลุ่มใจและโกรธแค้นเขาแทนลูกสาว และคิดจะแก้แค้นบุตรเขยด้วยการฟ้องร้องเรียกค่าเลี้ยงดูเป็นจำนวนเงินมาก ๆ นางไม่คิดว่าปัญหานั้นอาจมาจากปัญหาอื่นที่ไม่ใช่ปัญหาของวัตถุหรือเงินทอง ซึ่ง เฟร็คไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ เฟร็ค สปริงเงอร์พยายามแก้ปัญหาของบุตรสาว และบุตรเขยด้วยความระมัดระวังรอบคอบ คือการใช้ความโอบอ้อมอารี ความมีเหตุผล และความเข้าใจ แต่ภรรยาเขาเป็นคนหนึ่งที่แสดงออกตามแนววิถีวัตถุนิยมอย่างมาก หลอนหาทุกอย่างตามแนวปฏิบัติของชาววัตถุนิยม คือทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อความสุขที่ได้จากวัตถุโดยไม่คำนึงถึงจิตใจ ซึ่งลักษณะของบุคลิกของนางตรงกันข้ามกับสามี ซึ่งใช้แนวปฏิบัติแบบจิตนิยม กล่าวคือ เขาพยายามศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาและศึกษาชีวิตของปัญหาด้วย จึงใช้ความมีเหตุผล ประกอบกับความเห็นอกเห็นใจ เข้าแก้ปัญหา

อัทไคค์ แสดงให้เห็นแนวทางแก้ปัญหาของชาววัตถุนิยมโดยให้เบสซีเป็นตัวแทน

"No, there are things to do. Perhaps you're right about the police. The law provides protection for wives, why not used it?"

"Fred's against it."

"Mr. Springer has good reasons. I don't mean merely business reasons. All the law can extract from Harry is financial support; and I don't think, in this case, that money is really the point.

In fact I'm not sure money is ever really the ...

(Updike. 1960 126)

และเหตุที่เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับเงิน เงินเท่านั้นเป็นสิ่งที่จับเวลาวัตถุต่าง ๆ ที่ปรารถนาได้ ดังนั้นในการประกอบอาชีพของคนในสังคมวัตถุนิยมนี้ ส่วนหนึ่งจึงดำเนินไปด้วยการฉ้อฉล หลอกลวง คดโกง บุคคลที่เป็นเหยื่อของสังคมแบบนี้บางคนก็มีความสุข เช่น ครอบครัวสปริงเงอร์ แต่บางคนก็ไม่อยากทนและไม่สามารถทนสภาพเช่นนั้นได้ แต่ในที่สุดเมื่อไม่มีทางเลือกเพราะเป็นวิธีที่ง่ายก่อกกระโดดลอยโจนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตัวละครเอกคือ แรมมิต ในตอนแรกมีอาชีพขายอุปกรณ์ทำครัวชื่อ แม็กกี้ พิลเลอร์ ซึ่งเขาต้องสร้างสถานการต่าง ๆ ขึ้นเพื่อหลอกล่อให้แม่บ้านเชื่อและซื้อสินค้าของเขา เขารู้สึกเป็นการหลอกลวง จึงเบื่อทั้ง ๆ ที่เขาเพิ่งทำงานนี้มาได้เพียง 4 สัปดาห์ เขารู้สึกว่าการสาธิตอุปกรณ์ดังกล่าว และการพรรณาสรรพคุณอย่างเกินความจริงนั้นเป็นสิ่งเสแสร้งไม่ควรกระทำ แต่เขาก็จำใจต้องทำ เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการช่วยให้ระบบเศรษฐกิจของโลกที่เป็นวัตถุนิยมที่ผู้คนคลั่งไคล้สินค้าต่าง ๆ ให้ดำรงอยู่ได้ ดังเช่นที่ผู้แต่งบรรยายไว้ว่า

That was good. Rabbit tries it, pinching the mouth together and then the wink, getting the audience out front with you against some enemy behind, Walt Disney or the MagiPeel Peeler Company, admitting it's all pretending but, what the hell, making it likeable. We're all in it together. Pretending makes the world go round. The base of our economy. Vitaconomy, the modern house wife's password, the one - word expression for economizing vitamins by the MagiPeel Method.

(Updike. 1960 10)

เศรษฐกิจและการประกอบอาชีพของคนในสังคมวัตถุนิยมนี้ นอกจากจะต้องแข่งขันกัน
 ในระหว่างคนแล้ว ยังมีวัตถุแข่งขันกับคนอื่นอีกด้วย ดังนั้นผู้คนจำนวนมากต้องถูกออก
 จากงาน หรืออยู่ในสภาพการทำงานที่ไม่มีความแน่นอน มันคง เพราะมีการใช้วัตถุ
 แทนแรงงานจากมนุษย์ในทุกแขนงวิชาชีพ แม้แต่สปีเดอ ก็ต้องเปลี่ยนงานไปทำอย่าง
 อื่นที่สังคมแบบวัตถุนิยมกำลังต้องการ อาทิ เป็นกณณสมเหล่า และสำหรับ แรบพิท
 ศ์วเอกของเรื่อง ก็เช่นเดียวกัน ในช่วงหนึ่งของชีวิตเขาก็ต้องออกจากงานที่โรงพิมพ์
 เพราะโรงพิมพ์ได้เปลี่ยนไปใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยขึ้นและใช้แรงงานคนน้อยลง
 คนงานจะถูกออกจากงานโดยไม่ได้รับความเห็นใจหรือช่วยเหลือจากใครทั้งสิ้น
 เป็นการแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมแบบนี้ให้ความสำคัญต่อวัตถุมากกว่าความสำคัญ
 ของคน

Rabbit tries to help him. "So no linotypers, huh?"

Pajasek looks up startled, his eyebrows arch and drop and there is a moment of spherical smoothness, with a long-clean highlight from the fluorescent tubes overhead. "I thought I made that point. That's part of the technical picture, that's where the economy comes. Offset, you operate all from film, bypass hot metal entirely. Go to a cathode ray tube, christ, it delivers two thousand lines a minute, that's the whole Vat in seven minutes. We can keep a few men on, retrain them to the computer tape, we've worked the deal out with the union, but this is a sacrifice, Harry, from the management point of view..."

(Updike. 1971 292 - 293)

จากข้อความตอนนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมวัตถุนิยมนั้นจะต้องต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่ตลอดเวลา อย่างเช่นหนังสือพิมพ์ แวฬ ที่จำเป็นต้องดำเนินการบริหารงานดังกล่าว คือปลดคนงานออกจากรายหนึ่งเพื่อให้เครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพการทำงานดีและรวดเร็ว เพื่อทันกับเหตุการณ์อันจะนำผลประโยชน์ทางด้านการเงินมาสู่ตน ซึ่งในแง่ของการบริหารกิจการธุรกิจ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่หากพิจารณาจากด้านพนักงานที่ถูกออกจากรายนั้นเป็นการกระทำที่ไร้ความปราณี ไม่คำนึงถึงความรู้สึกละและสวัสดิภาพของคนงาน คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ด้านวัตถุของเจ้าของกิจการเท่านั้น นี่คือ ลัทธิวัตถุนิยมโดยแท้

อย่างไรก็ตาม ฮัทไคส์ชี้ให้เห็นว่า คนที่อยู่ในสังคมแบบวัตถุนิยมนี้หนีไม่พ้นที่จะต้องยอมรับความสำคัญของวัตถุ เงินทอง คังเซน แจนิส ตัวละครเอกฝ่ายหญิง ซึ่งในความรู้สึกของหลอน การอยู่ร่วมกับพ่อ แม่ เป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาอย่างยิ่ง หลอนต้องการแยกตัวออกจากอ้อมอกพ่อ แม่ ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ โดยไม่คำนึงถึงจิตใจบุพการี และกระทำตามความประสงค์ของตนคือรีบแต่งงานเพื่อออกจากครอบครัวของบุพการี แต่ใจหนึ่งก็ตระหนักถึงความสำคัญของพ่อที่ป้าอาชีพขายรถ เพราะอาชีพอันสามารถหารายได้จำนวนมากของพ่อนี้เองที่ทำให้หลอนมีวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้ หลอนยอมรับว่าเพื่อนายที่จะไถ่ยื่นกว่า "lot" หรือร้านขายรถยนต์จากปากพ่อนับพันครั้ง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า หลอนเค็มโศกมาได้ มีเสื้อผ้าสวมใส่ มีของเล่น มีบ้าน มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ด้วยอำนาจของ "lot" นี้เอง ประเด็นนี้ผู้วิจัยก็คิดว่าฮัทไคส์มีจุดประสงค์ชี้ให้เห็นว่า แม้ว่ามันจะพยายามทำใจไม่ให้เกิดเรื่องวัตถุตกหักหลักเลียงไม่ได้ พวกเขาจึงต้องคำนึงถึงวัตถุเป็นอันดับแรก ในสังคมแบบนี้เงินมีความสำคัญมาก เพราะสามารถบันดาลวัตถุที่ต้องการได้ทุกอย่าง คนจึงเห่อดูเงินตรา และวัตถุดังกล่าว จะเห็นได้ว่าคนกลายเป็นวัตถุนิยมโดยไม่รู้ตัว ดังเช่นที่ฮัทไคส์ได้บรรยายถึงความสำคัญของ 'lot' ไว้ว่า (lot คือร้านขายรถยนต์)

She's heard him say the word 'lot' a million times it seems, he says it like no other man, it's dense and rich from his lips, as if all the world is concentrated in it. All the good things of her growing-up, her clothes, her toys, their house, came from the "lot".

(Updike. 1960 209)

หลักฐานอีกอันหนึ่งคือในช่วงที่เรบิทหนีภรรยาไปประมาณ 3 เดือนนั้น ภรรยา ก็ไปอาศัยอยู่กับบิดามารดาซึ่งเดิม บ้านเช่าของเขาจึงควรจะถูกเจ้าของบ้าน ยึด แต่การนั้นก็กลับไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อเขากลับมาหาภรรยาอีกครั้งหนึ่ง เขาก็ยังมีสิทธิ์ เช้าอยู่บ้านนั้นได้ ทั้งนี้เพราะบิดาของภรรยาเป็นเพื่อนกับเจ้าของบ้านและจ่ายค่าเช่า ให้ ในประเด็นนี้นอกจากจะเป็นการชี้ให้เห็นถึงอำนาจของเงินแล้วในสังคมวัตถุนิยม ยังแสดงให้เห็นว่า บัจจัย 4 อาทิ ที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิตก็ได้ กลายเป็นสิ่งที่หายากและขาดแคลนสำหรับคนที่ไม่มีบัจจัยทางวัตถุน้อยเสียแล้ว กล่าวคือ หากกล่าวเพียงเพียงเรบิท บ้านเช่าและเครื่องตกแต่งต่าง ๆ ในบ้านของเขาคงถูกเจ้าของ ยึดไว้โดยไม่มีค่าความปราชัย แต่เพราะเหตุที่เฟร็ด สปริงเงอร์ มีความเมตตาสงสารเขา และลูกสาวจึงดำเนินการดังกล่าว

The straight path is made smooth. Mr Springer had been paying rent on the apartment all along, it turns out, he is a personal friend of the land lord and had arranged it without troubling his daughter. He always had a hunch Harry would come back but didn't want to advertise it in case he was wrong. Harry and Nelson move in and start housekeeping...

(Updike. 1960 177)

ข้อความนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าเฟร็ด สปริงเงอร์ มีความเมตตาปราชัย และหวังดีต่อลูกสาวและลูกเขยอย่างบริสุทธิ์ใจไม่โกหกหวังสิ่งตอบแทน หรือหวังพยักเงินทอง แต่ประการใด อันเป็นแนวทางปฏิบัติแบบจิตนิยมโดยแท้จริง

ในปี 1979 สิ่งต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วงเวลาเพียง 10 ปี (1969-1979) ขณะนี้เป็นช่วงที่ 3 ของชีวิตของแฮร์รี อังสตรอม หรือ แรมบิท ในปีนี้แฮร์รีซึ่งเคยประสบแต่ปัญหาชีวิตอย่างโกลาหล ขณะนี้กลับร่ำรวยขึ้นอย่างกระชั้นชิดทั้งนี้เป็นเพราะ 'ความไม่แน่นอน' ที่ออฟฟิศต้องการเสนอแก่ผู้อ่าน เป็นการบอกว่า ความไม่แน่นอนอาจเกิดขึ้นได้เสมอ แฮร์รีมีฐานะร่ำรวยขึ้นในขณะที่ทั่วโลกกำลังขาดแคลนน้ำมัน ค่าเงินดอลลาร์อเมริกันกำลังตก แต่สิ่งเหล่านี้กลับไม่กระทบกระเทือนเขา เพราะในขณะที่เงินดอลลาร์ตก แต่ค่าของเงินเยน (Yen) ญี่ปุ่นกลับพุ่งขึ้น รถโตโยต้าที่เขาได้รับโอนกิจการมาจากเฟร็ด จึงขายดีขึ้นมา ยอดขายของรถโตโยต้าสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะใน 5 เดือนแรกของปี 1979

Good luck. Car sales peak in June for a three-hundred-car-a-year dealer like Harry this means upwards of twenty-five units, with twenty-one accounted for already and six selling days to go. Average eight hundred gross profit times twenty-five equals twenty grand minus the twenty-five percent they estimate for salesman's compensation...

(Updike. 1981 30)

จากสภาพการณ์นี้ จะเห็นได้ว่าแฮร์รีมีรายได้มากกว่าเดิมมาก ดังนั้นแฮร์รีจึงกลายเป็นคนร่ำรวย ขณะนี้เขาได้กลายเป็นราชาแห่งกิจการขายรถยนต์ จึงทำให้เขารู้สึกชอบกิจการรถยนต์ทั้ง ๆ ที่เขาเคยไม่ชอบธุรกิจประเภทนี้ เพราะคิดว่าเป็นการหลอกลวง เขากำลังขึ้นชมหลังไหลกับตำแหน่ง ฐานะใหม่ของเขา ซึ่งเขากลายเป็นบุคคลมีชื่อ ทั้งที่สังเกตเห็นได้ว่าขณะนี้ที่โต๊ะประจำตำแหน่งของเขามีป้ายชื่อติดไว้พร้อมกับตำแหน่ง ซึ่งเขาภูมิใจตำแหน่งหัวหน้านี้มาก ออฟฟิศแสดงให้เห็นว่าแฮร์รีกำลัง

ทำสิ่งที่เป็นการประกาศตนเอง เขาเคยเป็นคนที่ไม่มีใครรู้จัก แต่เดี๋ยวนี้เขากลายเป็น
นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จแล้วเป็นราชาแห่งธุรกิจรถยนต์ที่เขาชอบแล้ว แฮร์รี่ได้กลายเป็น
คนหลงใหลวัตถุโดยไม่ตั้งใจ

When he was around the lot it was like they were all trying to fill some big skin that Springer spent all his time and energy imagining, the ideal Springer Motors. When he died that skin became Harry's own, to stand around in loosely. Now that he is king of the lot he likes it here, the acre of asphalt, the newcar smell present event in the pamphlets and pep talks. Toyota mails from California, the shampooed carpet wall to wall, the yellowing basketball feats up on the walls along with the plaques saying kiwanis and Rotary and C of C and the trophies on a high shelf won by the Little league teams the company sponsors, ...and the little cards printed with HAROLD C. ANGSTROM on them and CHIEF SALES REPRESENTATIVE. The man up front. A center of sorts, where he had been a forward. There is an airiness to it for Harry, standing there in his own skin, casting a shadow.

(Updike. 1981 9)

เขาประสบความสำเร็จในการค้าเงินอย่างมากมาย รถโตโยต้าขายได้เองโดยเขาแทบจะไม่ได้อะไรที่แสดงว่าพยายามเลย ทั้งนี้เพราะบทบาทของโทรทัศน์ ซึ่งเคยเป็นสิ่งน่ารำคาญสำหรับเขาเมื่อ 10 ปีก่อน ขณะนี้โทรทัศน์กลับมีบทบาทช่วยเขาในด้านการประกอบอาชีพ เพราะมีการโฆษณาารถโตโยต้าตลอดเวลา อันเป็นการกระตุ้นเตือนสมองและจิตใจของคนอยู่ตลอดเวลา บัดนี้แฮร์รี่ชอบที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักรวัตถุเหล่านี้แล้ว เขาชอบการมีเงินมาก ๆ เพราะทำให้เขารู้สึกว่าตนได้กลายเป็นคนยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ประเด็นนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่า แฮร์รี่ได้กลายเป็นคนคลั่งไคล้เงินทองวัตถุเหมือนชาววัตถุนิยมทั่ว ๆ ไปแล้ว ทั้งนี้ฮัฟไค์เสนอโดยทางอ้อมว่าแฮร์รี่เองไม่เคยตั้งใจที่จะมีทัศนคติแบบวัตถุนิยมเลย แต่เขากลับเป็นเองเพราะวัตถุเหล่านั้นบังคับ

The cars sell themselves, is his philosophy.

The Toyota commercials on television are out there all the time, preying on people's minds.

He likes being part of all that, he likes the nod he gets from the community, that had overlooked him like dirt ever since high school.

The other men in Pottery and Chamber turn out to be the guys he played ball with back then, or their ugly younger brothers. He likes having money to float in, a big bland good guy is how he sees himself, ...

(Updike. 1981 9)

ความไม่แน่นอนที่ออฟไคค์แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดคือฐานะการเงินของ สตาวรอส หรือ ชาร์ลี ซึ่งทำงานเป็นพนักงานขายรถกับสปริงเกอร์มอเตอร์มาเป็นเวลานานแล้ว คือนานกว่าแฮร์รี่ถึง 2 เท่า แต่เขาก็ยังเป็นเพียง Senior Sales Representative ในขณะที่แฮร์รี่มาที่หลังเป็นถึง Chief Sales Representative ทั้งนี้เพราะ แฮร์รี่เป็นบุตรเขยของเฟร็ด สปริงเกอร์เจ้าของกิจการนั่นเอง

Charlie handles the used cars. Though he has been with Springer Motors twice as long as Harry, his desk is in a corner of the showroom, out in the open, and the title on his card is SENIOR SALES REPRESENTATIVE. Yet he bears no grudge.

(Updike. 1981 11)

ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นในวงการอาชีพธุรกิจนี้ับว่าเป็นความโชคดียิ่งของแฮร์รี่โดยแท้ ก่อนที่เฟร็ด สปริงเกอร์ จะถึงแก่กรรมนั้น กิจการรถโตโยต้าของเขาตกต่ำอย่างแสนสาหัส เพราะเกิดคู่แข่งขึ้นมาตามแบบฉบับของธุรกิจแบบวัตถุนิยมที่มีการแข่งขันกันเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด กิจการรถยนต์ที่รุดหน้ากว่ารถโตโยต้าในระยะนั้นได้แก่รถคันสัน โพลล์สวาเก้น วอลโว่ ฮอนด้า และเลอคาร์ แต่ครั้งเมื่อเฟร็ดถึงแก่กรรมได้ไม่นาน กิจการรถโตโยต้ากลับได้กำไรมากเพราะขายก็อันเป็นผลจากภาวะการขาดแคลนน้ำมันของโลก เงินดอลลาร์ตกทำให้คนกลัวเงินจะไม่มีค่าจึงซื้อของกันใหญ่ รวมทั้งสินค้าขนาดใหญ่ เช่น รถยนต์ ในทางตรงข้าม เมื่อรถญี่ปุ่นขายดี รถยุโรปหรืออเมริกันกลับขายไม่ได้ เพราะรถประเภทนี้สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงมากกว่า ดังนั้นแทนที่จะซื้อรถ คนที่ปรารถนารถนี้อยู่แล้วกลับอยากจะขาย แต่ก็ขายไม่ได้ บางคนจึงใจชั่วรถของตนออกมาจอกทิ้งไว้บนถนนเพื่อให้คนขโมย เพื่อจะได้เอาเงินประกันได้ ยิ่งกว่านั้นยังมีบางคน นารถออกบรีจาค หรือบางแห่งถ้าซื้อรถ คาซิแอล ก็จะมีแถมรถเซฟเวียท์

Buddy sees Harry as his straight man and calls, 'Hey Harry, did you see in Time where people stuck with their big old American cars are giving 'em to charity and taking a deduction or leaving 'em on the street to be stolen so they can collect the insurance? It said some dealer somewhere is giving you a free Chevelle if you buy a Cadillac Eldorado.'

(Updike. 1981 163)

การตามหาเงินของคนในสังคมที่มากด้วยวัตถุนี้ จะมีลักษณะที่ทุกคนต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอด คนไหนมีญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงในวงงานมากก็จะได้เปรียบคนที่ไม่มี กล่าวคือ คนที่มีฐานะดี พ่อแม่ญาติพี่น้องร่ำรวยย่อมมีโอกาสในการประกอบอาชีพมากกว่า และในทางตรงกันข้ามคนไม่มีเส้นสายหรือญาติพี่น้องก็ย่อมหางานทำได้ยาก และมีโอกาสถูกให้ออกจากงานได้โดยง่าย เพราะเจ้าของกิจการไม่เคยนึกถึงความลำบากของผู้อื่น นึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว เช่น เบสซี สปริงเงอร์ ให้ ชาร์ลี สตาวรอส ออกจากงาน ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นคนเก่ง อีกทั้งมีภาระรับผิดชอบตัวเองที่ร่างกายเจ็บป่วยอยู่เสมอ และเลี้ยงดูมารดา เบสซีไม่คำนึงถึงความจำเป็น และความรู้สึกของชาร์ลี หลอนคัดสินใจให้เขาออกเพียงเพื่อหาตำแหน่งงานให้เนลสันซึ่งเป็นหลาน อัฟโด๊คแสดงให้เห็นว่า เบสซีเป็นชาววัตถุนิยมอย่างแท้จริง หลอนไม่คำนึงถึงคนอื่น ๆ เลย เมื่อแอร์รี่ทักท้วงว่านอกจากจะกระทบกระเทือนชาร์ลีแล้ว ยังกระทบกระเทือนรายได้ของพนักงานอีก 2 คน คือ แจ็กและรูทีซึ่งฐานะการเงินไม่ดี และกำลังมีลูกอ่อน จึงจำเป็นต้องใช้เงินพิเศษจากการขายรถ นางเบสซี ก็ตอบว่าหลอนไม่สนใจคนอื่น ๆ

"I wasn't thinking so much of Jake and Rudy,"

Ma Springer says, with a frown resting one ankle on top of the other. "How much does Charlie make?"

(Updike. 1981 . 244)

ในประเด็นนี้บ่งว่าเป็นความจงใจของอัฟไกค์ที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของคนสองประเภทคือ แฮร์รี่ซึ่งมีใจเอนเอียงไปทางจิตนิยมที่สงสารเห็นใจและอยากช่วยเหลือคนที่ลำบากในขณะที่เบสซีไม่เห็นใจคนอื่นเลย คำนี้ถึงแค่ประโยชน์ส่วนตนซึ่งเป็นแนวทางของลัทธิวัตถุนิยม

ในภาวะเศรษฐกิจแปรปรวนเช่นนี้เป็นโอกาสดีสำหรับนักลงทุนในการที่จะลงทุนซื้อทองเพื่อเก็งกำไร ในช่วงเวลาไม่ถึงปีทองคำราคาสูงขึ้นถึง 60 % และคาดว่าทองคำจะมีราคาสูงขึ้นอีกเรื่อย ๆ จนกว่าสถานการณ์น้ำมันจะคลี่คลาย หนังสือพิมพ์ลงข่าวเรื่องราคาทองขึ้นอยู่ทุกวัน แฮร์รี่จึงตัดสินใจนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อทองเก็งกำไร ต่อมาไม่นานนักความเปลี่ยนแปลงในด้านธุรกิจการค้าทองคำก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่เกิดขึ้นมาแทนที่คือ เงิน เขาจึงขายทองคำที่ซื้อมาและคิดแล้วได้กำไรประมาณเคื่อนละ 1,000 เหรียญ แต่เขายังไม่พอใจเพียงเท่านี้ เขาซื้อเงินไว้เก็งกำไรอีก เพราะเงินกลายเป็นสิ่งที่กำลังขึ้นตัว คนซื้อเงินวันละล้าน ๆ เหรียญอเมริกัน การที่แฮร์รี่กระตือรือร้นที่จะหากำไรจากการซื้อขายทองคำ และเงินนี้แสดงว่าเขาได้กลายเป็นชาววัตถุนิยมอย่างเต็มตัว เพราะขณะนี้ฐานะการเงินของเขานับว่าอยู่ในขั้นคนร่ำรวยแล้ว แต่เขายังแสวงหาเงินเพิ่มให้มากขึ้นเท่าที่เขาคิดว่าจะหาได้ ประเด็นนี้อัฟไกค์ชี้ให้เห็นว่าแฮร์รี่เองนั้นก็มีความคิดเหมือนชาววัตถุนิยมทั่ว ๆ ไป ที่คิดว่าจะหาความสุขจากทรัพย์สินสมบัติเงินทองได้ แต่เขายัง รู้สึกไม่มีความสุขอย่างแท้จริงจากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แม้ว่าเขาจะมั่งมีก็ตาม เขาไม่มีความสุขจากการมีเงินมาก ๆ ซึ่งเขาก็ได้กำไรจากการซื้อขายตรงตามความมุ่งหมาย

ในสังคมที่ทุกคนคิดถึงแต่เงินทองและทรัพย์สินสมบัตินี้ ทุกคนต้องทำงานอย่างขมุกขมัว โดยเฉพาะคนจน ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความอยู่รอด แฮร์รี่ก็เช่นเดียวกัน บางขณะเขาก็มีความสุขที่สามารถมีทรัพย์สินสมบัติตามที่ตนนิยมยกย่อง แต่แท้จริงแล้ววัตถุหาได้ทำให้เขามีความสุขอย่างแท้จริงไม่ วัตถุสิ่งของกลับทำให้เขามีความทุกข์ที่ว่าเป็นต้องครุ่นคิดถึงเงินและกิจการค้าตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะสภาพสังคม เศรษฐกิจที่ต้องแข่งขันกัน

...as they sit bulky in their coats at the corner of her desk, that the price of gold per ounce had nearly touched five hundred this morning but now she can offer them no more than \$ 488,75 per coin, which with come to - her fingers dance unhampered by her nails, the gray display slot of the computer staggers forth with its bland magnetic answer - \$ 14,662.50. Harry calculates inwardly that he has made a thousand a month on his gold...

(Updike. 1981 337)

ตลอดเวลาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรสูงสุด และวัตถุสิ่งของต่าง ๆ แฮร์รี่จึงกลายเป็นคนที่กังวลแต่เรื่องเงินทอง แม้ไปพักผ่อนตากอากาศเขาก็ยังคิดถึงค่าโรงพยาบาล ค่าที่เสียจากการเล่นการพนันเมื่อคืนที่ผ่านมา คิดถึงกาไร-ขาดทุน การเสี่ยง เงินทองที่พ่อต้องทำงานหนักตลอดชีวิตเพื่อแลกกับมัน ทำให้แฮร์รี่ไม่มีความสุขในชีวิตเมื่อครุ่นคิดขึ้นมา เช่นตอนหนึ่งอัปไดค์ได้บรรยายถึงการคิดคำนึงถึงพ่อไว้ดังนี้

In his memory of these outings they always seem to be climbing toward the ocean as toward a huge blue mountain. Sometimes at night before-

falling to sleep he hears his mother say with a hiss, "Hassy." He sees now that he is rich that these were the outings of the poor, ending in sunburn and stomach upset. Pop liked crabcakes and baked oysters but could never eat them without throwing up. When the Model A was tucked into the garage and little Mim tucked into bed Harry could hear his father vomiting in a far corner of the yard. He never complained about vomiting or about work, they were just things you had to do, one more regular than the other.

(Updike. 1981 128)

และการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมธุรกิจก็เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในยุคที่พลังงานปรมาณูเฟื่องฟู คือสมัยของประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy Carter) สมัยการคาร์เตอร์เริ่มต้นขึ้นแล้ว คนเริ่มหันมานิยมรถอเมริกันขนาดใหญ่อีก กิจการซื้อขายรถยนต์ได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ ในต้นปี 1979 รถโตโยต้าขายดีที่สุด เพราะเงินดอลลาร์กำลังราคาตก แต่ในยุคของนิวเคลียร์นี้คนเลิกคิดเรื่องประหยัด เพราะไม่มั่นใจในชีวิต จึงต้องการหาความสุขให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้จึงไม่สนใจเรื่องการสิ้นเปลืองน้ำมันจากการใช้รถขนาดใหญ่

ในประเด็นของการเปลี่ยนแปลงรสนิยมการใช้รถของชาวอเมริกัน ซึ่งเคยนิยมใช้รถขนาดเล็กของญี่ปุ่นและเปลี่ยนกลับมาใช้ยุโรปและอเมริกา ดังเดิมนี่ เป็นการสะท้อนให้เห็นทัศนะวัตุนิยม 2 แง่ คือ ครั้งแรกนั้นเป็นการกระหายของชาววัตุนิยมที่ถือว่าเงินสามารถหาความสุขให้แก่คนได้ จึงต้องประหยัดเงินไว้และซื้อรถญี่ปุ่นขนาดเล็กเช่นโตโยต้า แต่ในที่สุดก็ไม่สมหวังจึงคิดแบบวัตุนิยมอีกแบบหนึ่งว่า คือ ความคิดที่ว่าใน

ขณะที่มีชีวิตรอยู่จะต้องกอบโกยความสุขให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งในทัศนะของผู้วิจัย การใช้รถยนต์ก็เป็นความสุขอย่างหนึ่งและระหว่างรถยนต์อเมริกันขนาดใหญ่กับรถยนต์ขนาดเล็ก รถอเมริกันยอมให้ความสะดวก ความสุข และความภาคภูมิใจอันเป็นสิ่งที่ชาวตะวันตกนิยมปรารถนาเป็นอย่างยิ่งได้มากกว่า ดังนั้นเมื่อเข้าสู่ยุคของปรมาณูเพียงพอ ชาวตะวันตกนิยมทั้งหลายก็รู้สึกไม่ค่อยมั่นคง อาจจะทวงก่อนที่จะถูกรูดและจากเหตุผลที่ว่า ชาวตะวันตกนิยมไม่เชื่อเรื่องภพหน้า พวกเขาจึงทำทุกอย่างเพื่อความสุขทางกาย จึงไม่คิดประหยัดอีกต่อไป เพราะหากประหยัดต่อไปต่อไปก็ไม่มีโอกาสหาความสุขได้อีกแล้ว จึงใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อความสุขในภพนี้เท่านั้น

"You really got rid of that snowmobile?"

"I can't believe it."

"People don't care about economizing anymore."

(Uphike. 1981 399)

นอกจากนิวเคลียร์แล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่ไม่แน่นอนและคาดไม่ถึงก็เกิดขึ้นอยู่เสมอ แอร์ได้นั้นได้ฟังการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ ทางสื่อมวลชนก็วิหุ ในปี 1980 นี้ สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย อาทิเช่น ประชาชนาจับดีการเตอร์ประกาศสนับสนุนการบอยคอตต์ (boycott) กีฬาโอลิมปิก 80 ที่มอสโคว์ นายกรัฐมนตรีอินเดีย นางอินทราคานธีสนับสนุนโซเวียตกรณีอัฟกานิสถาน ผู้แทนอเมริกัน พิลิปแคเรน แห่งอีลลินอยด์ โจนส์ข้อเสนอของวุฒิสมาชิกเอ็ดเวิร์ด เคเนดี เรื่องให้มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานปรมาณูเป็นกาน ทอรัส แม็คคาร์ทนี อีดีตันกร่องคณะ 4 เทาทอง ถูกจับติดคุกที่ญี่ปุ่น ฐานมีกัญชาไว้ในครอบครอง นายแพทย์ชาวสวิสประสบความสำเร็จในการแยกแยะเคมีเพื่อผลิตยารักษาโรคมะเร็งที่ชื่อ Interferon ราคาทองคำพุ่งขึ้นสูงอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เขาได้ขายไปแล้ว

ยิ่งกว่านั้น แม้ว่าขณะนี้เขาจะพอใจกับฐานะการงานและการเงินที่เป็นอยู่ของเขา แต่แฮร์รี่ก็ยังไม่สามารถหยุดยั้งความคิดของเขาในเรื่องที่ไม่สามารถมองเห็นได้ นั่นคือสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ เขาเริ่มคิดถึงความตาย ช่วงเวลาที่ผ่านมา 10 ปี มีสิ่งเปลี่ยนแปลงหลายประการที่ทำให้เขาคิดถึงสิ่งที่เขายังค้นหาไม่เจอ เพราะเวลาสั้น ๆ เพียง 10 ปี เขาพบเห็นคนใกล้ชิดตัวเขาตายไปแล้วรวม 10 คน เฟร็ด สปริงเงอร์ พ่อภรรยาตายด้วยโรคความดันโลหิตสูง เอิร์ล อังสตรอม พ่อของแฮร์รี่เอง ก็ตายด้วยโรคเดียวกันหลังจากที่แม่ของเขาตายได้ไม่นาน การตายของจิล เบ็กก็รีเบกกา ลูกสาวเขา ครูฝึกบาสเก็ตบอล หรือการภาพยนตร์ชื่อดังของโลกอย่างจอห์น เวย์น แฮร์รี่คิดว่าคนตายคงจะต้องเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ และตระหนักดีว่าอีกไม่นานเขาคงต้องตายเหมือนคนอื่น ๆ เพื่อปล่อยโอกาสให้แก่คนหนุ่มสาวขึ้นมาแทนที่

The dead, Jesus. They were multiplying, and look up begging you to join them, promising it is all right, it is very soft down here. Pop, Mom, old man Springer, Jill, the baby called Becky for her little time, Tothero. Even John Wayne, the other day. The obituary page every day shows another stalk of a harvest endlessly rich, the faces of old teachers, customers, local celebrities like himself flashing for a moment and then going down. For the first time since childhood Rabbit is happy, simply, to be alive. He tells Charlie. "I figure the oil's going to run out about the same time I do, the year two thousand. Seems funny to say it, but I'm glad I lived when I did. These kids coming up, they will be living on table scraps. We had the real."

(Updike. 1981 13)

อัลไพค์แสดงให้เห็นว่าแฮร์รี่เริ่มมีใจเอนเอียงออกจากวัตถุ และมุ่งไปยังจิตใจ เขาเริ่มมองเห็นความเป็นจริงของชีวิต ว่าชีวิตและวัตถุต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่อนิจจัง และรู้สึกมีความสุขเป็นครั้งแรกในชีวิต แสดงว่าอัลไพค์ต้องการแสดงให้เห็นว่า จิตนิยมทำให้คนมีความสุขอย่างแท้จริง

ขณะนี้แม้ว่าแฮร์รี่จะร่ำรวยขึ้นมีทรัพย์สินสมบัติพอประมาณ แต่เขาก็ยังรู้สึกว่าชีวิตของเขาว่างเปล่า บางครั้งเขารู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลกไม่มีใครเข้าใจเขาเท่าที่ควรแม้แต่ภรรยา เขารู้สึกว่า ตัวตนภายใน ของเขากำลังหลบหนีอีกความว่างเปล่าต่าง ๆ ที่กำลังเพิ่มมากขึ้น ๆ อันเป็นที่ที่เขามีแต่ความเพ้อฝันและคัมภีร์หรรคา ประเด็นนี้เป็นทศนะที่อัลไพค์เสนอแก่ผู้อ่านว่าชีวิตแบบชาววัตถุนิยม หรือชีวิตที่ดำเนินตามแบบวัตถุนิยม นั้นหาได้ให้ความสุขแก่บุคคลนั้นไม่ ตรงข้ามคนกลับแสวงหาความจริงแท้ของชีวิต จิตใจ และวิญญาณที่แท้จริงอันจะสร้างความสุขความสงบแก่ชีวิตได้ กล่าวคือความ รุ่งทางกายเพียงอย่างเดียวไม่ทำให้คนมีความสุขอย่างแท้จริง

In his inner life too Rabbit dodges among more blanks than there used to be, patches of burnt-out gray cells where there used to be lust and keen dreaming and wide - eyed dread,...

(Updike. 1981 16)

แฮร์รี่ได้รับความสุขจากวัตถุต่าง ๆ เพียงชั่วครู่ชั่วยาม แม้ในขณะที่อยู่บ้านอย่างพร้อมหน้าพร้อมตากัน ก็มีเขาเพียงคนเดียวที่หาความสุขไม่ได้ เขาจะต้องพยายามหาความสุขจากชีวิตภายในหรือใจของเขาเอง เป็นการยืนยันจากอัลไพค์ว่าคนจะมีความสุขอย่างแท้จริงจากใจ ไม่ใช่สิ่งแวคล้อมหรือวัตถุนอกกาย เพราะในสิ่งแวคล้อมของสังคมแบบวัตถุนิยมคนมักไม่นึกถึงใจคนอื่นดังเช่นที่อัลไพค์เสนอไว้ดังนี้

Melanie calls toward the kitchen, "Janice, can I be of any help?"

"No dear, thanks, it's all but done. Is everybody starving? Does anybody else want their drink freshened?"

"Why not?" Harry asks, feeling reckless. This bunch isn't going to be fun, he'll have to make his fun inside. "How about you Charlie?"

"Forget it, Champ. One's my limit. The doctors tell me even that should be a no-no, in my condition." Of Melanie he asks, "How's your Kool-Aid holding up?"

"Don't call it Kool-Aid, that's rude," Harry says, pretending to goust. "I admire any body of this generation who isn't polluting their system with pills and booze. Ever since Nelson got back, the sixpacks come and go in the fridge like, like coal down a chute." He feels she has said this before, recently.

"I'll get you some more," Melanie sings, and takes Charlie's glass, and Harry's too. She has no name for him, he notices. Nelson's father. Over the hill. Out of the world.

อัฟโด้ได้แสดงให้เห็นว่าคนที่จิตใจอ่อนโยน สุภาพ และให้เกียรติคนทุกคน อย่างแฉะนั้น ยากที่จะอยู่อย่างมีความสุขในสังคมได้ คนส่วนมากไม่เห็นความสำคัญ ของกันและกัน ดังเช่นเมลานี และคนอื่น ๆ ที่เขาเกี่ยวข้องกับในฐานะต่าง ๆ กัน

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้แฉะไม่หยุดนิ่ง และแสวงหาสิ่งที่เขายังไม่พบอยู่ ตลอดเวลา คือความวุ่นวายทั้งหลายในโลกของวัตถุนิยม เขาเกลียดความไม่ร่วมมือกัน เพราะความไม่ร่วมมือกันไม่เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันนี้เองทำให้เกิด ความวุ่นวาย ที่โลกนี้วุ่นวายอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะความไม่ร่วมมือกัน ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว อยากจะครอบงำทรัพย์สินของให้มากที่สุด เกรงธุรกิจการทำมาหากินไม่ราบรื่นสงบสุข เช่น คนขับรถบรรทุกนัดหยุดงานเดินขบวน เกิดจลาจลเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำมันที่ เลอวิตทาวน์ (Levittown) โดยมีการขว้างปาขวดเบียร์ ทำให้เกิดความเสียหาย ทั้งนี้และทั้งนั้นเกิดจากความมั่งม้นอยากได้ของชาววัตถุนิยมทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายผลิตและ ฝ่ายบริโภคน้ำมัน ดังนั้นแฉะซึ่งเป็นคนรักทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว รักธรรมชาติ เงินทองและคน เมื่อเห็นความวุ่นวายดังกล่าว จึงครุ่นคิดถึงชีวิตของคนตั้งแต่อดีตมา และเห็นความ จริงแท้ของชีวิต ก็คือความตาย เขาเริ่มลดความกลัวการตายลงทุกวัน เพราะคิดว่า พระเจ้าสรรคสร้างมาอย่างนี้ ขณะนี้ถึงเวลาที่จะต้องปล่อยให้หนุ่มสาวแสดงบทบาทแล้ว

...He doesn't blame people for many sins but he does hate uncoordination, the root of all evil as he feels it, for without coordination there can be no order, no connection. In this state she bumps against doorframes coming through and sets her glass on the sofa arm so a big translucent lip of contents slops up and over into the fuzzy gray fabric. Together...On the news, there is rioting in Levittown over gasoline, people are throwing beer

bottles full of gasoline, they explode, it looks like old films of Vietnam or Budapest but it is Levittown right down the road, north of Philadelphia. A striking trucker is shown holding up a sign saying TO HELL WITH SHELL. And Three-Mile. Island leaking radioactive neutrons just down the road in the other direction.

(Updike. 1981 48)

ในแง่นี้เป็นการบินย่นของอัฟโคโนว่าแฮร์มีทัศนคติการดำเนินชีวิตที่เอนเอียงไปทางจิตนิยมมากกว่าวัตถุนิยม เขาจำเป็นต้องทำกิจกรรมแบบชาววัตถุนิยมบางอย่างเพราะความจำเป็นที่สังคมแบบวัตถุนิยมบีบบังคับเขาอยู่ ดังนั้นเขาจึงคิดว่าแม้ว่าโลกนี้ยังมีสวรรค์สำหรับคนอยู่ก็ตาม แต่สวรรค์ทางวัตถุนั้นก็ทำให้คนเบื่อได้ และโลกยังเป็นที่ที่น่าเกรงขามอีกด้วย และสิ่งที่น่ากลัวน่าเกรงขามที่สุดในโลกก็คือตัวเราเอง ดังนั้นความตายหรือหุบผาดังศพลึงน่าตื่นเต้นและน่าสับสน นี่คือการทัศนคติทางจิตนิยมที่อัฟโคโนต้องการแสดงให้เห็นว่ายังมีปะปนและเป็นทัศนคติที่ยังแข็งแกร่งในสังคมวัตถุนิยมปัจจุบัน ถึงที่ได้บรรยายไว้ว่า

The problem is, even if there is a Heaven
how can there be one we can stand forever?
On Earth, when you look up from being bored,
things have changed, you're that much closer
to the grave, and that's exciting.

...From a certain angle the most terrifying
thing in the world is your own life, the fact
that it's yours and nobody else's.

(Updike. 1981 169)

ชีวิตของชาวอเมริกันที่ปรากฏ ในนวนิยายชุด Rabbit ทุกชีวิตตกเป็นเหยื่อของวัตถุนิยมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะวัตถุ และวัตถุนิยมที่เกิดจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และเทคโนโลยีได้แพร่หลาย ซึมซาบไปยังคนในแทบทุกครอบครัว ดังเช่นที่สก็อตเตอร์ ให้อัลดิสแกแอรี่ว่า

We are in your dreams. We are technology's nightmare. We are all the good satisfied nature you put down in yourselves when you took that mucky greedy turn. We are what has been left out of the industrial revolution, so we are the next revolution, and don't you know it?

(Updike. 1971 203)

การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในสมัยนี้ ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา มีการศึกษาภาคบังคับแล้ว หากแต่คนทั่วไป แม้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจจะไม่ดี แต่ก็พยายามให้ลูกเรียนถึงขั้นสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ สำหรับแฮร์รี่นั้นได้ศึกษาถึงชั้นมัธยมปลาย (High school) และออกมาประกอบอาชีพ ซึ่งแน่นอนอาชีพที่เขาสามารถทำได้ ย่อมไม่ใช่อาชีพที่อยู่ในระดับสูง หรือระดับผู้บริหาร แต่แฮร์รี่เป็นคนที่ดีว่าเป็นคนชั้นกลาง ฐานะการงานและการเงินยังไม่มั่นคง เขาเป็นพนักงานแนะนำสินค้า ส่วนภรรยา (เจนนิส) ซึ่งเคยเป็นพนักงานขายของก็ได้ออกจากงานเมื่อทั้งสองแต่งงานกันและทำหน้าที่แม่บ้านเพียงอย่างเดียว

เขาส่งเสียให้ลูกเรียนจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย ทั้ง ๆ ที่ลูกคือเนลสัน ไม่ตั้งใจเรียนก็ตาม แสดงให้เห็นว่าวัตถุนิยมได้มีอิทธิพลต่อการศึกษามาก อย่างเช่นกรณีของเนลสันนี้ พ่อแม่ส่งให้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัย เคนท์ ที่โอไฮโอ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ตั้งใจคงกล่าวแล้ว เขาจึงเรียนไม่สำเร็จ เพราะเขาเบื่อสภาพของสังคมในมหาวิทยาลัย โดยใจจริงแล้วเนลสันอยากศึกษาจนสำเร็จและได้รับวุฒิปริญญา เพราะ

เขาตระหนักถึงคุณค่าของมันว่า สังคมยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาระดับสูง แม้แต่ แอร์ก็ถูกความคิดนี้ครอบงำ เพราะคิดว่า แม้จะมีอาชีพขายรถยนต์ แต่ถ้าสำเร็จการศึกษา ระดับสูง ก็จะดำเนินกิจการได้ดีกว่า ดังเช่นที่เขาบอกกับลูกว่า

"We'll all take you in, how can we help? But you'd be worth a helluva lot more to the company and what's more to yourself if you'd finish up at college.

(Updike. 1981 132)

สำหรับแอร์นั้นคงได้กล่าวแล้วว่าเขามีทัศนะว่าการศึกษาคือทำให้คนสามารถประกอบอาชีพได้ดีกว่า เขาส่งเนลสันไปเรียนต่อที่ มหาวิทยาลัยเคนท์ เพราะไม่ต้องการให้ลูกมีชีวิตเหมือนเขาที่ไม่เคยมีโอกาสดำเนินชีวิตชั้นอุดมศึกษาเลย เขาต้องการให้เนลสันได้รับวุฒิบัตรการศึกษา แต่เมื่อเนลสันไปแล้ว กลับไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อการเรียนเท่าที่ควร เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเที่ยวเตร่กับเพื่อนหญิงประเภทต่าง ๆ เท่าที่แอร์รู้ได้แก่ เพื่อนหญิงคนหนึ่งเป็นนักดื่ม อีกคนหนึ่งเป็นหมอกุไฟ และในที่สุดเนลสันก็ไม่สามารถเรียนจบสำเร็จตามความมุ่งหวังของพ่อเพราะไปมีสัมพันธ์กับคนรักซึ่งเป็นเสมียนอยู่ในมหาวิทยาลัยและหลอนตั้งครรรภ์ เนลสันจึงต้องกลับบ้านแต่งงาน เหตุการณ์นี้ทำให้แอร์เสียใจมาก เพราะตัวเขาเองในวัยหนุ่มไม่เคยมีโอกาสดำเนินชีวิตถึงขั้นนี้เลย

"It'd be fun to have a daughter, wouldn't it?"

"Doubt it." Charlie lifts his palms so the legs of his chair slap to the floor. "What do you hear from Nelson?"

Harry turns vehement, "Nothing much, thank God," he says. "The kid never writes. Last we heard he was spending the summer out in Colorado with this girl he's picked up." Nelson attends college at Kent State, in Ohio, off and on, and has a year's worth of credits still to go before he graduates, though the boy was twenty-two last November.

"What kind of girl?

"Lordy knows, I can't keep track. Each one is weirder than the last. One had been a teen-age alcoholic. Another told fortunes from playing cards. I think that same one was a vegetarian, but it may have been somebody else. I think he picks'em to frustrate me."

(Updike. 1981 . 29)

จากบทสนทนาที่ อพโคคชี้ให้เห็นว่า พ่อและลูกมีทัศนคติแตกต่างกัน แอร์รี่นั้นมีความยึดมั่นในการศึกษามาก ทั้งนี้เป็นเพราะเขาไม่เคยได้เล่าเรียนถึงขั้นสูง และเขาคิดว่าเหตุนี้เองที่ทำให้ชีวิตของเขาขาดความก้าวหน้าในช่วงหนึ่งของชีวิต เมื่อเขามีลูกจึงต้องการให้ลูกได้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาต้องการให้ลูกได้สัมผัสกับทางการศึกษา ดังเช่นที่เขาเคยกับเมลานี

"Melanie, what do you think? What's his plan? Isn't he heading back to finish college?"

Her smile remains fixed but seems flaky, painted on. "Nelson may feel," she says carefully, "that he's spent enough time at college."

"But where's his degree?" He hears his own voice in his head as shrill, sounding trapped, "Where's his degree?" Harry repeats, hearing no answer.

(Updike. 1981 96)

จากการบรรยายนี้ผู้อ่านจะเห็นได้ว่า แฮร์รี่เสียใจ และผิดหวังเพียงใดที่ลูกไม่ได้รับวุฒิปริญญาตรี เพราะเขาทุ่มเทความหวังในด้านการศึกษาไว้ที่เนลสัน เนื่องจากเขาไม่มีโอกาสเช่นนี้

"Well, Harry. He's still in college."

(Updike. 1981 96)

ชาววัตตุนิยมมีทัศนคติต่อการศึกษาว่า เป็นการซื้อหน้าซุทธาที่จะได้เรียนถึงชั้นสูง หรือส่งลูกเรียนชั้นสูง เป็นความภูมิใจที่พ่อแม่สามารถวัดเพื่อนฝูงได้ว่าลูกของตนเรียนที่มหาวิทยาลัยไหน การศึกษาในทัศนะของชาววัตตุนิยมมี 2 ประการ คือ ประการแรกชาววัตตุนิยมยึดมั่นต่อการส่งลูกหลานไปเรียนมหาวิทยาลัย ไม่ใช่เพราะเห็นคุณค่าของการศึกษาแต่อย่างใด แต่เพราะไม่ต้องการให้เด็กใช้เวลาผ่านไปโดยไม่ได้ทำอะไร ชาววัตตุนิยมยังตีค่าของคนเป็นครูอย่างมาก คิดแต่เรื่องเงินเป็นสำคัญ ไม่สนใจความรู้ลึกของครู คิดว่าครูมาสอนเพราะได้เงินค่าสอน มาสอนเพื่อให้ได้สอนให้เวลาหมดไป ครูไม่ต้องการสอนให้นักเรียนด้วยเงินเพียงนิดเดียว ไม่ต้องการสอนให้นักเรียนเป็นคนดี ซึ่งทัศนคตินี้เป็นทัศนะแบบวัตตุนิยมโดยแท้จริง พวกเขาคิดว่าเงินเท่านั้นจะบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างได้ แม้การศึกษา ดังนั้นนักเรียนและครูจึงไม่มีความเคารพกันเท่าที่ควร คือ นักเรียนไม่เคารพยำเกรงครู

College is a rip - off, the professors are teaching you stuff because they're getting paid to do it, not because it does you any good. They don't give a fuck about geography or whatever anymore than you do. It's all phony, they're there because parents don't want their kids around the house past a certain age and sending them to college makes them look good. 'My little Johnny's at Haavahd.'
 "My little Nellie's at Kent."

(Updike 1981 193)

จากคำพูดที่เนลสันพูดกับพ่อนี้ นอกจากอึ้งไคค์จะชี้ให้เห็นถึงทัศนะของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาและครูดังกล่าวดังนี้ ผู้วิจัยคิดว่า ผู้แต่งต้องการเสนอทัศนะจากมุมมองอีกด้วย คือ การศึกษาในเวทีพิจารณาจากครู ในเมื่อครูต้องอยู่ในสภาพปากกักตื้นตื้นเขินเกี่ยวกับผู้ที่มีอาชีพอื่น ๆ ในสังคมวัตถุนิยมนั้น กล่าวคือครูต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้เงินให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เพื่อสนองความต้องการทางวัตถุ ดังนั้นการสอนของครูอาจจะไม่ใช่ประสิทธิภาพดังที่เนลสันกล่าวไว้

"He doesn't act it." He feels he has to shout.
 "I wasn't so fucking fortunate as to get to college and the guys that did didn't goof off in in Colorado hang gliding and God knows what until their father's money ran out."

(Updike. 1981 68)

ส่วนทัศนะของเนลสันนั้น อพโคซี่ชี้ให้เห็นว่า เนลสันไม่ได้มุ่งมั่นต่อการศึกษาเลย แต่ตรงข้ามเขาเบื่อระบบการศึกษา เพราะที่เคนท์ ที่เขาศึกษาอยู่นั้นเป็นสถานที่ที่ไม่มีบรรยากาศของการศึกษาเลย นักศึกษาที่นั่นส่วนมากเป็นคนที่มัวเมาในเงินและพวกเขาไปวิทยาลัยเพียงเพื่อความสนุกสนาน และประวิงเวลาให้ถึงวัยที่จะเข้าทำงานกับพ่อ-แม่ที่มีกิจการส่วนตัวเท่านั้น จึงไม่ใส่ใจในการศึกษา

"You're right! Let's forget about the car. Tell me about the college."

"It's yukky," is the prompt response. "It's Dullsvill. People think because of that shooting ten years ago it's some great radical place but the fact is most of the kids are Ohio locals whose idea of a terrific time is drinking beer till they throw up and having shaving cream fights in the dorms. Most of 'em are going to go into their father's business anyway, they don't care."

(Updike. 1981 112)

จากบทสนทนานี้ทำให้เราทราบว่าในสังคมวัตถุนิยมนั้น การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความหวังอันรุ่งโรจน์ของคนจน แต่สำหรับคนที่มีฐานะคือนั้น พวกเขาสามารถหาวัตถุนิยมของความมั่งมีได้ จากวัตถุนิยมของที่เขาได้อยู่แล้ว เขาหาความจำเป็นที่จะต้องศึกษาไม่ สถานศึกษาจึงกลายเป็นสถานที่ที่สนองความต้องการในแนววัตถุนิยมของพวกเขา คือ เป็นสถานที่ที่สามารถหาความสุขได้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะการดื่มกิน อันเป็นทัศนะการดำเนินชีวิตของชาววัตถุนิยมโดยแท้

การแต่งกายและเครื่องอำนวยความสะดวก

การแต่งกาย การแต่งกายในที่นี้หมายถึงเสื้อผ้าอาภรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการแต่งหน้า ซึ่งพบว่า ในสังคมแบบวัตถุนิยมในอเมริกานั้น ผู้คนมักแต่งกายตามสมัยนิยมโดยเฉพาะสตรีจะพบว่าการแต่งกายแบบที่แปลกไปจากเดิม ไม่คำนึงถึงความรู้สึกและเสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์อันอาจมีขึ้นได้ แต่จะแต่งกายเพื่อความสวย ความพอใจของคนเท่านั้น

Outside of Churchtown he passes an Amish buggy in the dark and catches a glimpse of a bearded man and a woman in black in this horsedrawn shadow glaring like devils. The beard inside the buggy like hairs in a nostril. He tries to think of the good life these people lead, of the way they keep clear of all this phoney business, this twentieth century vitamin racket, but in his head they stay devils, risking getting killed trotting along with one dim pink reflector behind hating Rabbit and his kind, with their big furry tail lights. Who they think they were? He can't snake them, mentally. They never appeared in his rear-view mirror. He passed them and there was nothing. It was just that one sideways glance, the woman's face a hatchet of smoke in the square shadow. Tall coffin lined with hair clopping along to the tune of a dying

horse. Amish overworked their animals, he knew Fanatics. Hump their women standing up, out in the fields, wearing clothes, just hoist black skirts and there it was, nothing underneath. No underpants, Fanatics. Worship manure.

(Updike. 1960 25 - 26)

การแต่งกายของผู้หญิงในสังคมวัตถุนิยม มักไม่แต่งตามธรรมชาติ แต่ใช้สารหรือวัตถุเคมีต่าง ๆ มาตกแต่ง คือเครื่องสำอางต่าง ๆ ดังเช่นการแต่งหน้าของมิเรียม ซึ่งผู้แต่งบรรยายไว้ว่า

She makes up too much, at nineteen she would be good enough without green eyelids.

(Updike. 1960 19)

จากบรรยายลักษณะของรูธ

"Well you're a big bunny," Ruth remarks. She is fat alongside Margaret, but not that fat. Chunky, more. But tall. She has flat blue eyes in square-cut sockets. Her thighs fill the front of her dress so that even standing up she has a lap. Her hair, kind of a dirty ginger colour, is bundled in a roll at the back of her head.

(Updike. 1960 46)

และอีกฉากหนึ่งบรรยายไว้ว่า

...Her voice is positive, her many coloured hair, as she tilts back her head and squints at a ceiling light, settles into one grave shade. The light was more flattering to her hair than it is to her face, on this side of her nose there are same spots in her skin, blemishes that make bumps through her powder.

(Updike. 1960 58)

การบรรยายลักษณะการแต่งกายของตัวละครที่ผู้วิจัยคัดลอกมาทั้งสามตัวอย่างนี้ เป็นการบรรยายให้รู้ว่า แอร์รี่ ซึ่งเป็นผู้คิดกาสิโนและสุก ไม่ชอบลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้งนี้อัฟไคค์มิได้บอกแก่ผู้อ่านโดยตรงเช่นนั้นแต่ใช้กลวิธีการบรรยายด้วยภาษาที่บอกรวมณ์ความรู้สึกไม่ชอบ อย่างเช่นที่บรรยายสีผมของรุช ว่า dirty ginger colour. เป็นต้น

สิ่งอำนวยความสะดวก ในสังคมวัตถุนิยม มีการพัฒนาเครื่องใช้ไม้สอยขึ้นมากมาย ซึ่งชาววัตถุนิยมก็ชอบชวนชวายเป็นเจ้าของ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่และทำจากสิ่งธรรมชาติ ได้ร่อยหรอไปจากสังคม วัตถุที่เข้ามาแทนที่และเป็นที่นิยมคือวัตถุที่ทำจากสารเคมีจากพลาสติก แม้แต่ตะเกียบซึ่งเคยทำจากไม้หรืองาช้าง

The waiter comes back with their chopsticks and two menus. Rabbit is disappointed in the chopsticks. They feel like plastic instead of

wood. The cigarette tastes rough , a noseful of straw. He puts it out. Never again.

(Updike. 1960 50)

และเนื่องจากวัตถุต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น คนในสังคมคลั่งไคล้กับวัตถุใหม่ ๆ บางสิ่งบางอย่างเป็นที่ต้องการและนิยมจนกลายเป็นของจำเป็นดังเช่นรถยนต์ วัตถุใหม่ ๆ เหล่านี้ได้แทรกเข้าไปในชีวิตของคนทุก ๆ ชีวิต โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ก็พยายามเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนเก่า ๆ โดยพึ่งพาวัตถุต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้คนที่ไม่ใช่ชาววัตถุนิยมรู้สึกอึดอัดใจ ดังเช่น นางอังสตรอม

"Not true" Why the first thing that girl said to me was Why don't I get a washing machine? Comes into my kitchen, takes one look around, and starts telling me how to manage my life."

"Sure you don't think she meant anything"

"No, she didn't mean anything. All she meant was, what was I doing living in such a run-down half-house when she came from a great big barn on Joseph Street with the kitchen full of gadgets, ..."

(Updike. 1960 129)

วัตถุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใหม่ๆ ก็มีคนและสร้างขึ้น ให้ความสะดวกแก่มนุษย์จนทุกคนคลั่งไคล้ต้องการมาเป็นของตน ชีวิตมนุษย์ซึ่งเคยอยู่ด้วยการพึ่งมนุษย์และสัตว์ ต้องเปลี่ยนวิถีใหม่มาขึ้นกับวัตถุใหม่ ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ในทุกวันนี้คนในอเมริกาทุกคนจำเป็นต้อง

มีรถยนต์ใช้ หากไม่มีก็จะเกิดความอึดอัดใจและลำบากจึงต้องพยายามหาให้ได้
มีเตาผิง มีตู้เย็น มีเครื่องปรับอากาศ

อัฟโคค์แสดงให้เห็นว่าวัตถุนิยมได้เปลี่ยนวิถีชีวิตทุกอย่าง แต่ก่อนไม่มีวัตถุ
เหล่านี้มนุษย์ก็สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและสงบ แต่เมื่อวัตถุเข้ามายุ่งเกี่ยว
กับชีวิตมนุษย์มันก็กลายเป็นสิ่งจำเป็นของชีวิตไปโดยปริยาย

The house is small enough so that the boy can
be heard by his father in the kitchen, his voice
mixed with gleeful greedy spurts from the
television and the chunky suck of the refrigerator
door opening and shutting.

(Updike. 1960 20)

ตอนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ในสังคมวัตถุนิยมที่สะท้อนจากชีวิตของ แฮร์รี่ อังสตรอม
หรือแรบบิท คือเมื่อ ฮีปี้สาวมาอยู่กับเขา แม้ว่าหลอนจะพยายามเป็นแม่บ้าน
ช่วยทำงานบางอย่างแก่เขา แต่แฮร์รี่ก็ยังต้องลำบาก เพราะหลอนไม่เข้าใจหรือ
ดำเนินการกับงานบ้านได้อย่างครบครันเหมือนแม่บ้านที่ชำนาญ แฮร์รี่จึงต้องทำงานบ้าน
หลายอย่างด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามก็นับว่าแฮร์รี่โชคดีที่มีเครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ ช่วย
เขา เช่น เครื่องซักผ้า ล้างจาน หากไม่แล้วเขาคงต้องเกิดปัญหาอีกมากมาย
เพราะการที่มีเครื่องจักรทำงานแทนแรงคนบางส่วนนี้ทำให้มนุษย์สามารถใช้เวลานั้น
พักผ่อนหรือคิดแก้ไขปัญหาบางประการได้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าชีวิตมนุษย์ส่วนหนึ่ง
ต้องพึ่งพาวัตถุเหล่านี้

Contentment makes Harry motionless, he watches
the dishes be skimmed from the table and resettles

expansively in the living-room. When the dishwashing machine is fed and chugging contentedly, Jill comes into the living-room, sits on the tacky carpet, and plays the guitar.

(Updike. 1971 150)

สิ่งอำนวยความสะดวกที่แพร่หลายมากในสังคมวัตถุนิยมชนิดหนึ่งคือรถยนต์ คนในอเมริกาทุกคนมีรถยนต์ใช้ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็มีบริการค่านรถโดยสารประจำทาง อย่างสะดวกทั่วทุกหนแห่ง แต่รถยนต์ก็กลายเป็นสิ่งที่ชาววัตถุนิยมต้องการเป็นเจ้าของ เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ให้ความสุขแก่พวกเขา รถยนต์เป็นสิ่งที่จะนำความสุขด้านต่าง ๆ แก่ชาววัตถุนิยมได้ เช่น พาให้พวกเขาสะดวกที่จะไปหาความสุขด้านต่าง ๆ

...she went and redeemed her Porsche from police. It's garage parking fees had quadrupled the original fine. She gave her address as Vista Crescent and said she was staying the summer with her uncle. "It's a nuisance," she told Rabbit, "but Nelson ought to have a car around, at his age, it's too humiliating not to. Everybody in America has a car except you." So the Porsche came to live by their kerb. Its white is dusty and the passenger-side front fender is scraped and one convertible top snap is broken. Nelson loves it so much he nearly cries, finding it there each morning. He washes it...

(Updike. 1971 142)

จากข้อความนี้ฮัฟโด้แสดงให้เห็นว่ารถยนต์เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก
ของสังคมวัตถุนิยมสมัยใหม่ และแม้แต่เด็กเล็ก ๆ อย่างเนลสัน (อายุ 13 ปี)
ก็ยังคลั่งไคล้รถยนต์ของจิ

แต่อย่างไรก็ตามฮัฟโด้ก็ยังชี้ให้เห็นถึงผลร้ายของวัตถุ ในกรณีของแฮร์รี
และเนลสันนี้รถยนต์ทำให้พ่อลูกคู่นี้มีปากเสียงและไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน เพราะแฮร์รี
รักและหวงรถยนต์ที่เขาเพิ่งมีโอกาสดำเนินเจ้าของเป็นครั้งแรกเมื่อเขามีอายุมากกว่า
40 ปีแล้วในขณะที่เดียวกันเนลสันก็ชอบรถยนต์ของพ่อและขับไปทำให้เกิดความเสียหาย
จึงทำให้ทั้งสองไม่เข้าใจกัน

Nelson having stolen his Corona, Harry has
allocated to himself a grape-blue Celica Supra,
the "Ultimate Toyota," with padded dash, electric
tachometer, state-of-the-art four-speaker
solidstate AM/FM/MPX...

(Updike. 1981 400)

This reminder has the effect Rabbit wants.
"Shit," the boy exclaims, defenseless, darting
looks at every corner of the ceiling looking for
the escape hatch, "I didn't wreck you damn precious
Corona, I just gave it a little dent,"

"It's still in the shop. Some dent."

"I didn't do it on purpose. Christ, Dad, you
act like it was some divine chariot or something.
You've gotten so uptight in you old age."

"Have I?" He asks sincerely, thinking this might be information.

"Yes. All you think about is money and things."

"That's not good, is it?"

"No."

(Updike. 1981 11)

เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปมากรวมทั้งอุตสาหกรรมการพิมพ์ด้วย ได้มีการเปลี่ยนเครื่องพิมพ์จากแบบธรรมดาซึ่งต้องมีพนักงานทำงานหลายคน มาใช้เครื่องพิมพ์แบบออฟเซต ซึ่งใช้เครื่องสมองกล (Computer) ควบคุมการพิมพ์ พิมพ์ได้รวดเร็ว กล่าวคือ สามารถพิมพ์ได้นับพัน ๆ คำในเวลาเพียง 1 วินาที จึงสามารถเข้ามาแทนที่เครื่องพิมพ์แบบเก่าได้ ผลก็คือคนงานเป็นจำนวนมากไม่สามารถรักษาหน้าที่การงานของตนไว้ได้ คนงานจำนวนมากถูกออกจากรวมทั้งแสร้งด้วยเจ้าของกิจการการพิมพ์จำเป็นต้องเลือกดำเนินการเช่นนี้ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นการทำลายมนุษยด้วยกัน ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ เพราะเขาจำเป็นต้องทำกิจการให้ได้กำไรมากที่สุดเท่าที่เขาจะสามารถทำได้ในสภาพสังคมแบบนี้

Rabbit tries to help him. "So no linotypers, huh?"..."I thought I made that point. That's part of the technical picture, that's where the economy comes. ...We can keep a few men on, retrain them to the computer tape,..."

(Updike. 1971 292)

และในการให้พนักงานบางส่วนออกจากงานนี้ เจ้าของกิจการก็คำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับเป็นส่วนใหญ่ ไม่คำนึงถึงจิตใจของคนงานแต่อย่างใด อาทิ เช่น แฮร์รี่ ซึ่งยังหนุ่มฉกรรจ์ ต้องออกจากงานแต่เอิร์ล ซึ่งมีอายุอีก 1 ปี ก็จะไม่เกษียณแล้วกลับไม่ถูกให้ออก ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลทางผลประโยชน์ซึ่งนายจ้างหรือเจ้าของกิจการไม่เปิดเผย เช่น ตอนหนึ่งเอิร์ลถามนายจ้างว่า

"Why keep me on, I have less than a year before retirement?" and he says, "That's the reason" I said to him, "Why not let me go and give my place to Harry?" and he says, "Same reason."

(Updike. 1971 294)

ในทศวรรษแห่งเศรษฐกิจตกต่ำ เงินดอลลาร์ราคาคง แต่เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะรถยนต์กลับขายได้ดีเพราะผู้คนมักหลงใหลคลั่งใคล้วัตถุตามอย่างกัน โดยเฉพาะเมื่อมีสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ หรือวารสารเป็นสื่อโฆษณาสินค้าเหล่านั้น คือวารสาร Consumer Reports คนมักจะเชื่อถือสื่อมวลชนดังกล่าว ช่วงเวลานี้เป็นสมัยของคำว่า "มาตรฐาน" ทุกสิ่งทุกอย่างที่คนจะเลือกสรรซื้อเขามักจะพิจารณาว่าเป็นสินค้านี้ระดับ "มาตรฐาน" หรือไม่ และหากวารสารดังกล่าววิจารณ์สินค้าใดแล้ว ยอดขายของสินค้านั้นนั้นจะเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด แม้แต่แฮร์รี่เอง เวลาซื้อลูกค้าเข้าชมรถโตโยต้า ยังต้องอ่านวารสารนั้น เพราะเป็นการอ้างที่มีน้ำหนักมาก

Read Consumer Reports, April issue. Much better than average on maintenance and repairs through the first four years.

(Updike. 1981 18)

คนในสังคมวัตถุนิยมยังคงยึดมั่นถือมั่นกับบางสิ่งบางอย่างมากเกินไป โดยเฉพาะวัตถุที่คนได้พยายามหามาเป็นสมบัติของตนด้วยความยากลำบาก เบสซี สปริงเกอร์เป็นตัวอย่างที่เห็นชัดเมื่อสามีตาย นางต้องเป็นผู้ดูแลกิจการรถโตโยต้า ส่วนหนึ่ง และต้องดูแลบ้านที่หลอนอาศัยอยู่ นางมีความยึดมั่นในบ้านหลังนี้มาก เมื่อลูกสาวและลูกเขยขอแยกตัวออกไปซื้อบ้านเป็นของตนเอง นางถึงกับร้องไห้ร้องไห้ ดีที่พอที่พยายจริงอยู่แม้ว่าการที่หลอนโสเภณานั้นเป็นเพราะนางรู้สึกเหงาเพราะถูกทอดทิ้ง แต่อีกส่วนหนึ่งคือนางกลัวว่าลูกสาวจะไม่สนใจบ้านของนางและบ้านถูกขายทอดตลาด นางทนไม่ได้ที่จะรู้หรือเห็นบ้านที่นางและสามีช่วยกันก่อสร้างตัวขึ้นมา ถูกขายทอดตลาดและโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของชาวต่างชาติ คือคนคาหรือยิว

"Fred always wanted Janice to have this house," Ma Springer states, staring with eyes narrowed again at a place just between Harry's and Janice's heads. "For her security."

Janice laughs now. "Mother, I have plenty of security. We told you about the gold and silver."

"Playing with money like that is a good way to lose it," Ma says. "I don't want to leave this house to be auctioned off to some Brewer Jew. They're heading out this way, you know, now that the blacks and Puerto Ricans have come into the north side of town."

(Updike. 1981 355)

ความยึดถือวัตถุของเบสซีอีกประเด็นหนึ่งคือนางหวงวัตถุเครื่องใช้ราคา
สิ่งมีค่าสูงล้ำ ตัวอย่างคือนางมีชุดถ้วยชามที่นางและสามีช่วยกันเลือกซื้อจากร้าน
สรรพสินค้าชื่อดังคือ ทางโครลล์ นางหวงแหนถ้วยชามนี้มาก ไม่ยอมให้นำออกมาใช้
เพราะหลอนเก็บรักษามานานถึง 50 ปี แต่นางก็อนุญาตให้พรู ผู้เป็นหลานสะใภ้
นำมาใช้ได้ ผลคือพรูทำแตกไปบางส่วนทำให้เบสซีโกรธ

When she walks down the upstairs hall from
the bathroom she blocks out all the light, and
when she tries to help the kitchen she drops a
dish. Because there are five of them now they
have had to dip into the good china Mom-mom keeps
in the breakfront and the dish Pru dropped was a
good one. Though Mom-mom doesn't say much you
can see by the way her throat gets mottled it's
a deal for her, the kind of thing that is a big
deal for old ladies, going on about those dishes
that she and Fred bought fifty years ago together
at Kroll's when...

(Updike. 1981 289)

กรณีของเบสซีนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าชาววัตถุนิยมยึดมั่นในวัตถุต่าง ๆ แม้แต่
เครื่องใช้ในครัวเรือน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า ข้อเสนอแนะและแนวโน้มน ของการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของชาวอเมริกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ทัศนคติจากนวนิยายชุดแรบบิท ของ
จอห์น อัฟไคค์ ซึ่งประกอบด้วย Rabbit, Run; Rabbit Redux และ
Rabbit Is Rich

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาความหมายและทฤษฎีทัศนคติและจิตนิยม
2. ศึกษาสภาพสังคมปัจจุบันของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศ
สหรัฐอเมริกาในระหว่างปี 1960 ถึงปัจจุบัน
3. ศึกษานวนิยายของจอห์น อัฟไคค์ ตามรายชื่อที่ระบุไว้ในขอบเขตของ
การศึกษา
4. ศึกษาชีวประวัติของจอห์น อัฟไคค์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. วิเคราะห์ทัศนคติในงานดังกล่าว โดยศึกษาจากลักษณะ
 - การแต่งงาน เพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสุขภาพ
 - การศึกษาและการประกอบอาชีพ
 - เชื้อชาติและผิว
 - สภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัย งานอดิเรกและการพักผ่อนหย่อนใจ
 - การแต่งกายและสิ่งอำนวยความสะดวก
6. เสนอผลของการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

อนามัย

ผลของการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าในผลงานชุด Rabbit ของ จอห์น อัฟไคค์ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ถึงปัจจุบันนั้น อัฟไคค์ได้เสนอแนวคิดที่ ทศณะและวิถีทาง ตลอดจนปรัชญาของการดำเนินชีวิตของชาวอเมริกันได้มีการ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือผลงานชุดนี้แสดงให้เห็นถึงปรัชญาและวิถีทางแบบ ลัทธิวัตถุนิยมโดยสะท้อนออกจากตัวละครของ เรื่องว่ามีทิศทางตรงข้ามกับที่แสดงออก ในช่วงก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ใหม่ ๆ ซึ่งมีลักษณะนิยมยกย่องและตัวละคร มีความสุขอยู่กับวัตถุ เช่น งานเขียนของ ฟรานซิส เอฟ สก็อต ฟิชช์ เจอร์วัลด์ เป็นต้น แต่งานเขียนชุดนี้มีลักษณะเด่นเป็นการโจมตีและคัดค้านวัตถุนิยมโดยผู้แต่งใช้กลวิธี ของการบรรยายฉากและบรรยายความรู้สึกของตัวละคร ซึ่งพบว่าตัวละครทุกตัวใน นวนิยายชุดนี้ไม่มีความสุขจากความพยายามแสวงหาวัตถุนอกกายต่าง ๆ และจาก การหาความสุขทางร่างกายตามวิถีทางความเชื่อของชาววัตถุนิยม ขำร้ายตัวละคร แต่ละตัวยังมีความกังวล เหงา ว่าเหว และเป็นทุกข์ ตัวละครเอกของเรื่องพยายาม หนีจากสังคมวัตถุนิยมเพื่อแสวงหาความสุขอันแท้จริงที่เขาเชื่อว่ามีอยู่ในโลกนี้ แต่เมื่อเขาไม่สามารถหนีพ้นได้เพราะมีสิ่งกีดกั้นจิตใจมากมาย เขาจึงต้องกลายเป็น คนคลั่งไคล้วัตถุนิยมเหมือนดังคนอื่น ๆ ในสังคม อย่างไรก็ตามเขาก็กังวลไม่มีความสุข จากความพรั่งพร้อมทางวัตถุทั้งกล่าว เพราะตลอดเวลาที่อยู่ท่ามกลางความสนุกสนาน ความบันเทิงเริงรมย์หรือทรัพย์สินศฤงคาร จิตใจเขากลับค้นหาความสุขอันแท้จริงของ ชีวิต และมีความสงสัย คับข้องใจต่อสภาพต่าง ๆ ของวัตถุที่แวดล้อมอยู่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่าแนวโน้มของการยึดถือความเชื่อและแบบแผนการดำเนินชีวิต ของชาวอเมริกันที่ปรากฏจากผลงานชุดแรบบิท ได้เปลี่ยนจากการชื่นชม นิยมยกย่อง วัตถุ มาเป็นการคัดค้านและหลีกเลี่ยง โดยมุ่งไปสู่ทิศทางการดำเนินชีวิตแบบจิตนิยม มากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปแต่ละประเด็นได้ดังนี้

การแต่งงาน เพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสุขภาพอนามัย

ฮัลโด้ ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับการแต่งงานและเพศสัมพันธ์ ในสังคมอเมริกัน ให้เห็นว่า จากช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงวิถีปฏิบัติ มากมาย กล่าวคือ ก่อนและหลังสงครามโลกใหม่ ๆ เรื่องเพศสัมพันธ์ยังเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แม้แต่ระหว่างสามี-ภรรยา ก็ไม่มีการพูดคุยกันเรื่องดังกล่าว แต่ในยุคปัจจุบันเพศสัมพันธ์กลายเป็นเรื่องเปิดเผย และ อนุญาตให้ถือเป็นเรื่องสาธารณะ มีการสับเปลี่ยนกันมีเพศสัมพันธ์กับสามีหรือภรรยาของตน

ในด้านการแต่งงาน ฮัลโด้ เสนอความคิดว่า สมัยก่อนหนุ่มสาวแต่งงานกันเพราะความรัก ความเข้าใจกัน แต่ปัจจุบันการแต่งงานมักเป็นการแต่งงานเพราะการจำยอม และมีการหย่าร้างกันมากแทบจะทุกคน การหย่าร้างกลายเป็นเรื่องธรรมดา ในทางหนึ่งก็เกี่ยวกับการแต่งงานที่เจ้าสาวตั้งครรภ์ 7 เดือน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว ในช่วงปี 1960 - 1970 คนในสังคมมีความสัมพันธ์กับวัตถุมากกว่าบุคคลที่เป็นผู้มีพระคุณ ลูกไม่ต้องการอยู่รวมครอบครัวกับบิดา-มารดา แต่เมื่อถึงช่วงปี 1980 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน แนวโน้มของการอยู่แบบครอบครัวใหญ่ ก็เริ่มเพิ่มมากขึ้น

สุขภาพอนามัย คนสมัยนี้พึงพิงใจใส่ต่อสุขภาพอนามัยมากขึ้นกว่าเดิมมาก ไม่ปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติ หรือการกำหนดของพระผู้เป็นเจ้า แต่คิดว่ามนุษย์เอาชนะและควบคุมร่างกายของตนได้

ทั้งเพศสัมพันธ์ ภายแต่งงาน ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสุขภาพอนามัย ต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน อาทิเช่น คนแสดงออกในทัศนะเสรีภาพทางเพศมากขึ้น เพราะมีการแยกตัวออกจากครอบครัวเร็วกว่าเดิม และความปลอดภัยจากโรคมัยเกิดจากความก้าวหน้าทางการแพทย์ และในขณะเดียวกันเพราะคนมีความคิดว่าร่างกายเป็นของตน ควรจะหาความสุขจากร่างกายให้มากที่สุด

เชื้อชาติและผิว

ชาวอเมริกันตั้งแต่สมัยเริ่มก่อตั้งประเทศ มีความรักและภูมิใจชาติของตนอย่างรุนแรงและในขณะเดียวกันก็มองชาติอื่นว่าค่อนพัฒนา ชาวอเมริกันจะถูกรบกวนเหยียดหยามคนต่างผิวโดยเฉพาะผิวดำ ซึ่งอัลเฟรด คัสเซทอนให้เห็นว่า อเมริกาที่ทุกคนเรียกว่าดินแดนแห่งเสรีภาพนั้น แท้จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ชาวต่างชาติโดยเฉพาะนิโกรถูกปฏิบัติเยี่ยงทาสแต่ตั้งแต่ทศวรรษ 1970 เป็นต้นมาชาวอเมริกัน เริ่มมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อชาติบ้างแล้ว ทั้งนี้เพราะมีหลักฐานแน่ชัดถึงความฉิบพลาคของชาติตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีสงครามเวียดนาม และสงครามเกาหลี ชาวอเมริกันจึงเริ่มเข้าใจ เห็นใจต่างชาติ และเห็นข้อผิดพลาดของชาติอเมริกันแล้ว

สภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัยและการพักผ่อนหย่อนใจ

สภาพบ้านเมืองและที่อยู่อาศัยมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก สิ่งงดงามตามธรรมชาติถูกทำลายไปเกือบหมดสิ้น และสิ่งที่เกิดขึ้นแทนที่ซึ่งสร้างความไม่สบายใจแก่ชาวอเมริกันคือ ลักษณะสิ่งปลูกสร้างคอนกรีตที่มีแบบเหมือนกัน จนคนเกิดความรู้สึกซ้ำซาก จำเจ หาคความสงบทางใจ และความสบายตาจากธรรมชาติไม่พบ

ในแง่ของการพักผ่อนหย่อนใจนั้น เนื่องจากสิ่งแวดลอมรอบตัว ไม่สร้างบรรยากาศของความสงบทางจิตใจให้เกิดได้ เช่นรายการวิทยุ โทรทัศน์ ที่เต็มไปด้วยโฆษณา คนจึงหันไปเล่นกีฬาทาน กีฬาประเภทต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่คนในสังคมยึดเป็นเครื่องผ่อนคลายทางจิตใจ การผ่อนคลายอีกอย่างคือการมีเพศสัมพันธ์ กล่าวโดยสรุปคือในสมัยนี้การพักผ่อนหย่อนใจและการผ่อนคลายของชาวอเมริกันขึ้นอยู่กับร่างกายมากกว่าจิตใจ

การศึกษาและการประกอบอาชีพ

คนในสังคม ให้ความสำคัญต่อการศึกษาระบบมาก ทุกคนหวังตั้งใจให้ลูกหลานได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งจุดประสงค์ที่แท้จริงในการให้ลูกหลานเข้ามหาวิทยาลัยนั้น แท้จริงหาใช่เพื่อการศึกษาไม่ ดังนั้นจึงพบว่าคนหนุ่มสาวจำนวนมากเปื้อนการศึกษาแบบนี้

อาชีพของชาวอเมริกันสมัยนี้มีลักษณะ เป็นอาชีพที่ต้องพึ่งพาอาศัยเครื่องจักรกลมาก คนในสังคมต้องทำงานอย่างจำเจอยู่กับเครื่องจักร คนมีความสำคัญน้อยลง ซึ่งแตกต่างจากการประกอบอาชีพในสมัยก่อน เพราะงานในสมัยก่อนเป็นงานที่มีลักษณะพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ รวมทั้งแรงงานคนมากกว่า คนไม่มีความสุขกับการทำงานแบบใหม่ ของสมัยปัจจุบัน เพราะยังมีความต้องการงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์มากกว่า อีกประการหนึ่ง คือการทำงานสมัยนี้มักทำเพื่อเงินเพียงอย่างเดียว ไม่มีความเพลิดเพลินอยู่ ซึ่งแตกต่างจากงานสมัยก่อน

การแต่งกายและสิ่งอำนวยความสะดวก

ฮัฟโคค แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1960 ชาวอเมริกันหันมาแต่งตัวตามแฟชั่นที่แปลกพิศดาร ไม่เป็นไปตามลักษณะแบบอย่างที่ยินยอมอยู่อย่างมาตรฐานของสังคมทั่วไป ทั้งนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ผู้คนเปื้อนระบบการปฏิบัติตามแบบที่สังคมยอมรับกันแล้ว แต่กลับหันมาแต่งตัวตามสบายของตนเอง หรือกลุ่มของตน เช่นการแต่งตัวตามแบบพังค์

และในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ฮัฟโคคแสดงให้เห็นว่า ชาวอเมริกันเป็นชาววัตถุนิยมอย่างแท้จริงเพราะพยายามสร้างความสะดวกทุกอย่างแก่ตน โดยเฉพาะรถยนต์ ที่ทุกคนต้องมี

นวนิยายทั้งสามเรื่องนี้ฮัฟโคคสะท้อนให้เห็นชีวิตของชาวอเมริกันในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นชีวิตที่แวกหล้อมค้ววัตถุ หากพิจารณาโดยผิวเผินก็จะพบว่าชาวอเมริกันมีความสุขกับการได้ครอบครองวัตถุ และการหาความสุขจากร่างกาย ตามปรัชญาชีวิตแบบวัตถุนิยม

แต่เมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้งจะพบว่า โดยแท้จริงแล้วคนหาได้มีความสุข ความสงบทางใจอย่างแท้จริงไม่ หากยังคงแสวงหาความสุขทางใจอยู่ต่อไป จึงเกิดกลุ่มคนในสังคมบางกลุ่มที่แสดงตัวว่าไม่มีความสุข เปื้อนสังคมวัตถุดังกล่าว และแสดงออกในรูปแบบที่แปลกพิศดาร อาทิ กลุ่ม ฮิปปี้ และพังค์

การวิจัยครั้งนี้ได้กระทำโดยการศึกษาลักษณะวัตถุนิยมในแง่ต่าง ๆ ที่ปรากฏในสังคมอเมริกัน และคาดการณ์ว่าแนวโน้มจะหันไปสู่จิตนิยมมากขึ้น ทั้งนี้การคาดการณ์ดังกล่าวกระทำโดยพิจารณาเนื้อหาของเรื่อง ซึ่งสะท้อนออกมาจากการบรรยายเรื่องและตัวละครต่าง ๆ

ผู้วิจัยถือว่างานวิจัยชิ้นนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของงานเขียนของอัฟไคค์เท่านั้น และคิดว่าผลงานของนักประพันธ์ผู้นี้ยังมีแง่มุมน่าศึกษาอีกมาก เช่น บทร้อยกรองหรือนวนิยายขนาดสั้นเล่มอื่น ๆ ดังนั้นหากมีผู้สนใจงานเขียนของอัฟไคค์ สิ่งที่น่าสนใจและศึกษาคืองานร้อยกรองของเขา

๐

บรรณานุกรม

๘๒

บรรณานุกรม

- เจตนา นาควัชร วรรณคดี ไทยวัฒนาพานิช 2520 ข., 158 หน้า
- _____ ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร 2520 ก., 67 หน้า
- ฉันทนา ไชยชิต งานเขียนชิ้นเอกในวรรณคดีอเมริกัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2523, 531 หน้า
- "เด็กฮาร์กแพชชั่นนิยมหรือความเป็นจริงในสังคม" คุรุปริทัศน์ หน้า 26 - 28 .
พฤศจิกายน 2525
- รุ่งธรรม สุจิธรรมรักษ์ มนุษย์กับอารยธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2523, 158 หน้า
- วิทย์ สิวะศรียานนท์ วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์ กรุงเทพมหานคร 2504,
372 หน้า
- วิภา กงกะนันท์ วรรณคดีวิจารณ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2522, 56 หน้า
- สุชา ศาสศรี วรรณคดีเปรียบเทียบ ไทยวัฒนาพานิช 2525, 220 หน้า
- อเล็กซิส เคอะ คอกเคอะวิลด์ ประชาธิปไตยในอเมริกา เล่มที่ 2 แปลโดย
วิภาวรรณ ตูยานนท์ เรือนแก้วการพิมพ์ 2523, 395 หน้า
- Bell, Pearl K. "Sequels," Commentary. p.72-75
October, 1981.
- Bradley, Edward S. and others. The American Tradition in Literature. Vol.1, New York, WW.Norton and Company, Inc., 1961. 1582 p.
- Calderwood, James L. and Harold E. Toliver. Perspectives on Fiction. Oxford, Oxford University, 1968. 384 p.
- Charvat, William. The Origin of American Critical Thought 1810-1832. New York, A.S.Barnes and Company, Inc., 1961. 218 p.
- Chase, Richard. "Symbol VS. Allegory," in The American Novel and its Traditions. New York, Gordian Press, 1978.

Cope, Jackson I. "Rabbit, Run," Contemporary Novelists.
p. 1042 - 1043, London, St. James Press, 1977.

Edwards, Thomas R. "Updike's Rabbit Trilogy," The Atlantic Monthly. p. 95 - 101, October, 1981.

Ellison, James "Rabbit Is Buying Krugerrands," Psychology Today. p. 110 - 114, October, 1981.

Federn, Karl. The Materialist Conception of History.
New York, Macmillan Co., Ltd., 1939. 263 p.

Fitzgerald, F. Scott. This Side of Paradise New York,
Charles Scribner's Sons, 1948. 305 p.

Giddens, Anthony, ed. A Contemporary Critique of Historical Materialism. Vol.1, London, Macmillan Press, 1981. 294 p.

Gray, Paul. "A crisis of Confidence," Time. p. 32 - 33,
October, 1981.

Hart, James D. The Oxford Companion to American Literature. New York, Oxford University Press,
1965. 991 p.

"Hedonism," in Encyclopedia Britannica. Vol.11,
p. 297, 15 th edition, Chicago, Encyclopedia
Britannica Inc., 1974.

Henning, Suzanne. John Updike. Upana Frederick Ungar
Publishing. Co., New York, 1980. 149 p.

"Hippie," in Encyclopedia Americana. Vol. 14
p. 216 - 219, International Edition, Michigan,
Americana Corporation, 1929.

Kakutani, Michiko. 'Turning Sex and Guilt Into an
American Epic,' " Saturday Review. p. 14 - 20.
October, 1981.

Kinny, William. How to Analyze Fiction. New York,
Simon Schuster, Inc., 1966. 417 p.

Larrick, Nancy. "Literature," in The Encyclopedia Americana. Vol. 17, p. 559, ed by Boardman S. Cayne,
Connecticut, Americana Cooperation 1978

- Lipking I., Lawrence, and Litz A. Walton. Modern Literature Criticism. New York, Atheneum, 1972. 554 p.
- Lyons, Gene. "The Way We Are," The Nation. p.477-479, November 7, 1981.
- Mallon, Thomas. "Rabbit, Jog," National Review. p. 1356, November 13, 1981.
- "Materialism," in Encyclopedia Britannica. Vol.11 p.611-614, 15 th edition, Chicago, Encyclopedia Britannica. Inc., 1974.
- Morits, Charles. Current Biography Yearbook. p.412-415, New York, The H.W. Wilson Company, 1966.
- Pritchard, William. "In Clover," The new Republic. September 30, 1981.
- Pritchett, V.S. "Updike," The New Yorker. p.201-206, November 9, 1981.
- Riley, Carolyn. Contemporary Literary Criticism. Vol.3 p.485-489, Detroit, Michigan, Gale Research Company, 1975.
- _____. Contemporary Literary Criticism. Vol. 5 p.450-454, Detroit, Michigan, Gale Research Company, 1975.
- _____. Contemporary Literary Criticism. Vol. 7 p.486-489, Detroit, Michigan, Gale Research Company, 1975.
- Rohrberger, Mary. An Introduction to Literature. New York, Random House, Inc., 1968. 983 p.
- Scott, Willbur. Five Approch of Literary Criticism. New York, Collier Book, 1974. 351 p.
- Steinbeck, John. The Pearl. London, Pan Books, 1972. 95 p.
- Thorburn, David and Howard Eiland, ed. John Updike New Jersey, Prentice - Hall, Inc., 1979. 222 p.

Toffler, Alvin. The Third Wave. London, William Collins
Sons & Co.Ltd., 1981. 544 p.

Updike, John. Picked - Up Pieces. New York, Alfred A.
Knape, Inc., 1976. 519p.

_____. Rabbit Is Rich. New York, Alfred A. Knape, Inc.,
1981. 519 p.

_____. Rabbit Redux. New York, Fawcett Crest Books,
1971. 352 p.

_____. Rabbit Run. New York, Alfred A. Knape, Inc.,
1960. 307 p.